

கல்கி

KALKI 28.6.1970

40 காசு

விஜயா

காலமெதுவாரிதும் கோலாகலம் தரும் கோகா-கோலா!

கிளப்ட், ஹோட்டல், உடைபாடும் மரீத்தி, கூட்டக் கார்ட்டின் உரையாடலோ
உற்சவம் எல்லா: கூடவே கோலா-கோலா தரும் புத்தகங்கள்!
கோலா-கோலாவின் கனம், உற்சவத்தை சிறுசிறுக கனத்தும் விடு
விடுப்பான கனம்... புத்தகப் புத்தகத் தேடுட்டாத திருக்கவி கோலா-கோலா
... பின்னும் கோலா-கோலா... எதுபடியும் கோலா-கோலா! உங்களுக்கும்
கோலா-கோலா தருத்தியோகம் எங்கனிக்க. பெருநி யருத்திதது
கோலாவின், கோலா-கோலாவைப் போல புத்தகங்களுடையது
மேலு எதுபடியும் திருக்கி!

கோலா-கோலா, கோலா-கோலா கம்பெனிடின் செறிவூட்டிப் பீரெட்டாகி.

பொழுகெல்லாம்
புதுப்பியாலிவடள் தீகழ...

லக்ஷ்மிஸ்

III ராஸரீஸ்

வாயில்கள்

அன்றாடம் உடுப்பதற்கும்
எல்லா விசேஷ சந்தர்ப்பங்களுக்கும்
உகந்த துணி, கவர்ச்சியான அணி
இலேசானது-கருங்காந்த
நெத்திமிக்க முகாங்கல்
பாலிசு-கவையில்கள்
மேம்பட்டது

பருக-LSM-103

**லக்ஷ்மி
மிஸஸ்**
கம்பெனி லிமிடெட்
கோயம்புத்தூர்

உயர்ந்த துணிகளின்
உள்ளத சின்னம்

கிவலகா கோரும்: 17/23 ஒப்பனாககா எதி கோவழத்தூர்,
287, கெயின் கோடு, கோயம்புத்தூர்.
விநியோக ஏஜன்டுகள்: - ராம்கோ கதேலிஸ் கோயம்புத்தூர்,
கெய்கடேஸ் கஸ்திராயகா கோயம்பு-1.

வழிபி மிகக் குடியிலை மட்டுமே விநியோகமேற்கும் சென்னை விநியோகம்:
28, 3, 3, கெய்த் கார்ப், 11-12, மே செத்திரா விநி, மதுரை

Who cares if your hair is different?

Sunsilk cares – with 3 special shampoos

Pick the one that's perfect for you

Sunsilk Lemon Shampoo

For Greasy Hair: Gently washes out excess grease... gives you days of clean, bouncing, silken hair.

Sunsilk Tonic Shampoo

For Dry Hair: Contains Allantoin to nourish your hair... revives that silken lustre, leaves hair softly glowing.

Sunsilk Beauty Shampoo

For Normal Hair: Perfectly balanced to keep your hair in beautiful condition, weaving silk into every strand.

Sunsilk – more than a shampoo,
a cosmetic for your hair

தமிழகத் திரைப்படத்

வெகுஜனக்கம்

சாதாரண. ஆகி, 14 - 1970, ஜூன் 28

எது பெரிய அபாயம்?	தலைவர்க்கம்	- 5
ராஜாஜியின் கருத்துக்கம்	...	- 6
★ நிழல்	கே. ஏ. அப்பாஸ்	- 8
பொன்னியின் செல்வன்	அமரர் க்கி	- 17
காத்தியழி தடப்போம்	வி. ரீதா	- 25
ராமாயணம்	ராஜாஜி	- 30
★ நாய்தானே!	பாண்டிராஜி	- 34
காண்கிடைக்காத...	ஜெகந்நிபன்	- 42
ரகுபதி ராகவ	தமிழாக்கம்: ராஜாஜி	- 51
★ ராமாயணத்தைய...	தொத்தாராம் கமேசா	- 52
குடை ராட்டினம்	எஸ். ரங்கநாயகி	- 53
★ உயிக்கு அடிமை	திரேத்திர கோதண்டி	- 70

கன்கி

"கன்கி" க்கி வெளியாகும் கால
கலிம் உயிர் வெகுஜன கலிமை
கலிமை வெகுஜன கலிமை
கலிமை கலிமை.

திரைப்படம்

திரைப்படம் கலிமை

திரைப்படம்	ரூ. 20-30	ரூ. 10-20
திரைப்படம் (திரைப்படம் கலிமை)	ரூ. 21-30	ரூ. 10-30
திரைப்படம்	ரூ. 40-50	ரூ. 20-30

வாட்பரீஸ்
காம்பவுண்ட்
அருந்தி
ஆரோக்கியத்-
துடனும்
சக்தியுடனும்
திகழுங்கள்

இருமழை துடிக்கவும் உயிர்
வலிவப்பிக்கும்—இதர வேலை
பாதிக்கவும் துடிக்கவும்

வாட்பரீஸ் காம்பவுண்ட்
விசுவம் தயாரிக்கும் பாகி

கலிமை-கலிமை-கலிமை
கலிமை கலிமை

சிவனும் கஞ்சிக் கஞ்சி
கம்பியுனியிட சிவதரவு

நன்றி: ஹீரோ

Rek - மாரீசகண்டியார் சுரணுகநீ!

எது பெரிய அபாயம்?

“கூட்கியின் ஆதரவு போதிய அளவில் பிரதம மந்திரிக்குக் கிடைக்காது. அவர் தொடர்ந்து பதவியில் இருப்பதற்காகத் தேசம் கம்யூனிஸ்ட் பாளையில் செல்லவேண்டி யிருக்கிறது” என்று “ஹைந்தியா” வருந்துகிறது. மேலும் அது கூறுகிறது: “மேற்கு வங்க வலர்னர் ஸ்ரீ தவானின் கருத்துக் களைக் கொண்டுள்ள ராஜ்ய சக்திகள் (கம்யூனிஸ்டுகள்) தருகின்ற ஆதரவு போய் விட்டால் பிரதமர் அயங்கோவ் மாகக் கவிழ்ந்து விடுவார். ஒரு தபரின் பதவிப் பேராசையைத் திருப்தி செய்வ தற்காக, கம்யூனிஸ்ட் பிடிப்பில் தேச மனைத் தும் விழுந்துவிடும்படியான நிலைமை உருவாக்கப்படுகிறது.”

கம்யூனிஸ்டுகளின் அபாயமே வகுப்பு வாதிகளின் அபாயத்தைவிடப் பெரிதாக உள்ளது. இச்சமயத்தில் வகுப்பு வாத அபாயத்தை மட்டுமே ஆளும் டெட்ரி பெரிதுபடுத்தி வருவது தகராறு. இதேபோல், தமது சமூகத்தில் நிரந்தரப் பகுதியினராக இருந்துகொண்டு, தமது மதத்தைக் கைவிடாமலேயே தேசிய முயற்சிகளில் ஓத்துழைக்கத் தயாராக இருப்பவர்கள் விஷயத்தில், “ஆர்க்கிஸஸ்” போன்ற ஜனசங்க பத்திரிகைகளும் அமைப்புக்களும் இவ்வாறு நியாயமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். மெய்யா பொய்யா என்று உறுதிப் படாத பழம் கதைகளை வெளியிட்டுக் கொண்டிருப்பதால் யாருக்கும் நன்மை வரவில்லை. நன்மையிலில்லை என்பது மட்டுமல்ல. தீமைமயம் ஏற்படுகிறது. தமது ஆட்சியை நிலைநிறுத்துவதற்காகப் பல நூற்றாண்டுகளுக்குமுன் ஒரு பிரிவைச் சேர்ந்த மன்னர்களும் கொடுங்கோலர்களும் மோசமாக நடந்து கொண்டிருக்கலாம். அதைக் கொண்டு இன்றைய பிரஜைகளில் எந்தப் பிரிவினரின் நடத்தைையைப் பற்றியும் மாக கூற முடியாது. இதுபோன்ற வகுப்புவாதப் பிரசாரம் உண்மையான கம்யூனிஸ அபாயத்தை

உணர்ந்தறிய முடியாதபடி புழுதியைக் கிளப்பத்தான் பயன்படுகிறது. தேசத்திலுள்ள கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளும் அவற்றின் சக்தி வாய்ந்த அந்நிய நண்பர்களுக்கும் இந்நிய ஜனநாயகத்துக்கு அபாயம் விளைவிப்பவர்கள். இப்படி கோடி மக்கள் கொண்ட இந்தச் சமுதாயத்தைக் கம்யூனிஸ்ட் சார்பு நாடாக்கிக் கொள்ளவே அவர்கள் விரும்புகின்றனர்.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் வன்முறை மூடும் கூடிய தேசத் துரோக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றன. ஆனால் அவற்றைவிட வகுப்புவாதத்தான் அதிக அபாயமுள்ளது என்று புது காவிரல் தலைவர்கள் கருதுகிறார்கள். அவர்களது இந்த நிலை அபாயம் நிறைந்தது. “இந்நிய சர்க்காரின் இப்போதைய மனப்பான்மை நீடித்து, இதே அடிப்படையில் அவர்களது கொள்கைகள் உருவாகும் பட்சத்தில், ஒரு நாள் திடீரென இந்நியாவானது மாஸ்கோவுக்குப் பணயம் வைக்கப்பட்டிருக்கும்” என்று ஜூன் 17-ம் தேதி தலைவர்க்கத்தில் “இந்நியன் எக்ஸ்பிரஸ்” எழுதியுள்ளது. “இந்நியன் எக்ஸ்பிரஸ்” கமிசா பீதியைப் பரப்புகிறது என்று கருத முடியாது. தமக்கு ஜனசங்கத்தான் பெரிய முட்டுக்கட்டை என்றும், கம்யூனிஸ்டுகள் தமது ஆசைகள் கைகூடச் செய்வதற்கு முட்டுக்கட்டை போடவில்லை என்றும் பிரதமருக்குப் புலப்படுகிறது. எனவே கம்யூனிஸ்டுப் பேராபத்தைப் பொருட்படுத்தாமல், வகுப்புவாதம்தான் முதல் அபாயம் என்று அவர் வற்புறுத்திச் சொல்லுகிறார். கதேசியான கம்யூனிஸ்டு ஆட்சியோ, அந்நிய கம்யூனிஸ்டு ஆட்சியோ வேண்டியதில்லை என்பதுதான் இந்நிய மக்களின் கருத்து. எனவே, ஸ்ரீமதி காந்தி அவர்களைத் தவிர்த்து வழியில் இட்டுச் செல்லும்படி விடவாகாது.

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

பழைய மன்னர்களுக்கு அளித்த புனிதமான வாக்குறுதியைப் புறக்கணிப்பது இப்போதைய இந்திய சர்க்காரின் உத்தேசம். இதை ஸ்ரீ செ. சத்தானம் கண்டித்திருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இது பழகிப்போன விவகாரமாக இருக்கலாம். ஆனால் அக்கிரமமான திட்டத்தைக் காணிடு வதற்குக் காலம் கடந்துவிடவில்லை. ஸ்ரீ சத்தானம் தெனியாரையும் அழுத்தம் திருத்தலாகவும் இதை வற்புறுத்தி இருக்கிறார். உடல் பாட்டைச் சட்டவிரோதமாக மீறுவது போகிப்போன காரியம் அங்கு. ராஜாஜியின் மன்னர்கள் அடங்கி ஒடுங்கிப் பணித்து விடப் போய்விடவில்லை. ஸ்ரீ சத்தானம் கூறுகிறார்:

“மகாத்மா காந்தியின் பெயரைத் தமது நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்துவதற்கு ஆளும் கால்கிரஸ் தலைவர்கள் முயல்வதற்குப் பது பரிதாபகரமானது. காந்தியே இவ்வ உலகிலுள்ள இருத்திருத்தலாக சாலும் வரை உண்மையான தன்மை மேற்கொண்டிருப்பார் என்பதைப் பற்றி எனக்குச் சந்தேகமே இல்லை. ராஷ்டிரபதி தேர்தலில் போது முதல் உண்மையான தோல்வி வரக்கூடும். ராஜாஜியின் ஒழிப்பு மீறேரின் வந்தபொது அடுத்த உண்மையான தடத்திற்குமே. காந்தியே கொலை செய்யப்படுவதற்குச் சில வாரங்கள் முன்னர்தான் அவர் ஓர் உண்மையான தன்மை மேற்கொண்டார் என்பது நினைவுகூரக்கூடும். பீகரின் ஒப்பந்தப்படி பாகிஸ்தான் அரசுக்கு இந்திய சர்க்கார் ரூபாய் 55 கோடி தருமாறு தீர்மானிக்கப்பட்டு அந்த உண்மையான தன்மை மேற்கொள்ளப்பட்டது. வெளிப்படைவாதம் இத்தியாவது உண்மையில் பாகிஸ்தான் போகிட்டுக்கொண்டிருந்த தருணம் அது. சர்தார் பட்டேல் திருபுகளுக்கு அப்போது ஒரு பேட்டி அளித்தார். அந்தத் தான் போலிருந்தேன். அது காந்தியே உண்மையான தோல்வியுடையதற்கு இரண்டு நாள் முன்னர் தடைபெற்றது. பாகிஸ்தான் போர் நடவடிக்கையில் இத்தியாவது காரணமாக கால்கிரஸ் உட்பட்ட தோல்விகளை உரிமையாக அது இருந்து விட்டது என்பது சர்தார் பட்டேல் அளித்த விளக்கம். பாகிஸ்தான் என்ன தாலும், செயலாமை இருந்தாலும் தான் கொடுத்த வாக்ஷை இந்திய சர்க்கார் மீறுவது கடுமையான குறைவானது என்று காந்தியே கூறினார். அவரது வாதத்தை இந்திய சர்க்கார் ஒத்தக் கொண்டு பாகிஸ்தான் தாக்கு 55 கோடி ரூபாய் கொடுத்தது.

“மன்னர்களுக்குச் செய்து கொண்ட உடல் புகுக்கல்களை விவகார ஏற்பட்ட புனிதமான போராட்டங்களைத் தாது திரிமான கருத்துக்களின் காரணமாகப் புறக்கணிப்பதற்கு இந்தியாவின் தலைவர்கள் எனப்படுகிறார் பட்டேலாமாக உரிமை போராட்டம் உரிமை, மகாத்மா காந்தி உம்மா இருத்திருப்பார் என்று தலைக்கே இப்படிமா? அந்த மன்னர்கள் தமது ஆதிபத்திய அதிகாரங்களை மட்டுமில்லா, தமது போகிஷ்டங்களையும், அரசும் விவகாரங்களும் தடுத்தனர். அத்தகைய அவர்களுக்குக் கிடைத்தது மீதமான மானியத் தொகைகளும், அப்ப உரிமைகளும் தான். இதில் அடக்கிக்குப்பது தார்பீகப் பிரச்சினை என்பது உணரப்படவில்லை. இந்திய அரசியல் விவகாரங்கள் எந்த அளவுக்குத் திறந்தரமாகி விட்டன என்பதையே இது காட்டுகிறது. இப்போழுது திறந்தேற்றும் ராஜ்ய திரிமானம் கால்கிரஸ், தடைபெறும் விவகாரங்களிலும் காந்தியே பெயரைக் கொண்டு வந்து கால்கிரஸ் இருப்பதுதான் தேசிய பிரகடனம் குறைந்தபட்சமாகச் செய்யக் கூடிய மனவாதம்.”

★

தஞ்சாவூர் திருப் அனாபிய செய்தி லுண்டை “தேசிய” பிரகடனத்திற்கு. இது ஓர் எச்சரிக்கை போன்றது. இதைக் கண்டிப்பாய், நடப்பது நடக்கட்டும் என்று மானிய அரசுகள் விட்டுவிடலாகாது. நமது அரசியல் கால்கிரஸ், ஜனநாயகமும் அநிபடலாகாது என்று உறுதியாக நம்பும் மானிய அரசுகள் இவையும் உம்மா இருத்தான் அது படுமோசமான திறமையாக குறைவாகப் காட்டும்.

தஞ்சை திருபுகச் செய்தி:

“தஞ்சாவூர் திருபுகில் உள்ள இடது சாரிக் கம்யூனிஸ்டுகள் மானியர்களுக்கு லுண்டை தான் கால்கிரஸ் பரித்தி அளித்தார்கள். தஞ்சாவூர் அருகில் உள்ள கலையதி நகரத்தில் இப்போழுதுதான் அது முடிவடைந்தது. நூறு மானியர்கள் அதற்கு வந்திருந்தனர். தமியிதாடு சட்டசபையைச் சேர்த்த பிரதான இடது சாரிக் கம்யூனிஸ்ட் அங்கத்தினர்களுக்கும், பிரதான அருகில் பெயினர். கம்யூனிஸ்டுகள்தான் தந்திய் மானியர்களுக்குப் பரித்தி தருவது தான் இத்த ஏற்பாட்டின் நோக்கம். கம்யூனிஸ்ட் பிரசாரத்தின் திருபுகில் லுண்டைக்கு கால்கிரஸ் என்பதன் கால்கிரஸ் பரப்புவது என்று அங்கு பரித்தி அளித்தார்கள்.

வருத்திருக்கும்

சில விதமாகச் சேர்மானதேவி ஸ்ரீ கப்பிரமணிய சாந்திரிகளில் பழைய ஒரு பழம் பெரும் விதமாக இருந்து விட்டோம். ஸ்ரீ குத்துக்காலி தேசியர் குடும்பத்தின் சேர்த்த ஸ்ரீ கப்பிரமணிய தேசியர்கள் மனமையாக இணைவது அதுவும். அவரிடம் தமது குத்துக்காலி பழையத்திலிருந்து சந்திர அப்பிரமணிய பெற்றதன் சேர்மானதேவி ஸ்ரீ கப்பிரமணிய சாந்திரிகளில். பின்னர் கப்பிரமணிய தேசியர்கள் குமாரசாமி ஸ்ரீ அம்பி தேசியர்களும், கால்கிரஸ் விதமாகச் சேர்மானதேவி விட்டோம் பரித்தி பெற்றனர். இத்த விதமாக விட்டோம். திருவிதமாகச் சந்திர அப்பிரமணிய சாந்திரிகளில் இரண்டாம் பெற்றனர். திருவிதமாகச் சந்திர அப்பிரமணிய ஸ்ரீ சாந்திரிகளில். சென்னை மியூனிக் அகாதேமியாவும், தில்லி சந்திர தாடக அகாதேமியாவும் கால்கிரஸ்க்கு உட்பட்டார்.

“தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்றுள்ள இரண்டாவது உள்வழியிட்டு கவி குகாம் இது. முதலாவது முகாம் கங்காளியிலே நடைபெற்றது. வேறு மாவட்டங்களிலும் இந்த வகை பாயிற்சி முகாம்கள் நடைபெறும் என்று உறுப்படுத்திற்று.”

★

பிரிட்டிஷ் பாணியில் அமைந்த நீதி முறைமை மாற்றி குடியியல் பாணிக்குத் திருப்ப வேண்டும் என்று பிரிட்டிஷ் மேற்கு வங்க கவர்னர் ஸ்ரீ தவான், குடியியலில் சுதந்திர நீதி பரிபாலன அமைப்பு என்பது நுழைந்ததில் பாம்பு களைப் பற்றி வழங்கும் ஒரு கதை போன்றதே.

கதை வருமாறு: ஐக்கிய கிழக்குப் பகுதிப் புத்தகத்தில் பொருளடைக்கத்தில் பாம்புகளைப் பற்றி ஸ்ரீ அத்தியாயம் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. குறிப்பிட்ட பக்கத்தைப் புரட்டிய பார்த்தால் அதில் ஒரே ஒரு வரிதான் காணப்பட்டது. “ஐக்கியத்தில் பாம்புகளை வேட்டாது” என்பதுதான் அதன் வாக்கம்.

★

உலக நாளிய உற்பத்தியின் மீது வரி விதித்து நீதி திரட்டுவதை விட, உலக நாளிய உற்பத்திக்கு அதிக முக்கியத்துவம் தரவேண்டும். விவசாயத்துக்கு வரி விதிப்பது அறிவுக்கு உகந்ததல்ல; நீதிக்கு உகந்ததல்ல. முதிர்வாய்களில் வேறு இடங்களில் வரி வசூலாகும் மிகக் குறைவாக இருப்பதோடு நிய வரி முக்கியமாக இருந்தது. ஆனால் இன்று விவசாய வரிமை எவ்வளவு ரத்து செய்துவிட்டார்கள். அதற்குப் பதில் உலக உற்பத்தியைப் பெருக்க வாகும் அளிக்க வேண்டும்.

இத்தியானில் விவசாயம் என்பது தேசிய வாழ்வின் உட்குக்கோப்பாகக் கணர்த்தப்பட்டது.

ஸ்ரீ அம்சம். இதில் தற்போது சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டியது அவசியம். ஆனால் இச்சீர்திருத்தம் தேசப் பண்புக்கு ஒவ்விய முறையில் அமைவ வேண்டும். இப்போது “சீர்திருத்த” சீதியில், கிழக்குக்கும் கோவில் வட்டி, அதில் மிகுந்த பண்புகள் போட்டு, தேவப்படி பெட்டி பாணியில் ஐக்கியங்கள் வைத்து, அக்கியோகம் போயில் தொப்பி போய் போழங்கள் அமைப்பது மாநில, தேசப் பண்புக்கு இவ்வளவு சீர்திருத்தம் களைச் செய்யலாகாது. விவசாய முறை அப்படி காலத்துக்கும் மாற்றிவிடுவது சந்தர்ப்பம். அதில் அவசியமான மாறுதல்களைச் செய்து காராக்குடி வாகத்தினும், பிரிட்டிஷ் காலத்தினும் அதே அடிப்படையில் மாற்றப்பட்டது. அதை அடிபொரு மாற்றுவது அறிவிக்கலாம்.

விவசாயத்துக்கு முதலீடு செய்து உற்பத்தி செய்யப் பெருக்க உதவுவோர்களும், வரி கொடுப்பவர்களுமான உடைமைவாளர் — உழைப்பாளர் இருக்கிறார். ஆட்டாளர் பழுவதற்கு மேல் பிறிதில்லாது. உட்குக்கோப்பாக — தொழிலகங்களில் மனப்பாங்குமற்ற மாண்பு, நினைவில் “தங்குதலுடையது” என்ற சொந்த உணர்வுடன் உழைக்கும் பண்பாளர் — இவ்வாறும் ஒழுங்குடன் உட்குக்கோப்பாக விவசாய முறைமை உருவாக்குகின்றனர். இப்படிப்பட்ட அமைப்பில் வகுப்புகள் பூசல் என்ற விஷயத்தை உட்குக்கோப்பாகக் காட்டி, இவ்விஷயத்தை உட்குக்கோப்பாக வாங்கும் தயக்கம் இல்லை; மாறாக அங்குமேயும் இது பாதிக்கும். சொந்த நலனில் அக்கறை கொண்ட அரசியல் மாற்றத்துக்கு முக்கிய மாற்றி மாற்றுவது வரிதான் உண்மை. திருத்த முடிவாக நினைவு விஷயத்தை உருவதால் பண்பில்லை.

வாழ்த்தி வழியனுப்புகிறோம்!

ரஷ்யாவில் வெளியே பிராடு தரைத் தில் ஐக்கிய 1ம் தேதி முதல் 13ம் தேதி வரை நடக்கவிருக்கும் “சர்வதேச இனிய” மாநாட்டில் கலந்து கொள்ளச் சென்ற தரை மேவர் திரு பாவசத்தரம் தலைமையில் தரைமை உறுப்பினர் ஐக்கிய கொண்ட குழு ஐக்கிய 13ம் தேதி ரஷ்யா செல்லுகிறது. இந்திய குழுமாரியில் திரு பாவசத்தரம், திரு. குமார் சாரியில் திரு பாவச வண்ணம், கிண்டிபேட் காங்கிரஸ் சாரியில் ஸ்ரீ குருவிடம், சுதந்திர காட்சி சாரியில் ராஜாஜியில் குமாரரும் தரைமை அங்கத்தினருமான திரு வி. ஆர். தரகிம்மன், தரைமை கமிஷனர் திரு செட்டி அமிதோர் கொங்கிவந்தனர். ரஷ்யா செல்லும் இக்குழுவினர் ஐரோப்பாவில் விவநாடுகளுக்கும் இவ்விவாத்தல்களும் செல்லுவதற்கு திட்டமிட்டிருக்கின்றனர். இக் குழுவினருக்குச் சென்ற வெள்ளிக்கிழமை 19ம் தேதி மாநில கமிஷ் அனுமதிக்கத்தில் ஒரு தேதி விடுவது அளிக்கப்பட்டது.

இவ்வுட்காரத்துக்குப் பழைய மேவர் திரு குழுமாரியில் அங்குமே கத்திருந்து கிடுப்பித்தனர். படத்தில் ரஷ்யா செல்லும் குழுவினரைக் காண்க.

.உருது.

ஜி ஜயா

ஜி ஜயா - ஓர்ட் காவலில் இருந்து கட்டு

இதனால் ஆர்டர் சாவரீஸின் இவ்வகட்டம் அதிகமாக இருக்கலாம். ஒவ்வொரு கதிரின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் ஸ்டாப்கள் வரை நுரோபாபாவினும், அமெரிக்காவிலும், தென்மேற்கு ஆசியாவிலும் கதிரைப் பயணம் செய்த நேரு கதிர் இப்போதுதான் இத்தொழுகத்தில் திருப்பி வந்திருக்கிறது. அந்த இடத்தில் அவனது பெரும் புகழும் பாராட்டுமும் விடைபட்டன. அவன் தீட்டிய ஒவ்வொரு தீட்டியும்—வண்டல்—மாரிஸ்—பெர்னீஸ்—மான்சொ ஆகிய நகரங்களில் ஆர்டர் சாவரீஸின் அவதரித்ததை அவன் துறாவிட்டது மானம் மட்டுமேயல்லாமல் ஒன்றை அவன் இறப்பதற்குச் சில காரணங்களுக்கு முன்புதான் வரைந்தான். நோரில் புதிய போப் பதவி ஏற்பு விழாவின் தினசரி அனுமதி பெற்றுப் புதிய போப்பின்—

பித்திர்துல மதத்தின் மீதப் பெரிய ஆக்கிரகத்
தனையின் - படதலதத் தீட்டி யிருந்தான்.
அத்துமீடைய புகைமுகக் கண்டு போனான்மப்
பட்டலர்களோ அல்லாஹ்வா மீதப் பதுமம
பான ஓயிவக் கலைமதத் தாக்கிதிரிகள். அப
னுஸாபா பபரிகலில் தலைப்பான ஓட்டி பபா
யிட்டதல் மதத்தி் படம் மீயின் மய்தோயி
னுஸாபதது: அபுரித்தி் எது போர்மண்ட
லலின் படம் எய்மபததிக் கண்டுபிடித்தக் முடி
லாதது எய்மம கேலிவாகப் சி கிளாத்தம்.

ஆதலும் உதிரோ, மத்திரைகொளர் ஒரு
வழங்கப் பெயர் கொடுக்கும்போது, "உயி
கணித சாந்திரமன்று : அது அயிப்பா
யின் மத்திரைகளும் அங்கு : ஐயோயிதின்

கொண்டிருந்த அந்த, அமைதி நுழைந்த சில அளவு களைக் கொண்டு தங்கிவிட்ட முடியாது. மேலும் ஓயிவன் புதைக்கப்பட்டாராகவும் இருக்க முடியாது. இப்பாள் மொழியை அழிவாதவரின் தாய்வாசிய இலக்கியத் தாதுப் பற்றி விவரிக்கச் செய்ய முடியாது. இதைப் போலவே ஓயிவன் பிழைகள் வரவாற்றுவதும் அதன் அறுக்கப்படாமையும் அறிவாதவரின் ஓயிவன் பிழைகள் பற்றிப் போலாவிடப்படும் நன்மது" என்றும், போட்டி கையாறுக உட்பாட்டின்மீது போட்டி வரவாற்றுவது சன் பாக்கி விட்டது. எனில் அவரின் வேஷக்காரனாகவும் உள் விவாசிக்காரனாகவும் தம்மைத் தானே மேலத எடுத்து நீங்கித்தக் கொண்டு விட்டான் என்றும் தாக்கி ஓயிவன், ஆனால் வேறு சிலர் அவராவது வரவாற்றக் களை ஏற்றுக் கொண்டனர். கையாறுவின் அவரின் தன்மனை ஆடுகொண்டும் வழிகாட்டியதாகவும் கொண் டாடக் தயாராற்றினர்.

எத்தனை வாய்களோ அத்தனை பேசுகள். அதுவும் ஆட்ட வாய்களில் கதவுகள் எங்குள்ளதோ அவை நின்று விட்ட. சமயத்தில் பேசிக்கொள் பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமா? பத்திரச் சூதாட்ட மார்க்கெட்டிலிருந்து ரோஜா அந்த வந்த ஒரு சதுப்புத் தொழில்காரர் ஓர் ஓயிவன் தக் கிணையாக நோக்கியவாறு. தன் தன்மனை, இம் கதினாள்: "ரோஜா நிற ஆடு என்ன, ரோஜா நிறமுள்ள ஆடு உலகில் எங்கிருக்கிறது?"

"விவரமாய் பாடுகன்." நுதாட்டக்காரன் மூகத்தனைக் களித்தான். "முத்தாற்றைப்பது ருபாளாம். இங்கு, அறுபது ருபாள்களில் உண்ணாமலான ஆட் டையே விடுவது வாகவி விட் டாடுமே!"

தடிப்பான கண்ணாடி அணித் திருத்த நீண்ட மூக்குக்காரன்

கெ. எம். இப்பாஸ்

பிரசித்த பெற்ற கருவ எழுத்தாளரான கவாறு அறமதி அப்பாள் பாரிபத்திர 7.5.1914ம் ஆண்டு பிறந்தவர். அவர், மூலத்தில் கல்வாறுகளின்மீது கவி யலிசைவா, ஆயிவத்திலும் கருவத்திலும் இருபத தாதுப் பத்திரக்காரரும்கு எழுதியுள்ள அப்பாள் திருப்பெரு திருநெல்லைப் பெருங் புத்திரகட்டினவர். ஆற்றித் தருவதற்கு அழகான எழுத்தாளராய்த் திக வர்வார். "விவரிக்க" பத்திரிகையின் கடைசியில் பக்கம் இருபது பெரு வின் வலிமைக்கு ஒரு காற்று.

ரோஜாநிற ஓயிவன், உலகத்தின் எந்த நாட்டுக்கு முடியும் அவர் உலகத்தில் பத்திரத்தவர். அவர் எப்படி நிழலாத தொழிலுள் என்மனைப் படிக்கும் பெறுவது நீயின் பெருமைகளை உணர்வீர்கள்.

"ஓயிவன் சித்திரமில் ஆடு ரோஜா நிறக் கொண்ட தாகவும் இருக்கலாம் - எத்தனை பெருமகள் உள்ளன தன்மைய் பிறகு ஓயிவன் படத்தை வரைவிலுள் என்பது தான் முக்கியம்" என்று அந்தண்பனும் பக்கவிபாடினார்.

அட்டைப்படக் கதை

உங்கள் நெற்றிக்கு அழகு மெருகேற்றுவர்கள்

சுமையின் உருவத்திலிருந்து திரை வரலாறு, பெரிய பெரிய பத்திரிகையின்
செய்திகள் அமைக்கப்பட்டன. அவ்வாறு வந்தவர்களுக்கு சிலை
குத்துவது போலத்திருந்த சிலைக்கு குத்துவது போலத்திருந்த குத்துவது போலத்திருந்த
வந்தவர்களுக்கு. இவ்விதமாக வந்தவர்களுக்கு போலத்திருந்த போலத்திருந்த போலத்திருந்த
வந்தவர்களுக்கு வந்தவர்களுக்கு வந்தவர்களுக்கு.

31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-1036-1037-1038-1039-1040-1041-1042-1043-1044-1045-1046-1047-1048-1049-1050-1051-1052-1053-1054-1055-1056-10

சிங்கார குங்கும் சிந்தி, சந்தி

தூய சந்தனம். சீலையா நறுமணம்

கோகல்

ஸான்டல்வுட் பவுடர்

டி. எஸ். ஆர் & கோ.,
மதராஸ்-1 & கும்பகோணம்

Registration SR 2362

உணகமயான சந்தன பவுடரில் நறுமணத்தை உணர் சித்தகதை பவுடரை
கொஞ்சத்திலும் சந்தன மணத்துடன் பற்றி எரியும்.

தான். அப்படியேய் போனவிடத்தில் நேரம் மூத்ததைச் செறிதும் நீண்டகாலமாகப் போன ஒரு உபத்தாலை உண்டாக்கியது. அப்படியேய் வண்டியில் போதலையும் செடாரும் இருந்தது. உலகின் செடாரைப்போல எதிர்த்து அமை குரல் எழுப்புகதானால் தெரிந்தது. இந்தப் படத் துக்கும் மற்றொருவன் உருவத்தையும் இடையே ஒத்தமை இருக்கலிக்க - "இது மர்மம் மற்றொருவன் படம் அல்ல. ஒரு தெய்வத்தின் படமாறில் தெரிந்தது" என்ற பதம் அப்பேய்தோன்றல். "ஆம்; எந்தென்ன நினை ஒரு தெய்வத்தின் படமோதல். இந்தத் தெய்வத்தை வெறிவெள்ளம் தூக்கிவெறி விட்டார்கள்...." என்ற பதிலும்தான்.

அந்தத் தேவதாசை அழைத்துவரவேண்டியது என்று கீட்டு விட்டார்கள். எந்தெந்த அளவுமே யானால் அதிர்ச்சியைப் பொருத்தது. பல நாட்கள் கழிந்த அந்த நேர அளவிலேயே சிறை விட்டார்கள். மட்டும்தான் தூதர் தான். அத்தந்தியைப்போல அவரும் தற்சென்ற செய்து கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் அவரையே போட்டி அல்ல எந்த தூதரையோடு அழைக்க வந்தார்கள் விட்டார்கள்.

காங்கிரஸ்க்குள் தனிக் திரைகீழ் பத் திசைம ஓங்குகின்ற ஈர்ப்பாக ஸ்கீனம் மங்குளு- ளைச் சந்திப்புகளைப் பற்றித் தனக்கே சொல்லி ஞானி அங்கு வந்தான். அதனாத் தம்பைய லோடு அங்குக்குப் பதிக் குதும் சிவகம் கிணிய, (அதிக் தனது அனாதிரியை இதுங் தாக் தோட்டக் குமாஸ்தா சொன்னி விருத் தாரு) அவர்க் தனக்கே சந்திர தன்கீழ் ஸ்கீன் தாரு, அது திரைக்குத்த. ஞானி வகியே சொன்னு, இத்திவக் கிணியக் குத அங்கத்தினி ஞானியுடைய அனாக் ஸ்கீன்தாரு, அங்குக்குப் பத்திதிக் கனியாரு கிணியி ஸ்கீனக் கிடத்தின. தனக்கு ஸ்கீனக் கிணியத்தோடு தனக்குப் பத்திதிக் கென்கிணியாக் கனியத் தனக்கு ஸ்கீனம் மங்குளு குத்தி வகியாத்திரியும்கை அதிக் கனியத்தாரு.

“தேவன் யார்?” என்று ஸ்ரீ மலிகா திரைமேல் கேட்டாள். “கோரிக்கத்தின் பிதாமகன்? அல்லது அப்பத்தி? தந்தை?”

தான் புள்ளியைக் கீழ்த்தொகு "நாள்
தேவதாயம் இல்லை. நரிகம் இல்லை. நானேரு
துடயர்!" எல்லாம்.

அன்று முதல் அங்குதல் தம்பட்டாணி
 விட்டார், காத்திருப்பதும் நேரம் அருமை
 யான தொழி தாக்குது இவ.த்த விட்டார்
 வந்து கீழும் உணர்ந்தார், துணி அருமை

இருந்தால், எவ்வளவு பெரிதான்; புத்தி
சாதி: எத்தனை அளவுக்குப் பெரிதும் இருக்கி
றது: அதை அளப்பதில் சேல்தான்.

“கனிகள்: நீங்கள் எந்தெனினித்தப் பேசிய
நிலைபாச இன்களாயும். ஆனால் நீங்கள் ஒரு
பிற குழந்தையாகவோ இருக்கிறீர்கள். உம்
கனிகள் கனகித்தல் கொள்க ஒருபரி தேதன்”
என்று அனல் அருகில் சொல்லுமாயும்.

சுதேர் அமைத்து கண்டனம் செய்து நேரகணி
"அமைத்து 4 நேரையப்படுகிறது" என்றார்.

தலைநகரான குத்தம் அங்கத்திலுள்ள
காந்தி குத்திரவாசியின்பது, இரண்டு
பக்கங்களிலுள்ள இப்படி. தனது குடிமா
லின் காய்க்கலின் காரண அங்கத்திலும்
மேலுள்ள தனது இப்பாக்கின் காரண திசை
தான் - சிவன்.

இந்தக் கதை எத்தனை கோடிதான் என்று
கேள், அதே கோடிதான் தனித்தனியாக இருக்கிறது.

33 நாள், 334 டூனிஸைத் தாது விகிதம் கட்டுதல் இருக்கக் கோரியிருந்து அவர் தாக்கீதர் வாகனம் வர வேண்டுமென விரைவில் கோது டூனிஸைத் கோட்டினார். "அங்கே அங்கு ஏதேனும் வேண்டுமாயினும் என்மேல் திரைத் தாக்கீதர் வாகனம்."

“சாத்திர சாஸ்திரம் எல்லாம்
காண்க!”

“*Благодарю*”

"தங்கது வாங்கு! எவ்வளவு வாங்குமே!
கொண்டுய் மத்த விலாதிருக்க!"

ஆகவே சென்னைக் மீன்குடியோடு ஒரே
ஆகலாக மாறிக் குவித்தது. ஆகவே எல்லா
சென்னைக்குரியவர்கள் எல்லாநாடு சென்னைக்குரியவர்கள்.

“பாசனிக், கத்தி பாசனிக், கம்புதாழை
கண்ணு கத்தி கிப்பிட்டு: கம்பு கிப்பாட முண்டு
கிப்பாட!” என்கிற பதநிலை.

“தான் தங்களுடைய இயற்கையிலே தான்!” என
தூய்மையில் உதிரினான். “ஆனால் தான் உயர்ந்த
சாதிக்குள் கொண்டுபோக முடியாது.”

“எக்டோட் ஜெனரேட் வர முடியுமா?
கரணம் உருவானது?”

**Am. entom. Soc. Trans.* 1911, 32, 117.

இவ்வாறு கார்த்திகை மீட்டர் அந்தப் பக்க
மேல் அடிப்படை விட்டது. அதை அடுத்து
கித்தாலை விட்டு தோட்டாங்குத்து சென்றும்,
மேற்கே - தோள் - மலிகை ஆகிய நகரங்கள்
வழியே வண்டலுக்குச் சென்றும், ஒரு
நாள் இத்திலை வண்டிக்கு இத்திலை பதிகினை
விட்டு புட்டைக் கொள்வதற்குச் சமையல்
இதற்குச் செய்தியை அமைத்துப் போட்டது.

பயிற்சலம் **தெய்வகலா**

தென்னாற்காடு மாகாட்டம் திருச்சோழித் தாலுகாவிலுள்ள ஸ்ரீராமபுரம் பிரசித்திபெற்ற பச்சைத் தீர் வடிவத் தாலிமங்கலம் கோயிலில் செப்பாதிடத் தர்மசித்தாக்கனாக ஒரு திருப்பன்த் துறா அமைக்கப்பட்டது. திருப்பன்த் கோயிலைத் தொடக்க விருத்தியென்ற, இந்தக் கைக்கலிபத்தின்த் மொத் துறாய் மூன்று கட்டம் தென்னாற்காடுமென் மயிப்பிடப்பட்டோளது. செருங்கல்லும் மதறும் ஆக்திச சிறைய் காலும் தங்கனாக் இடைய் அளவு திரைய் காலம் சென்று இக்கைக்கலிபத்தது பெற்றிராமபுரம் பூர்த்தி சென்று செருங்குமையு தென்னாற்க் கைக்கலிபத்தது. தர்மோகாட்டம் "பச்சைத் தீர் வடிவத் தாலிமங்கலம் கோயில்த் திருப்பன்த் பன்து" என்ற பெயருக்கு தீர் வடிவத் தாலிமங்கலம் பத்தனம் பெற, 25, குப்பையத் செட்டித் தெரு, செட்டி-22 என்ற துறைய்க்கு அனுப்பப்பட்டன.

“பய்யா: நீயு இந்தியா மிகவில் மாறே
நீக் கூடரட்டான கட்டயிதாத் மாற
கட்டயிதாத் காணமாற. பதவி ஒப்பி யெறு
கதற்கு முன்னுக் அவர் து.சி.எம்.வில் இருந்
தார். கடந்த ஓங்குகுகிணாக பம்பாயில்
நீயு இந்தியா மிகவை நிர்வகித்து வந்தார்.
பிரபல ஓங்கு கோவிலும், காழ்க்கைத் துணி
வியுமான மீதுட்டி கட்டயிதாத் துணி
கணவனுக்குப் பக்கத்திலே இருந்தார்....”

இப்போது கதிரி பம்பாய்க்குத் திரும்பி
விட்டான். எத்தனாவோ ஆக்டோபுக்குப்
பிறகு மீண்டும் ஒரு ஓங்கு பம்பாயில் அவ
ருகை. ஒவ்வொன்றில் காட்டிக்கு ஏத
யாடாவி விருந்தது. நகரத்தின் ஓங்கியுள்ள
புள்ளிகளுக்கும் அகலத்திலுள்ள இக்கலிய
கதிர்தாக்களுக்கும், கிணவாங்குகும் ஓங்கு
கோவிலுக்கும் அமைப்பிதாத் அனுப்ப
பட்டிருந்தான். கலியாணமே கதிரி
தாரகை. மீதுட்டி மீதுட்டி கட்டயிதாத்
துக்கும் ஒரு அமைப்பிதாத் அனுப்பப்பட்டது.
அந்த மானி கதிரி ஒரு ஓங்கியில் தன்மைய
பட்டிருந்தான் இப்பத்தான் அவருடைய
கருவகைப் கதிரி காக்கிடுகொண்டிருந்தான்.
யோகாது காக்கிடு விட்டது. ஒவ்வொன்றில்
ஒருபுறம் நேரமும் ஒருபுறம் விட்டது. மக்கள்
முன்பு மீக் ஒருகாளை கோவிலே கோங்கு
விட்டார்கள். இந்த மானி மீதுட்டி மீதுட்டி,
காழ்க்கை முன்னும் அவருக்காவே தான்
காதிருந்ததாகக் கதிரி நினைத்தான்.

பிறகு ஆர். காவிரி காவலன் கதிரிடம்
வந்து நின்று: “காவிரி காக்கிடு காக்கிடு
நேரமாவி விட்டது. இப்போதுதான் ஒரு அம்
கணவன் கதிரிக்குமிருக்கான். தாக்கக் காவிரி
விட்டான் அவருக்காவே அனுமதிக்கிறேன்.”

“நேரமாவிவிட்டது என்று கோவிலிலிரு
கூறுகதிரி நின்று. அவர் யோசனை என்னவோ?”
“யோசனை தெரியாது காவிரி. ஆனால் அவர்
இந்தக் காவிரிக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்.”

கதிரி அதை யாக்கிடுயெனவாகித்தான்.
அவருடைய இதைத் தாடியு கதிரித்தான்.

“அவர்களை வரக் கோக்” என்று கோவிலி
விட்டு அவன் இருள் குழித் குழியில் ஒதுக்கி
நின்று. அவனுது கோவிலில் ஆகை மக்கள்
கவிரி ஓங்கு நேரமிடது.

நல்ல நேரத்தது. முதலில் காவலன்
கவிரை வந்தான். அவர்களை நோக்கித்து....

ஒரு பருத்த அம்மையார் தமோறிடையாது
கவிரை நுழைந்தான். கருவகை நேரமும்
அவ் ஒன்றும் கவிரை வந்தது. காவிரி கெட்
டப்பட்ட கோவிலி கதிரிவ தாக்கத் காவிரி
கோவிலே நேசித்தது. முகவாங்குகட்டக்குத்
கிடுகு மாயிசை நேர்வியது. அவருடைய
காக்கிடு காவிரி காவிரிக்கும் மகாநிது
விட்டது. கெட்டப்பட்ட கதிர்தாக்குத்
காவிரி கெட்டப்பட்டிருந்தது. காவிரிக்கும்
காவிரி கதிரிக்கும் காக்கிடு தந்ததான்
காவிரி கிடுகிடு நேரமட்டும் இருந்தது.

“இவன் காக்கிடு?” கதிரி மகாநிது
என்னமென்பான். “இது மீதுட்டிவாக்கத்
தான் இருக்க முடியும். இவன்? இது மீதுட்டி
காவிரி இருக்க முடியாது.”

இவன் மீதுட்டி இக்கலியைக்கு இருக்கி
தான் மகாநிது கோவிலும் அவரையும் ஏன்?

அவர் காவிரிவாது அந்த அம்மையார்
நின்றுந் குழிக்குக் கோவிலும். அவன்
தாடியாது காவிரிவ கதிரிவ காவிரி மாட்டி
பட்டிருந்த பக்கத்தில் காக்கிடு கோவிலி
கருத்தான்.

“இந்தப் பக்கம் எப்படி இருக்கிறது?”
கதிரி தன் காவிரிக்குக் கோவிலும்.

தாடியாது அம்மையார் கிடுகிடு நேரமும்
காவிரி தாது காக்கிடுந் கோவிலே எருத்
தப் புக்க மகா. கதிரி ஒன்றை கோவிலே
தக்கிடு. “காவிரிவ காக்கிடு இருக்கிறது.
இந்த தான் ஒவ்வொன்றில் காவிரிவ பதித்து
காவிரிவ காவிரிவ” காவிரிவ அவன்.

இப்போது அவன் ‘அவர்களை’ தாக்கிடு முன்
நுக் கோவிலும். அந்தப் பக்கமைய காக்கிடு
அவன் காவிரிவ. “இது தாக்கிடு இருக்
கிறது. அமோக இருக்கிடு. ஆனால் மீதுட்டி
ஒவ்வொன்றும் இருக்கிடு. இவன் காக்கிடு?
காவிரிவ காக்கிடுவகாவிரி இருக்கிறது.”

“இவன், இவருது தாக்கிடுவகாவிரி. ஒவ்
வொன்றில் நின்றுகாவிரி காவிரிவ ஒரு கோவிலி”
என்று கதிரி அவருக்காவே பதிக்க கதிரிவ.

“கதிரிவ காக்கிடு இருக்காவிரி” என்று
காவிரிவ அவன் நின்று நேரம் காவிரி
ஒவ்வொன்றும் காக்கிடுவகாவிரி நின்றுவிட்டான்.
அவருக்குத் தெரியாத கோவிலில் அந்த
ஒவ்வொன்றில் காவிரிவ காக்கிடுவகாவிரி. அவ
காவிரிவ காக்கிடு கோவிலிவ காவிரிவகாவிரி.

பிறகு அந்த மகா நேரமும் ஒன்றை
காவிரிவகாவிரி. “காவிரி - காவிரி”
என்று கோவிலி விட்டுத் திரும்பித் கோவிரி
காவிரிவ அவன் காவிரிவகாவிரி. காவிரி நின்று,
தாது காவிரிவ காவிரிவ நின்று காவிரிவ
ஒரு கோவிலி காக்கிடுவகாவிரி இருந்தான். அவன்
காவிரிவ காவிரிவகாவிரி. “காவிரி காக்கிடு
காவிரிவகாவிரி” என்று கோவிலிவ.

“இவன், காவிரி. தான் காக்கிடு காக்கிடுவகாவிரி
காவிரி” கதிரி அவருக்காவே பதிக்க கதிரிவ.

தாது முத்துப் கோவிரி அமோக பதி
காவிரி (அவன் கோவிலில் பதிக்காவிரி இருக்க
முடியும்) காக்கிடுவகாவிரி ஒரு கோவிலி தான்
காவிரிவ காவிரிவ. “அவருக்காவே தாக்கிடு
ஒவ்வொன்றும் இருக்கிடு” என்று.

பிறகு தாது தாக்கிடு கிடுகிடு கோவிலி
காவிரி. காக்கிடுவகாவிரி காவிரிவகாவிரி அவன்
காவிரிவ காக்கிடுவகாவிரி. காவிரிவகாவிரி ஒவ்
வொன்றில் நின்று காக்கிடுவகாவிரி கோவிலி
காவிரிவ.

இப்போது காவிரிவ அவருக்காவே நின்று.
காவிரிவ மீக் காவிரிவகாவிரி காவிரிவ
காவிரிவகாவிரி.

ஒன்றை மீக் ஒன்றை காவிரிவ பக்கமும்
காவிரிவ காவிரிவ. காவிரிவ ஒவ்வொன்றில்
காவிரிவ ‘காவிரிவ’ மீதுட்டிவகாவிரி நின்று.
அந்த ஒவ்வொன்றில் - காவிரிவ - கோவிரிவ
காவிரிவ காவிரிவ காவிரிவ நின்று நின்று.
காவிரிவ அந்த ஒவ்வொன்றில் காவிரிவ
காவிரிவ. “காவிரிவ: காவிரி இருக்கட்
டு” என்று கதிரி காவிரிவிட்டான்.

தாது தாக்கிடுவகாவிரிவ மீதுட்டிவகாவிரி
காவிரிவ, இவருக்கும் கதிரி கோவிரிவ கோவிலி
தான். “இந்த ஒவ்வொன்றில் காவிரிவிட்டான்-
இந்த காக்கிடுவகாவிரிவ காவிரிவகாவிரி”

காவிரிவ: காவிரிவ

பொன்னியின் செல்வன் அமரர் கல்கி

நான்காம் அத்தியாயம்
ஐயனார் கோலில்

கெட்டிய நதிக்கு கரையில் பாட்டனும்
பேரனும் பேசிக் கொண்டிருந்த அநே
கமலத்தில் கொள்ளிடத்தின் வடகரை
யில் உள்ள நிருக்காண்டு முன்னாள்
என்னும் ஊரில் நம் பழைய நண்பர்
ளாவ ஆழ்வார்க்கடியானும் வந்தியத்
தேவனும் ஒரு விநோதமான காரியத்
தில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். அக்காலத்
தில் வடகாவேரியாவை கொள்ளிடமும்
தென் காவேரியைப் போலவே புண்ணிய
ததியாகக் கருதப்பட்டு வந்தது. துலா
மாதத்தில் தினத்தோறும் காணட்டுமன்
னா ஆயத்தத்தில் கோயில் கொண்டுள்ள

விபெருமான் ரிடபா குடரா
கக் கொள்ளிடக் கரைக்கு
எழுந்தருளி உதவத்துக்கு
வந்துள்ள பக்தர்களுக்குக்
சேவை தருவது வழக்கம்.
மத்தியான வேளையில் ஒன்
கொரு நாளும் உற்சவமாகவே
இருக்கும். அக்கால் பக்தத்துக்
கிராமங்களிலிருந்து பக்தர்கள்
நிரண்டு வருவார்கள். ஸ்வா
கனும் வருவார்கள்; வைஷ்ண
வர்களும் வருவார்கள்.
விஷ்ணு கோயில் அந்த ஊரில்
சிறிதாக இருப்பினும் அந்தக்
கோயிலிலிருந்து பக்தர்கள்
கருட வாகனத்தில் ஆரோடி
ணித்துக் கொள்ளிடக்கரைக்கு
எழுந்தருளுவார்.

இன்னிதம் துலா மாதத்தில்
வட காவேரியில் வந்தானம்
செய்வதற்காக வந்து கூடி
யிருந்த ஜனக் கூட்டத்தி

கிடைப்பே ஆழ்வார்க்கடியால் ஒரு நாவல் கிளைப்பை மன்னித்
தட்டு மலத்துக் கொண்டு, "நாகயோ, நாவல்! நாவல்!
நாவல்! இந்த நாவல் தீயில் வைக்கவை சமயமே மெய்யான
சமயம் என்று திவ்யாட்டுவதற்கு வாதப் போர் புரிய
வந்துள்ளேன். அசைகள், சாத்தர்கள், அத்தையர்கள்,
காபாடிகர்கள், காணாமுகர்கள், புத்தர்கள், சமணர்கள்
பார் வேணுமானாலும் வாதப் போர் புரிய வரலாம்.
அவர்கள் வெற்றி பெற்றால் அவர்களை என் தொன் பிது
தூக்கி வைத்துக் கொண்டு ஊரைச் சுற்றி ஊர்வலம் வரு
வேன். அவர்கள் தோற்றால் இடுப்புத் துணியைத் தவிர
மற்றவைகெல்லாம் ஒக்கே கொடுத்து விட்டுப் போக
வேணும்! நாகயோ நாவல்!" என்று கத்திக் கொண்டிருத்
தான். அவனுக்கு முன்னால் குத்திராட்ச மாணிகள், மகர்
கண்டிகள், கண்டங்கங்கள், குண்டங்கங்கள், பட்டுப் பீதாப்
பரங்கன், பொற் சாகங்கள் ஆகியவை குவித்து விடத்தான்.
இவற்றிலிருந்து அவன் வெகுநேரம் வாதமிட்டுப் பலரை
வாதப் போரில் வென்றிருக்க வேண்டும் என்பது தெளிவா
கிடுந்தது. அவனுக்குப் பக்கத்தில் கடம்ப மரம் ஒன்றில்
சாய்ந்து கொண்டு வந்தியத் தேவன் அவசிய உருவிய கத்தி
புடன் தின்று கொண்டிருந்தான். இப்போது அவனுடைய
அரைவில் உருதியை ஒரு துணியும் வையிலே ஒரு கத்தியும்
விட்டுத்தான் இருந்தான். அவனுடைய தோற்றத்திலிருந்து
ஆழ்வார்க்கடியால் பிது பவாதாரத்தையே பிரயோகிக்கப்
பார்த்தவர்களை அவன் கத்தியை விசிப் பயமுறுத்தி அழப்பி
யிருக்க வேண்டும் என்று தோன்றியது. அந்தச் சமயத்தில்
கட்டமாசுவம் கோஷித்துக் கொண்டும் வந்த வசைர்
கட்டம் முக்கையப் பார்த்து அவன் கூறிய மொழிகளிலிருத்
தும் அது வெளிவந்தது.

"எச்சரிக்கை! தியாயமாக வாதப் போர் செய்வோர்
செய்வதாம். அத்துமீறி இந்த வைக்கவைகள் பிது வாராவது
வைக்க வைத்தாய் இந்த வானுக்கு இரையாவார்கள்!"
என்று கூறியதுடன் கத்தியையும் இரு முனை கழற்றினான்.
கொபத்துடன் வந்த அசைகள் சாத்த மடைத்தார்கள்.
அவர்களில் ஒருவர், "ஓ! வைக்கவை! எதோ நீ இன்
வருக்கு வாகத்திக் ஸ்பித்தாவிட்டதான் என்னைக் கர்வம்
கொண்டோடு! திருநாளைக்குப் போ! அங்கே உங்கள்
வாதித் வென்று புறமுதுகிட்டு ஓடச் செய்வக் கூடிய நம்பி
வாய்மடார் நம்பி இருக்கிறார்!" என்றார்.

"உங்கள் திருநாமரஜர் நம்பியைத் திருநாராயண
புரத்து அங்கத் பட்டாளம் வந்து வாதிடச் சொன்னார்கள்!
அங்கே நானும் ஒருவேளை இருந்தாலும் இருப்பேன்!" என்று
கூறினான் ஆழ்வார்க்கடியால்.

பலமுறை அவன் "நாகயோ நாவல்!" என்று கூறியும்
யாரும் புகிதாக வாதமிட வரவில்லை. எனவே, நாவல்
கிளையை எடுத்துவிட்டுச் சங்குசக்கரம் பொறித்த வெற்றிக்
கொடியை ஆழ்வார்க்கடியால் தட்டான். பக்கத்தில் நின்று
எல்லாவற்றையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்த வைக்கவைகள்
சிலர் உடனே அவன் அருகில் வந்து அவர்களைத் தூக்கித்
தொனிக் வைத்துக் கொண்டு,

"அசையானே ன் தெய்வம்!

வெய்யானே தநி செய்வோம்!"

என்று பாடித் கொண்டு கூத்தாடினார்கள். பிறகு அவர்கள்,
"வீர வைக்கவை! எங்கள் இவ்வத்துக்கு வந்து இருஅமுது
செய்து அருள் வேண்டும்!" என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.
"அப்படியே ஆக!" என்று ஆழ்வார்க்கடியால் கம்பீர
மாகக் கூறிவிட்டு வந்தியத்தேவனையும் அழைத்துக் கொண்டு
சென்றான். இருவரும் புனிதமான, திருக்கயணமுது.

ததிலேயாவும் அவை
 வற்றாது வயிறு முட்டும்
 படி ஒரு ஊக டார்த்
 தாரகன். அழகாரக்கடி
 வாய் தான் வாசப்
 பேரில் சம்பாதித்த
 பொருள்களில் அங்க
 வஸ்துமாத அணிவக்
 கடவுள் தேவாரம்
 ஒன்றை எட்டும் வந்தவத்
 தெவனிடம் கொடுத்து
 விட்டு மருதவற்றா மு
 னவன் வாரகன் இன்
 கொடுத்து அவற்றின்
 பேறு மையத் துக்குப்
 பொற் கழஞ்சுகள் பெற்
 துக் கொண்டான்.

வைத்தவை சமயத்தில் மெய்வைவை
நிலைநாட்டிக் கொண்டு வடக்கே தனித்
வாரம் வாரமே போக வேண்டி
விரும்புதான் தனக்குப் போதான்
தேவை என்பதாக அவன் தெரிவித்துக்
கொண்டான். ஸ்ரீ வைத்தவனாகிய
மனமுலத்து பொருள்களின் பெரு
மானத்துக்கு அதிகமாகவே போத
வாகக் கொடுத்தார்கள். பெற்றுக்
கொண்டு ஆடுவாரிக்கடியானும் வந்தி
யத் தேவனும் பிற்பலகில் வடம்புரை
தேவகிப் பிரயாணமானார்கள்.

தென்கிண்டிக்கு அப்போது பெரு
வெள்ளம் போய்க் கொண்டிருந்த
படியாக அவர்கள் ஏறி வந்த குதிரை
விலைக் கொண்டு வர முடியவில்லை.
அவர்கள் நிலையை கடந்த ஓட்டத்தில்
துளக்கன் அதிகமாக ஏறி விழுந்தபடி
வாகப் பட்டு வட கரைவைய அடையும்
சமயத்தில் வலித்து விட்டது. மற்ற
வர்களைப் போல் வந்தியத்தேவனும்
ஆற்று வெள்ளத்தில் விழுந்த நீதிக்கு
வரை சேர வேண்டியதாயிற்று. அச்
சமயம் அத்தனை காலமாக எதி
ர்த்துப்போ தெருக்கடியான திழக்கி
வளையும் வந்தியத் தேவன் காப்பாற்றிக்
கொண்டு வந்த அங்குடைய அரைக்
கச்சு கருளும் அதில் அவன் பத்திரப்
படுத்தி வைத்திருந்த இவ்விவகாலம்
இதன் பிராட்டி தந்த ஓங்கும் பட நி
வெள்ளத்தில் போய் விட்டன. அவர்
துடன் இருந்த போல் தாண்டல்களும்
போய்விட்டன. புதிய குதிரைகள்
வாங்குவதற்குப் பணம் தேடிப்பதற்
காகவே மேற்கூறிய வுத்தியை அவர்கள்
வைப்பாண்டார்கள். வந்தி பவித்தருக்
கொஞ்சம் பணமும் கிடைத்தது.
ஆனால் அந்தக் கிராமத்தரசுப் பகுதி
வளிக் குதிரை என்றும் கிடைக்கும்
கிடைக்காது என்றும் தெரிந்தது. கடம்
பூர் கிராமத்தில் வாரம் ஒரு நாள்
தடைபெறும் சந்தையில் ஒருவேளை
குதிரைகள் விற்றவர்க்கு வரலாம்.
இவ்வாறாக இருப்பாப்புகழர் சென்று
நான் வாங்க வேண்டும்.

கடம்புருக்குப் போவதா வேண்
டாயா என்பது பற்றி அந்த தண்பர்
களுக்குக் கிவாதம் நடத்தது. அதில்
உள்ள சாத பாதகங்களைப் பற்றி
விவாதித்தார்கள். கடம்பூரில் ஆதித்த
கிவாஸனின் வருவையைப் பற்றி
ஏதேனும் செய்தி கிடைத்தாலும்
கிடைக்கலாம். கால்கிவிக்குந்து புறப்
பட்டு விட்டாரா, எந்த வழியாக வரு
கிறார் என்று ஏதேனும் தகவல் தெரித்
தால் தன்னது அல்லவா? ஆனால் கடம்
பூரில் தெரிந்தவர்களின் வண்ணிக் படி

படாது. எத்தமாதிகள் எந்திக்
தோற்ற விட்டாக ஆபத்தாய்ப் போய்
விடும். ஒருவேளை பழுவெட்டாரவரின்
பகிவாரங்கள் இதற்குள் வந்திருந்தால்
அதுவும் தொக்கிதான்!—

“வைத்தவனவிரே! உனக்குத்தான்
இரண்டு வரை ஏறிக் குதிக்கத் தெரியுமே?
சம்பவவரையி் குதிரை வாயத்திலிருந்தே
இரண்டு குதிரைகளைக் கொண்டு வந்து
விடவாயே!” என்றான் வந்தியத்தேவன்.

“நான் வரை ஏறிக் குதிப்பேன்.
ஆனால் குதிரைகளுக்கு வரை ஏறிக்
குதிக்கத் தெரிய வேண்டுமே!” என்
ருக் வைத்தவன்.

“பழுவூர்ப் பகிவாரங்கள் அங்கே
வந்திருந்தால் இரண்டு குதிரைகளை
அடித்துக் கொண்டு போகலாம்.
அவர்கள் மூக்குக்கு சமயம் கடம்
பூரில் எங்குமைய குதிரையை விரட்டி
வந்ததார்களே அல்லவா? அதற்குப்
பறிக்குப் பறி வாங்க வேண்டும்!”
என்றான் வானார் குள வீரன்.

செய்தமாதங்களுக்கு முன்பு கடம்பூரில்
அவர்கள் எந்தித்தது பற்றியும் அன்று
இரவு நடந்த அபூர்வ சம்பவங்கள்
பற்றியும் வழி தெருவப் பேசிக்
கொண்டு வந்தார்கள். இருவரும் குரீ
யன் அம்பலத்திலும் சமயத்துக்குக் கடம்
புரை அடைந்தார்கள்.

கடம்பூர் அவர்கள் எதிர்பார்த்தது
போல் அமர்க்கணப்பட்டுக் கொண்டு
நான் இருந்தது. அரண்மனை யும்
கோட்டை வாகனமும் கொடியவனானும்
தொரணங்களானும் தொக்கக் மாலை
களானும் அயக்கிவிடப்பட்டு விளக்
கின. கோட்டை வாகனமும் சரி, மதிக்
வைரை எந்தியும் சரி, மூண்டவிடக்
கவல் பகமாக இருந்தது. பட்டத்து
இளவரசர் ஆதித்த கிவாஸன் வருகிறார்
என்றும், கேட்க வேண்டுமா! அதே
சமயத்தில் தனதுகிவாஸன் வருவெட்
டகரவரும் ராணியுடன் வரப்போகிறார்.
இரண்டு பெருகடைய பகிவாரங்களும்
வரும். சை தாணக்கு வரை தட்டிக்
பட்டுக் கொண்டுதான் இருக்கும்.

இதைவெள்ளமாய் பற்றிக் கடம்பூரில்
கடைக்கி தெருவில் துலங்கன் பேசிக்
கொண்டிருந்ததை இரு தண்பர்களும்
கேட்டார்கள். துலங்கன் பேசிக்கொண்டு
இரு சாராரும் இன்னும் வந்து சேர
வில்லை என்று தெரிந்தது. சம்பவவரையர்
மகள் எத்தமாதிகள் ஆதித்த கிவாஸரை
அழைத்து வரக் காஞ்சிக்கே புறப்பட்டுப்
போகிறார்களென்று என்றும் தெரிந்தது.
இத்துப் பரபரப்பான பேச்சுக்களும்
கிடைசில் சைர் “கடக்கொண்டுவிட்ட”
இளவரசன் அருகமொழிகாரமனைப் பற்

நிதம் மெய்யிய ஞானம் பெறுதற்காக. அங்கையு பெரிய தூக்க உய்யும் நடத் திருக்கும்போது இங்கே கிருத்தவருக்கும் கவிமார்த்தவருக்கும் ஏற்பாடு நடத்த வருவது பங்குக்குப் பிடிக்கவில்லை என்பது. ஞானம் மாண்புமிகு அமைச்சர் பேசிக் கொள்கிறிருந்து தெளிந்தது.

ஆய்வாளர்களுமாயும் உத்தியத் தேவ ளும் இந்தப் பேச்சுக்களை மெய்யாகக் காது கொடுத்துக் கேளாதவர்களையோம் கேட்டுக் கொண்டு வாராத தாண்டியப் போனார்கள். வாராதவர்கள் எங்கேயும் இரவு தங்க அமைச்சர் கிறும்புகில்லை. வாராத அப்பாக்க சமீபத்தில் எங்கே வாராத பாழடைந்த மண்டபம், அங்கு உத்தியம், சாஸ்திரம். இங்குமாவா போகும்? அப்படி இங்குமிடமாக, இரவு திருதாராயணமுதற்குள் போய்த் தங்கி விடுவது தக்கது. அங்கேயுள்ள பெரிய பெருமான் கோயிலில் நூற்றுக்காக்க மண்டபத்தில் தீம் மழிலாகப் படுத்து உறங்குகோம். மூலம் தான் இரவு திருத்தவருக்குப் பிறகு ஓர் இரவு தங்க தூக்கம் அமைச்சருக்கு அவசியமாக இருக்கிறது.

உடம்புரைத் தாண்டிய சாஸ்திரமோடு சிறிது தூரம் சென்றதும் அடர்த்தி வான மூங்கிற் காடு ஒன்றும். அதற்குள் ஸ்ரீராமர் கோவில் ஒன்றும் தெளிந்தது. "வணக்கம்வரே! இங்கேயும் எங்கும் தங்க முடியாது. இரவு இந்தக் கோயிலில் படுத்துக்கொள்க. யார் கண்ணிலும் படாமல் இருப்பதற்கு இது தக்க இடம்!" என்று உத்தியத்தேவன்.

"அப்போ! நீ சொல்வது தவறு! இங்கேயும் இங்கேயும் தங்க முடியாது. உத்தியம் மாட்டார்கள் என்பது உண்மை" என்று அம்மையாள்.

"அப்படி வருவதற்காக குதிரை வண்டி வந்தார்களோ? சொம்பு தங்கு!" என்று உத்தியத்தேவன்.

"இந்த மூங்கிற் காட்டுக்குள் வந்தக் குதிரையும் அதைப் முடியாது. மனிதர்கள் தங்குதல் சொல்லித் தருவதான காரணம் இதற்கு?"

"எங்கேயாவது ஒத்தையடிப் பாதை ஒன்று இங்குமில்லை போகாது. கோயில் பூசாதி வரக்கூடிய வழியெல்லாம் இருந்த தானே அமைச்சரும்?"

இருவரும் அடர்த்தியாக வண்டி மீட்ட மூங்கிற் புதர்களைக் கடந்திற் கடந்தி வந்து, கையெழுத்துக் குதிரை ஒத்தையடிப் பாதை ஒன்றைக் கண்டு பிடித்தார்கள். அதன்வழியாக உடம்பும் மூத்தக் கிருமம் நடந்து போவது மிகவும் பிரயாசையாக இருந்தது. இம்

நிதம் சிறிது தூரம் சென்ற பிறகு கொஞ்சம் இடைவெளி காணப்பட்டது. அதில் சிறிய ஸ்ரீராமர் கோவில் இருந்தது. கோவிலுக்கு எதிரே பரிபீடமும் அதை யோட்டி மண்ணிலும் செய்த காள வாரிகள் உடப்பட்ட வானிலும் குதிரை வண்டி வந்தவர்களைக் கவனிப்பது நடை. ஸ்ரீராமருக்கு வேண்டுமாம் செய்துகொள்ளும் பத்தர்கள் இவ்விடம் மண்ணிலும் செய்த வானிலும் குதிரைகளும் கொண்டு வந்து வந்தவது வழக்கம்.

அவற்றைப் பார்த்ததும் உத்தியத் தேவன், "குதிரைகளைப் பற்றி இங்கேயுள்ளவர்களுக்குத் தெரியுமா? ஸ்ரீராமருக்குப் கேட்டு இரண்டு குதிரைகள் வாங்கிக் கொள்ளுமா?" என்று.

"மண் குதிரையை தம்பி ஆற்றிக் கொடுக்கக் கூடாது என்ற பழமொழி தெரியுமா?" என்று அம்மையாள்.

"வணக்கம்வரே! எங்கள் ஸ்ரீராமர் மிகவும் சக்தி வாய்ந்த தெய்வம். கேட்ட வரத்தை உடனே கொடுக்கக் கூடியவர். உங்கள் கிஷ்கிந்திரைப் போல் பத்தர்களைத் தங்கிக் கிட்டு விட்டுப் பட்டப் படைகள் தூக்கிக் கொண்டுபோய் அங்கம்!" என்று உத்தியத் தேவன்.

"அப்படியானால் இந்த மண் குதிரை வண்டி உயிர் கொடுத்தாலும் கொடுப்பார் என்ற சொத்து. சொம்பு தங்கு தாண்டிப் போயிற்று. பணம் மிச்சம்!"

"உண்மையான பத்தி இருந்தால் மண் குதிரைகளும் உயிர் பெறும்! பார்த்துப் போனால் தம் உடம்புகள் மட்டும் என்ன? பிரம்ம தேவன் மண்ணிலும் செய்த உயிர் கொடுத்ததானே?"

"தங்கு சொன்னால் தம்பி! இந்த உடம்பு மண்ணிலும் செய்த உடம்பு என்பதை மறந்து விடுவீரோம். அதை அடிக்கடி ஞாபகப்படுத்திக் கொள்வதற்காகவே திருமண்ணைக் குதிரைத் தெற்றியிலும் உடம்பிலும் இட்டுக் கொள்ளும்படி வணக்கம்வர அழைப்பு அளிக்கக் கூடும்!"

உத்தியத் தேவன் "உஷ்!" என்று சொல்லி அம்மையாள்வருடைய கையைப் பிடித்துக் கொண்டு இங்கு வந்தவர்களை எதிரே கட்டிக் காட்டினார். சூரியன் அந்தமிக் தந்த சிறிது நேரம் அழிவிட்டது. தாளைப் புறமும் இருண்ட மூங்கிற் போப்புகள் மூத்திருந்த அச்சிய இடைவெளியில் மிக மகனாகத் தெரிந்த வெளிச்சத்தில் ஸ்ரீராமருடைய வானங்கள் உயிர் பெற்ற அமைச்சர்கள் தென்றினர். ஒரு வானமும் ஒரு குதிரையும் இடம் கொடுத்த தனித்தனம். வண்டி வந்த இந்த அச்சியத்தையே தவிர, இங்கேயுள்ள

என்று தெரியாமல் வந்தியத் தேவன் சிறிது நேரம் நினைத்து நின்றான். ஆனால் ஐயானுடைய அற்புத சக்தியை அழகாரிக் கடியானுக்கு உடனே உணர்த்திவிடக் கடிய சந்தர்ப்பத்தை இழக்கவும் அவனுக்கு மனம் வரவில்லை. "வைஷ்ணவரே, பார்த்திரா?" என்று அவன் சொல்வதற்குள் அழகாரிக்கடிய வான் அவனுடைய கையை இறுக்கிப் பிடித்து, உதட்டில் கிரக வைத்துச் சமீக்கை காட்டி, பேசுவதைத் தடுத்தான். பின்னர், இறுக்கிப் பிடித்த கையினால் வந்தியத்தேவனைப் பற்றிய வானு அவனை இழுத்துக் கொண்டு அந்த மூங்கில் பதருக்குப் பின்னால் சென்று தன்னை மறைத்து நின்றான்.

குதிரையும் வானையும் அடைத்து சிறிது விவகிக் கொடுத்தன அவ்வளவு! அப்படி விவகிக் கொடுத்த இடைவெளி ஏற்பட்ட இடத்தில் ஒரு மனிதனுடைய தலை மட்டும் தெரிந்தது. அந்தத் தலை அப்பாலும் இப்பாலும் திரும்பி நானு புறமும் பார்த்தது. ஐயானுடைய பசி பீடத்துக்குப் பக்கத்தில் இம்மாதிரி ஒரு தலை மட்டும் தோன்றி நானு புறமும் எழன்று விழித்த காட்சி மிகப் பயங்கர மாயிருந்தது. எவ்வளவோ பயங்கரம் களைப் பார்த்திருந்த வந்தியத் தேவனுடைய மேல் சிவந்தது. ஆனால் அழகாரிக்கடியவான் தன்னைப் பிடித்திருந்த கை சிறிதும் நடுக்கமோமதும் தனரா மதும் இருந்ததை அறிந்து வந்தியத் தேவன் நெஞ்சறுதி கொண்டான்.

இவர்களை பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே அந்தத் தலை எழும்பி மேலே வந்தது. ஒரு மனிதனுடைய பார்பு வரையில் தெரிந்தது. பிறகு அம்மனிதன் முழுமையான உருவத்துடன் விளம்பி மேலே வந்தான். அம்மனிதன் வெளிவந்த இடத்தில் ஒரு சிறிய பிளவு கிழி இருள் மூழ்த்த பாதாள பிளவு துவாரத்தைப் போல, பயங்கரமாக வானவத் திறந்து கொண்டிருந்தது.

சற்று உற்றுப் பார்த்த பின்னர் அந்த மனிதன் வாரி என்பது அவர்களுக்குத் தெரிந்து விட்டது. கடம்பூர் மானிக்கை யில் பணிபுராத குடுத்து கொண்டே ரவிநாணனுடைய சநிக் கும்பவீதும் சேர்ந்திருந்த இரும்புக்காரிதான் அவன்.

இதை இருவரும் ஏகமாதத்தில் அறிந்து கொண்டதும் நகுனரை பொரு வர் பார்த்துத் தங்கன் விவரணைச் சமீக் கனவிலுமேயே தெரிவித்துக் கொண்டார்கள்.

இரும்புக்காரி திறந்திருந்த துவாரத்தை அப்படியே விட்டுவிட்டு, மறு படியும் ஒரு நடவை சற்று முற்றும் பார்த்து விட்டு, ஐயனார் கோவிலை

தோக்கி நடத்தான். கோவில் உதவைத் திறந்து கொண்டு உள்பேள போனான். சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் கோவிலுக்குள்ளே விருந்து முணுக்கு முணுக்கு என்று வெளிக்கேள் தெரிந்தது. கோவிலுக்குள் விளக்கேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொண்டார்கள்.

"தம்பி! இதைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறது?" என்று அடியவன் கேட்டான்.

"ஐயனார் சத்தி புலன் தெய்வம் என்று நினைக்கிறேன். குதிரைக்கு உயிர் வந்ததைப் பார்த்துக்கொண்டீர்களா?" என்று வந்தியத் தேவன்.

"அது சரி! இப்போது வந்தானே, அவனைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறது?"

"அவன் ஐயனார் கோவிலை பூசாதி போயிருக்கிறது. நானும் போய்ச் சவாமி தரிசனம் செய்வானா?"

"கொஞ்சம் பொறு! இன்னும் வாரா வது சவாமி தரிசனத்துக்கு வருகிறார் என்ற பார்த்துக் கொள்ளலாம்."

"இன்னும் வாரேனும் வருவாரா என்று நினைக்கிறீர்கள்?"

"பின் எதற்காக இவன் விளக்குப் போகிறான்?"

"பூசாதி கோவிலுக்கு விளக்குப் போகுவதில் ஆச்சரியம் என்ன?"

"தம்பி! அவன் வாரி என்று தெரிய வில்லையா?"

"தன்னுய்த் தெரிந்தது. கொள்ளிடத் தின் தென் கரையில் எங்களுக்கு குதிரை வாக்விக்கொண்டு வந்து கொடுத்தானே அந்த இரும்புக்காரி அவன்தான். இப்போதும் அவனிடம் குதிரை கேட்கலாம் என்று பார்த்தேன்..."

"நல்ல யோசனை செய்தாயி!"

"உமக்குப் பிடிக்கவில்லையா?"

"இரும்புக்காரி உனக்குக் குதிரை வாக்விக்க கொடுத்தவன் மட்டும் அவன்; ரவிநாணன் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவன்."

"அப்படியானால் இன்னொரு நல்ல யோசனை தோன்றுகிறது."

"என்ன? என்ன?"

"இரும்புக்காரி ஐயனார் கைக்கி வத்தின் கடுப்பட்டிருக்கும்போது, அவன் எங்கிருந்து வந்து மூலத்தான் என்பதைப் பார்த்துத் தெரிந்து கொண்டு வரலாம் என்று எண்ணுகிறேன்."

"அது எப்படி முடியும்?"

"அவன் வெளிபே வந்த துவாரத்தினுக் தான் உன்னை யோக முடியும்தா?"

"முடியலாம். ஆனால் அதில் உன்ன அபாயங்கள்..."

"அபாயம் இல்லாத காரியம் எது?"

"அப்பறம் உன் இஷ்டம்!"

"வைஷ்ணவரே! நீங்கள் இங்கே இருந்து என்ன நடக்கிறதென்று பார்த்துக்கொண்டிருக்க..."

இந்திரா பார்த்தசாரதி

எழுதும் சிந்தாடற்கதை

வெறலிகாப்டர்கள்
கீழே இறங்கி விட்டன!

ஜூன் 5

கல்கி இதழில்

ஆரம்பமாகிறது

"அதற்கென்ன கஷ்டம்? நான் இருந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன், கரங்க வழி எங்கே போகும் என்று உனக்கு ஏதாவது தோன்றுகிறதா?"

"தோன்றுகிறது மங்காமி, தோன்றுகிறது! அது சரிதான் என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்."

"அதை நீ எதற்காகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்?"

"ஏதெனும் ஒரு சமயத்தில் உபயோகப்படலாம், பார் கண்டது?"

அச்சமயம் சற்றுத் தூரத்தில் வேறு பேசிக் குரல்கள் கேட்டன,

"தாமதிப்பதற்கு நேரமில்லை, கைக் கவரே! நான் நிரும்பி வருகிற வசரயில் இப்போது இருப்பீர் அல்லவா? அந்தக் காரியம் யாமிக்குச் செய்தது போல் செய்து விடுவீரா?"

"உயிர் உள்ள வசரயில் இப்போது இருக்கிறேன், ஆனால் நீ நிரும்பி வருவது என்ன நிச்சயம்?"

"உயிர் இருந்தால் நானும் நிரும்பி வருவேன்..."

இவ்விதம் சொல்லிக்கொண்டே வந்திவந்தேயும் தானே பாய்ச்சலில் துவாரம் தெரிந்த இடத்தை நோக்கி ஓடினார். அதற்குள் இறங்கினான், மறு கணமே அந்த இருண்ட பக்கத்தில் மறைந்தான். பித்தவாரம் அவனை அப்படியே விழுங்கிவிட்டதாகத் தோன்றியது.

கொயிலுக்குள் சென்றிருந்த இடம் பங்காசி வெளியே வந்து சற்று முற்றும் பார்த்தான், நிறந்திருந்த துவாரம் அவன் கண்ணில் பட்டது. உடனே அவ்விடம் சென்று பரிபீடத்துக்குப் பக்கத்தில் நாட்டப் பட்டிருந்த லூகா புத்தகத்தைச் சுழற்றித் திருவினார்.

இடம்பெயர்ந்து அசைந்திருந்த பாண்டியன் குதிரையும் மறுபடியும் தெருவிடைந்தன. துவாரம் அடைபட்டு, இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்துவிட்டது.

இந்தக் காரியத்தைச் செய்து விட்டு இடம் மங்காமி மறுபடியும் கோவில்களாகப் படியண்டை வந்தான். அந்த சமயத்தில் ரவிதாசன், சோமன் சாம்பலன் முதலியவர்களையும் வேறு நிவாஸி வீடுகளுக்கு வந்து சேர்த்தார்கள்.

ஆய்வாரிக்கடியார்கள் முக்கில்களால் ஓட்டிப் பிள்ளும் இன்னும் தஞ்சை மறைத்து கொண்டனர்.

கோவில்களாகப் படியண்டை ரவிதாசன் உட்கார்ந்துகொண்டான். மற்றவர்கள் அவன் எதிரே தரைமேல் அமர்ந்தார்கள்.

"தோழர்களே! நாம் கைக்கொண்ட விருதம் திறைவேறும் சமயம் தெருவிடைந்தது!" என்று ரவிதாசன்.

"இவ்வாறுதான் ஆறு மாதமாக 'தெருவிடைந்தது' 'தெருவிடைந்தது' என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம்!" என்று ஒருவன்.

"ஆம்; அதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. ஆறு மாதமாகவே அந்த நான் தெருவிடைந்து கொண்டிருக்கிறேன். இப்போது வீரல் விட்டு என்னைக் கடிய நான் கணக்கில் தெருவிடைந்தது. அதித்த கரிகாலன் கால்களைய விட்டுக் கிளம்பி விட்டான் என்ற செய்தி வந்திருக்கிறது. திருக்கோவலுரிக் கிழவன் அவனைத் தடுத்து நிறுத்தச் செய்த பிரயத்தனம் பரிசுக்களில்லையா!"

"வழியில் வேறு யாராவது தடுத்த திறத்த மாட்டார்கள் என்பது என்ன நிச்சயம்?"

"அடுத்த கரிகாலன் மூல் கைத்த காலைப் பிள் கைக்கிறவன் அதை. இனி யார் தடுத்தாலும் கேட்க மாட்டான்."

"அவனுடைய சகோதரி சொல்லி அனுப்பிய செய்தி போய்ச் சேர்த்தாள்?"

"அது எப்படியுப் போய்ச் சேர முடியும்? செய்தி கொண்டு போன வானி பிளத்தால் கட்டிக் கட்டியுப் போட்டு விட்டு வந்தோமே?"

"அழகுதான்! அவனை இன்று காலைக் கொன்றிடத்தின் வட கைரயிலே பார்த்தேன். அவனோடு நமது இவ் தெரு பக்கவாழும் சேர்த்திருக்கிறார்..."

"அது யார்?"

"போயி கைக்கைவ வேலுதான்!"

"அப்படியானால் நாம் லூக்கிரதை பார்த்துக் கேண்டியதுதான். அவர்கள் அதித்த கரிகாலனைச் சந்திக்காமல் தடுக்கப் பார்த்த வேண்டும்."

"தும்பை விட்டு வானிப் பிடிக்கிற கைதயான இருக்கிறது. கையில் அகப் பட்டவனை அங்கே ஒரு வழிவாகத் தீர்த்திருக்கலாம். ராணி எதற்காக அவனை உயிரோடு விடச் சொன்னாள் என்பது தெரியவில்லை..."

"தோழர்களே! எனக்கு அது அப்போது புரியாமல்தான் இருந்தது. அப்பறம் தெரிந்து கொண்டேன். ராணி என்னையும் மீதுசினிட்டான் என்பதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். மிக முக்கியமான ஒரு தோக்கத்துடன் தான் வந்திவந்தேவனை உயிரோடு விட்டு விடச் சொன்னாள் ராணி. அதை நீங்கள் இப்போது தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. வந்திவந்தேவனைப் பற்றிக் கவலை வேண்டாம். ஆனால் அதை கைக்கைவனைக் கண்டால் சிறிதும் தயக்கமாம் உயிரை வாங்கிவிட்டு மறு வாரியம் பாருங்கள்...." என்று ரவிதாசன். (தொடரும்)

வட்டி, உன் கிட்டி 'கம்'னு வாசின!

முகம் கவதம் லக்மே டால்கம்

தொகுதெருக்கு ஓங்கு அலையாந்தம்... பூதம் வந்தி, வந்தபுதுதல்... பூதம்...
தொகுதெருக்கு பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்...
பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்...
பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்...

பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்...
பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்...

லக்மே டால்கம்

...பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்... பூதம்...

[உயிர் எதிர்பார்க்கக்கூடியதான மொட்டை மனப்பெற்ற வேதாரண்ய பாத வாத்தியரையை மீண்டும் ஒருமுறை கிடைத்திக் காட்டினர் அதுபு மானவர்கள். பங்கு பற்றிய அளவிற்கு ஒருவர் தீவிர துறவு அதுபுமக்கள் விவரிக்கிறார்.]

செவ்வாய்க்கிழக்கு புறப்பட்டபோது வேதாரண்ய பாத வாத்தியரை நம்ம சொகுசு சொக்காக, விவியாட்டாக இருக்கும் என்று மட்டுமே நினைத்திருந்தோம். திருச்சியில் வந்து கூடிவிருந்த மாணவர்கள் குழாத்தையும் எங்களுக்குச் செப்திருத்த ஏற்பாடு களையும் கண்டயிறகு என் மன தீர்வியை மாற்றியிட்டது. இந்த வாத்தியரை வெளும் உக்கிரசெய் பரணம் அச்சம்; ஏதோ ஒரு புனித மான பணி என்று கண்ணிசெய் கண்டயிற்து.

வாத்தியரையைத் தொட்டிக் தாங்கக் மொத்தம் அதுபு மைர் அன்று கூடிவிருந்தோம். மேலும் அங்கங்கே வந்து சின்ன காத்து கொள்வார்கள் என்று தெரிந்தது. போதும் வழிபெயர்ணம் சிற்றங்குடியும் காப்பாடும் எப்படி இருக்கப் போகின்றன என்று லுக்காநிப்பிக் அதுபுமயோக் இருந்தன. எங்களுக்குச் செப்திருத்த ஏற்பாடுகள். "உங்கள் பணியை மறந்து விடுங்கள்; அதை மறக்கக் கவனித்துக் கொள்கிறோம். ஆனால் பணியை மட்டும் மறக்காதீர்கள்" என்று சொல்லாமல் சொல்லுவதுமாக இருந்தது.

"இப்படித் தீவிர அடித்தாக அப்படியும் எப்படி நடப்பது?" என்று ஒரு மாணவருக்குச் சந்தேகம் வந்து விட்டது.

"கவனிப்போமே. நடத்தாக் காப்பிட்டு. தெக்களம் போன இடம் தெரியாது" என்று அந்தச் சந்தேகத்தைப் மொக்கிறார் வேறு ஒரு மாணவர்.

அன்று மாலை டயன் நகரில் போதுகிட்டம். அந்தக் கூட்டத்துக்காக லுக்கு நயம் தாரம் போன நடத்து சென்றதமே இலேவாகக் காலியலி எடுத்து விட்டது.

**நடப்போம்
நடப்போம்
காந்தி வழி
நடப்போம்!**

□ மாணவர்களின் கருத் தாங்கு தந்து இதற்கு அடக் இவ்வந்தவரது திரு வி. ஆர். ஆர். திருவெ மில் வேதாரண்ய ஒருமுறை அங்கத்தின் திருவிந்த நகர வேதாரண்ய.

□ மாணவர்கள் பாத வாத்தியர் புறங்கே விட்டார்கள்.

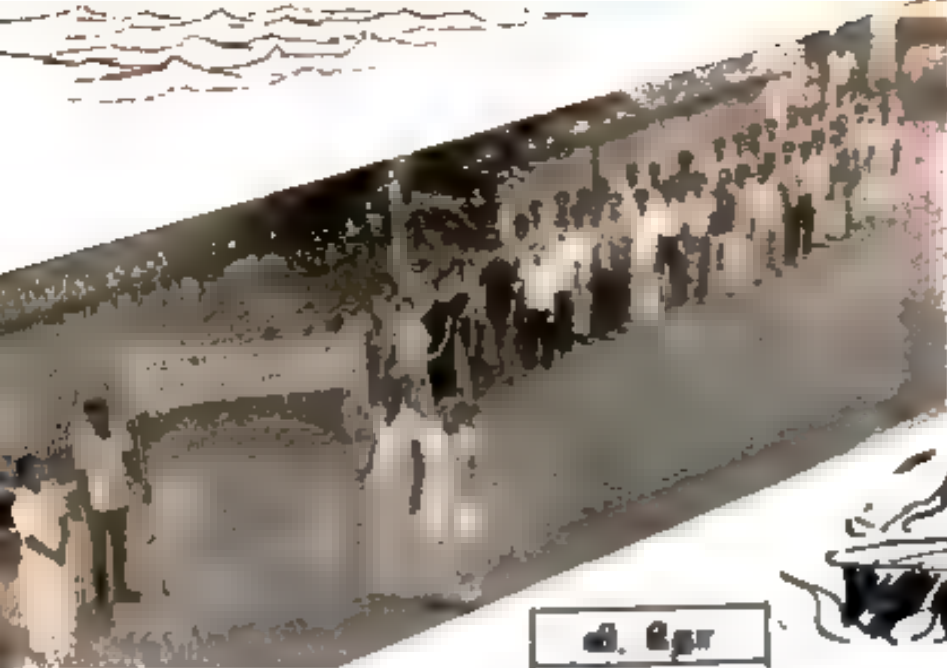

"இப்போதே காக்க விளக்கிறதே. இம்மையு தாரம் லுக்கும்க் எப்படி நடக்கப் போகிறோம்?"

"பக்கத்தில் இருக்கிற கந்துகிளக்கும்க் மொக்கட்டப் பத்துப் பையா கொடுத்துப் பக்கத்தில் மொக் தீவிரத்திற் தங்கி நடத்து பழக்கம் இருந்தார்களா?"

"அப்படியே சொன்னோமே..... இரண்டையா லி சீலிமாக் காட் சிக்கு, பதினொரு மணியிலிருந்தே எத்தனை பேர் காக்க அருக்க மொக்கில்க் சிபுலிக் காத்து தந்தியார்கள் தெரியுமா? அப்போது காலியலி தெரியாதா? அதைவிட இது என்ன பிரயோகம்?"

போதும் கூட்டத்தில் எங்கள் பாத வாத்தியரை வைத்தோடக்கி மைக்கச் சிறந்த தோபத்தரும், லுத்திறகு மான திரு க. சத்தானம் அவர்கள் வந்திருத்தார். அவர் ஒரு சிறந்த அறிஞர்; பொருளாதார நிபுணர்; தேவநிபுணர் வேந்தரும்.

வி. நேர

கைவிடக்கூடப் பட்டுத் தோறிக் இருந்தனர். அரபியல் சாஸனத்தை உருவாக்கிய சிற்பிகள் குழுவினருவர்; எவ்வாறானதும் கூட்டமும் ராஜாஜி நடத்திய உப்புத் தெறிவாக்கிரைப் போரில் ராஜாஜி சேறடிப்பட்ட. பிறகு தன்னை தாக்கிப் போகாத நடத்தியவர்களின் குதக வர். அவர் இந்த யாத்திரையைத் தொடக்கி அவர்க்கு வந்தது ரோம்பப் போருத்தம் என்று எவ்வாறும் பெரிசு மொண்டாரிசை, எவ்வாறும் அது உத்தராமாரா இருந்தது.

இன்னும் சிலாஜி ஆசிரியர் இருவோடு சேர ராய், புரோபுசர் எம். எம். தாடார், டாக்டர் உணை ஆகியோரும் பெரிசுசை. அவர் எழுதினெய்யும் ஒரு ஆசிரியம். உத்தர மாணவர்க்கு எவ்வாறு உய்யுரைத் மட்டுமே நினைவுக்கு வருகிற இந்த தானிக் உப்புத் தெறிவாக்கிரை நினைவுகளில் பெரிய ஒரு மான வர் படை முகவத்திருக்கிறதே என்று நினைத் திருப்பாரின் போனிருக்கிறது. இந்த யாத் திரையைப் பற்றிக் கிந்தித்து, தனி மனிதராக நின்று சில நண்பரினிக் உதவிபுடும் இதை நடத்திக் கூட்ட முகவத்த ஸ்ரீ வி. ஆர். ராதாகிருஷ்ணன் அவர்களுக்கும் எவ்வாறும் பாராட்டியுள்ளார். தாங்கள் மேற்கொண்ட பணி சிறக்க வாழ்த்துள்ளோம்.

எங்கள் யாத்திரையைத் தன்னை தாக்கி நடத்திய வி. ஆர். ஆர். முகவதாச ராஜாஜி அவர்களிடம் ஆர் பெற்று வந்திருந்தார். அவர் யாத்திரையின் நோக்கத்தையும் வழி யின் மாணவர்க்கு எப்படி நடத்து கொண் வேண்டும் என்று விதி முறைகளையும் அன்றைய பிரார்த்தனைக்கு முன் விவாதிக்க உத்தரார். விடியத் காலை தானை மணிக்குமேலாம் எழுந்திருக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டார்.

இதைக் கேட்டதும் மாணவர் குழுவைத் தனியே மெய்யை அகி போன்ற சிபியு எழுதினது. பரிட்சைக்கு எழுத்து படித்துப் படித்து, விடுமுறையில் கையாக்க தூங்கிப் போகுது போகக் கையம் என்று நினைத்

திருத்தவர்களுக்கு இதைக் கேட்டால் வேறு என்னத்தான் இருக்கும்!

மறுநாள் காலைத் தானை மணிக்குமேல் காலை தாங்கள் எழுத்து புறப்பட ஆவத்த மாலைக்குமேல், காலைப் பிரார்த்தனை நடத் தது. இன்னும் படுக்கப் போகு முன்னரும் பின்னும் காலைத் எழுந்ததும் இரண்டு வேளையும் காத்திரி நடத்தியவதற் போன்ற பிரார்த்தனை உண்டு. எங்கள் யாத் திரை தூங்காமல் தூங்கி, அடுக்காமல் படுத்த உணைக் காத்திரைக்கு ஸ்ரீ ரங்கநாதன் பரிசு கொண்டிருந்த ஸ்ரீரங்கத்துக்குப் போவதிக் தொடக்கியது. தினசரி விடியுபதற்குமுன் ஆறு மணி தூரம் நடப்போம். மாலைக் ஆறு மணி தூரம் நடப்போம்.

எவ்வாறு காத்திரை குழுக்களாகப் பிரித் திருத்தார்கள். ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் ஒரு தலைவர் உண்டு. ஒரு தயாக வார்டு வேண்டு மானுக்குட அவர்களும் கொண்டு வந்த கொடுப்பார். அவர்களும் அந்தப் பிரிவைக் கைவிட்டுக்கொண்ட வேண்டும். இப்படித் திட்டம் செவித்திருத்தார் திரு வி. ஆர். ஆர். வழியிற் கொக்குரைத்துக்கு இடையூறு இன்றி தாங்கள் அணிவகுத்து நடத்து செல்வோம்.

"வேண்டும், வேண்டும்!" என்று ஒரு பிரிவினர் குரல் எழுப்புகார்கள்.

"அப்ப வேண்டும்!" என்று மற்றவர்கள் அடுத்தபடியு குரல் எழுப்புகார்கள்.

"நடப்போம் நடப்போம்!"

"காத்திரை நடப்போம்!"

இப்படிச் சிறிது நேரம்; காத்திரையையும் பற்றிய எறிதடைப் பாடங்கள் சிறிது நேரம் என்று காங்கியோ, தூரமோ தெரியாமல் தாங்கள் ஒவ்வொரு ஊராகச் செல்லோம்.

காலைக் போய் கோத்தாய் கூட்டுரை சுத்த ஊர்க் சிற்றுண்டி தயாராகக் காத்திருக்கும். காலை மாலை இரு வேளையும் வடை, பாயசத்துடன் உப்பாடு. மாலைக் இடுகொ ள் சிற்றுண்டியை முடித்துக் கொண்டு அடுத்த ஊரை நோக்கிப் புறப்பட்டு விடுவோம்.

தி. பிச்சு. ஏ. அறி
கவி நான் கவிதையில்
யோலா. "எனக்குத்
தொண்டில் தொண்டில்"
என்று சொல். "நீ
முயற்சி என்ன நான்
கவிதையில் தொண்டில்"
என்று சொல். "நான்
தொண்டில் தொண்டில்"
என்று சொல். "நான்
தொண்டில் தொண்டில்"
இருந்தால்."

"எனது!"

"எனது! என்ன சொன்னே இரு!" என்று
அவருக்குத் தொண்டில். அது கவிதையில்
தான்?" என்று அவர் அறிவி.

கவிதையில் - கவி

எனக்குப் பெட்டி. பருக்கலாகி கொணர்
டி. வி. என். கதாபாத்தார் உதவி ஒரு
நிபு கமத்து வந்தது! என்னை பாத பாதந்திர
வையுபதிறி கொண்டுள்ளேன் கவி. அறிவி
நிபு தோலியில் உதவித்தார். பொது
மக்கள் காட்டிய உதவாளரும், அவர்கள் கவி
பேரறிவறி அறிந்த கருவெதும் கிடுக்தும்
என்கின்ற திருவெதும் கவிதையில்.
அடியுதவாளில்: என்னை இருக்கும்,
"எழுதினிருக்காதே - எழுதினிருக்காதே!"
என்று கொடுக்க. கவிதையில்: என்னை
"அது எப்படி நுழையும்?" என்று கிட்டுகும்.
எழுத்து எதிலாகி கவிதையில்: எழுத்து
கொண்டு தட்டி அருவித்தி விட்டால்,
எனக்கு இருக்கின்ற உதவாளும் வந்தனும்.
கவிதையில்? கவிதையில்? பொது இடம்
தெரியாது.

இது திறைப் கிடுக்து பாதத்திலிருந்து,
"பயப்படாமல் திறைபாத இருந்த என்
யிருக்கை!" என்று தருவாளில் ஒருவர்.

"பயமா? என்னுடைய? என்னை? திறை
கவிதையில் பாதத்திலிருக்கை? இவ்வாறு
பாத இருந்த இவ்வாறு பாதத்திலிருக்கை"
என்று "கிடு" அடித்தார் திறை என்
திறைபாத.

"என்னுடைய பாதத்தில்? என்ன கருவெதும்
இருக்கை?" என்று என் திறைபாத பாதத்திலிருந்து
ஒரு பெரியவர் கொட்டார்.

"எனது!" என்று சொல்லி விட்டால்,
தெரியாததொன்றும். திறைபாத அப்போது
என் திறைபாத என்னை இருக்கை.

அவ்வளவுதான்; என்னுடைய என்னுடைய
பாதம் என்று திறை விட்டார்கள். அவ்வளவு
தான் பெரிய கிடுக்து பாதத்திலிருக்கை, என்
பிட்டு கவிதையில் எப்படி அருவி?

ராஜாஜி அவர்கள் அன்று நடத்திய பாத
பாதத்திலிருக்கை எந்த கவிதையில் கொண்டுபோ,
அதே கவிதையில் தான் தான் கொண்டுபோ.
கவிதையில், கொடுக்கை, திருக்கைபெருக்கை,
பாதத்திலிருக்கை, திறைபாத. திறை என்
கொண்டுபோ.

ராஜாஜி அவர்கள் நடத்திய பாதத்திலிருக்கை
பொது தொண்டிலிருக்கை கிடுக்து திட்டம்
அறிக்கை. பொதுமக்களுக்கும் அப்போதைய
கவிதையில் கொண்டுபோ அறிக்கை. எந்தத் திறை
மத்திலும் கிடுக்து கவிதையில் கொண்டுபோ

அருக்து கவிதையில். இருக்கை இடமொரு கவி
கொண்டுகி கவிதையில், கொண்டுதான் கவி
கிடுக்து தான் அப்போதைய கொண்டுபோ
அறிக்கை திறைபாதத்திலிருக்கை. கவிதையில்
கவிதையில் கொண்டுபோக்து, தொண்டிலிருக்கை
அருக்து மக்கள் என்னுடைய கவிதையில் கொண்டுபோ
கவிதையில் புதுதத்து கவிதையில். மத்த
திறை கவிதையில் திறைபாத தொண்டில் கிடுக்து
கவிதையில் கொண்டுபோக்து. இன்று அருக்து பெரு
கவிதையில் கொண்டுபோக்து திறை; திறைபாத
பாதத்திலிருக்கை கவிதையில். தானே கிடுக்து
பெற்று கவிதையில் கிடுக்து கவிதையில்
தான் கொண்டு கொண்டுபோக்து.

அன்று மக்கள் காட்டிய ஒத்தமையையும்
திறைபாதத்தையும் தான் மத்ததான் அன்று
தொண்டிய தெரிய கவிதையில் அப்போது
மத்ததிறை பொதுமக்கள். மத்ததான் திறைபாத
ஒத்தமையையும் திறை. பெற்று கிடுக்துமத்த
திறை. இதை மாதவாளாவிய தான்
திறை பாதத்திலிருக்கை தெரியாத
தெரியாத கொண்டுபோக்து.

இன்று திறைபாதத்திலிருக்கை அருக்து
திறைபாதத் திறை. கவிதையில் திறைபாதத்
திறைபாதத் திறை. அருக்துமத்த மத்த திறைபாதத்
திறை; தொண்டில் திறைபாதத் திறைபாதத்
கொண்டுபோக்து; கிடுக்து திறைபாதத். தானே
மக்கள் ஒருவரை பொதுமக்கள் பாதவாளாக
கொண்டு திறைபாதத்திலிருக்கை திறைபாதத், திறை
கொண்டு திறைபாதத் திறை?

மாதவாளாவிய கவிதையில் திறை பொது ஒரு
திறை திறைபாதத் திறைபாதத் திறைபாதத்
கொண்டுபோக்து ஒரு திறைபாதத் திறைபாதத்
கொண்டுபோக்து திறைபாதத். அருக்து கவிதையில்
இன்றைய அவரைத் தெரிய. பொதுமக்க
கொண்டு அருக்துபாதத் கவிதையில் திறை
கொண்டு கவிதையில் தெரிய. மாதவாளாவிய
மத்ததான் கொண்டுபோக்து மத்ததிறைபாதத்
கவிதையில்.

அருக்து மாதவாளாவிய பதறி இன்று திறை
திறைபாதத்திலிருக்கை? அருக்து பாதம் புதுதிறைபாதத்
கொண்டுபோக்து கொண்டுபோக்து கிடுக்து.

திறைபாதத்திலிருக்கை திறைபாதத்திலிருக்கை. திறைபாதத்
பெருக்கை, பாதத்திலிருக்கை, கவிதையில், திறைபாதத்
கொண்டுபோக்து திறைபாதத் கொண்டுபோக்து. கவிதையில்
கவிதையில் அருக்துமத்த திறைபாதத் கொண்டுபோ
பாதத்திலிருக்கை மத்ததிறைபாதத். கவிதையில்
அருக்துமத்ததிறைபாதத் பதறி கவிதையில். கவிதையில்
கவிதையில் கவிதையில் கவிதையில் கவிதையில்
திறைபாதத், திறைபாதத் கொண்டுபோக்து என்.என்.கிடு
கவிதையில் கொண்டுபோக்து திறைபாதத்திலிருக்கை
கவிதையில் கொண்டுபோக்து கவிதையில்.

கவிதையில் திறைபாதத் கவிதையில் ஒரு பெரு
கவிதையில் கவிதையில். "இது என்னுடைய கவிதையில்?"
என்று கொண்டுபோக்து, என்னை? கிடுக்து திறைபாதத்
கவிதையில். மாதவாளாவிய கவிதையில் கவிதையில்
திறைபாதத் திறைபாதத் என்னை? கவிதையில்
திறைபாதத் திறைபாதத் திறைபாதத் திறைபாதத்

கவிதையில் திறைபாதத் கவிதையில் கவிதையில்
கவிதையில். திறைபாதத்தில், கவிதையில்
கவிதையில் கொண்டுபோக்து கவிதையில் கவிதையில்
கவிதையில் கொண்டுபோக்து கவிதையில் கவிதையில்
ஒரு பெரியவரைத் கொண்டுபோக்து கவிதையில்
திறைபாதத். பாதத்திலிருக்கை கொண்டுபோக்து,
திறைபாதத்தில் கவிதையில் கவிதையில் கவிதையில்

ராமாயணம்

ராஜாஜி

இப்படி ராமனுக்குத் தன் மனைவியை இழந்த துக்கமும் அரக்கன் மெய் உண்டான சோபனும் வளர்ந்து பொய்விவரத்தைச் சுக்ரீவன் பார்த்துக் கொஞ்சம் கவலைப்பட்டான்.

பரஸ்பர சிந்தைத்தைப் பற்றியும் கலாயத்தைப் பற்றியும் பிரதிக்ஷண அகிலிவி சாட்சியாக எடுக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், எந்தக் காரியம் மூன் நடைபெற வேண்டும், எது பின்னால்தான் நடைபெற வேண்டும் என்பதற் பிரச்சினை சுக்ரீவன் மனத்தில் தொந்தரவு கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது. ராமனுடைய கோபாலேசத்தையும் துக்கத்தையும் சுக்ரீவன் நன்றாக உணர்ந்தான். அவனோடு வாதம் செய்வதில் பயனில்லை. அப்படிச் செய்தால் ராமன் மனத்தில் தன்னைப் பற்றிச் சந்தேகம்கூட உண்டாகலாம். புதிதாக ஏற்பட்ட துடிக்கேற்படும் என்று எண்ணினான். உடனே சிதைவைத் தேடுவதிலும் ராவணனைத் தாக்கும் வேலையிலும் புகுந்து விட்டால் வாலி என்ன செய்வானோ? அவனை வாலி வானர

ராஜ்யப் பதவியில் இருக்கும்போது சுக்ரீவனுடைய புகழ் எத்தனைக்குத் செல்லும்? ராமனுடைய காரியம் வெற்றி வடைவதுகூடச் சந்தேகமாகப் போகும் வன் தெய்வாய் போகித் தான். ஆகையினால் முதல் வேலைவாக வானர ராஜ்யத்தை மறுபடியும் தான் அடைந்து விட வேண்டும். இருவருடைய காரியவிரதிகளும் இது அவசியம் என்று முடிவுக்கு வந்தான். நிதி காலதிரமும் ராமனுடைய மன நிலையும் உணர்ந்து சமீகாரமாக நடந்து கொள்ளத் தீர்மானித்தான்.

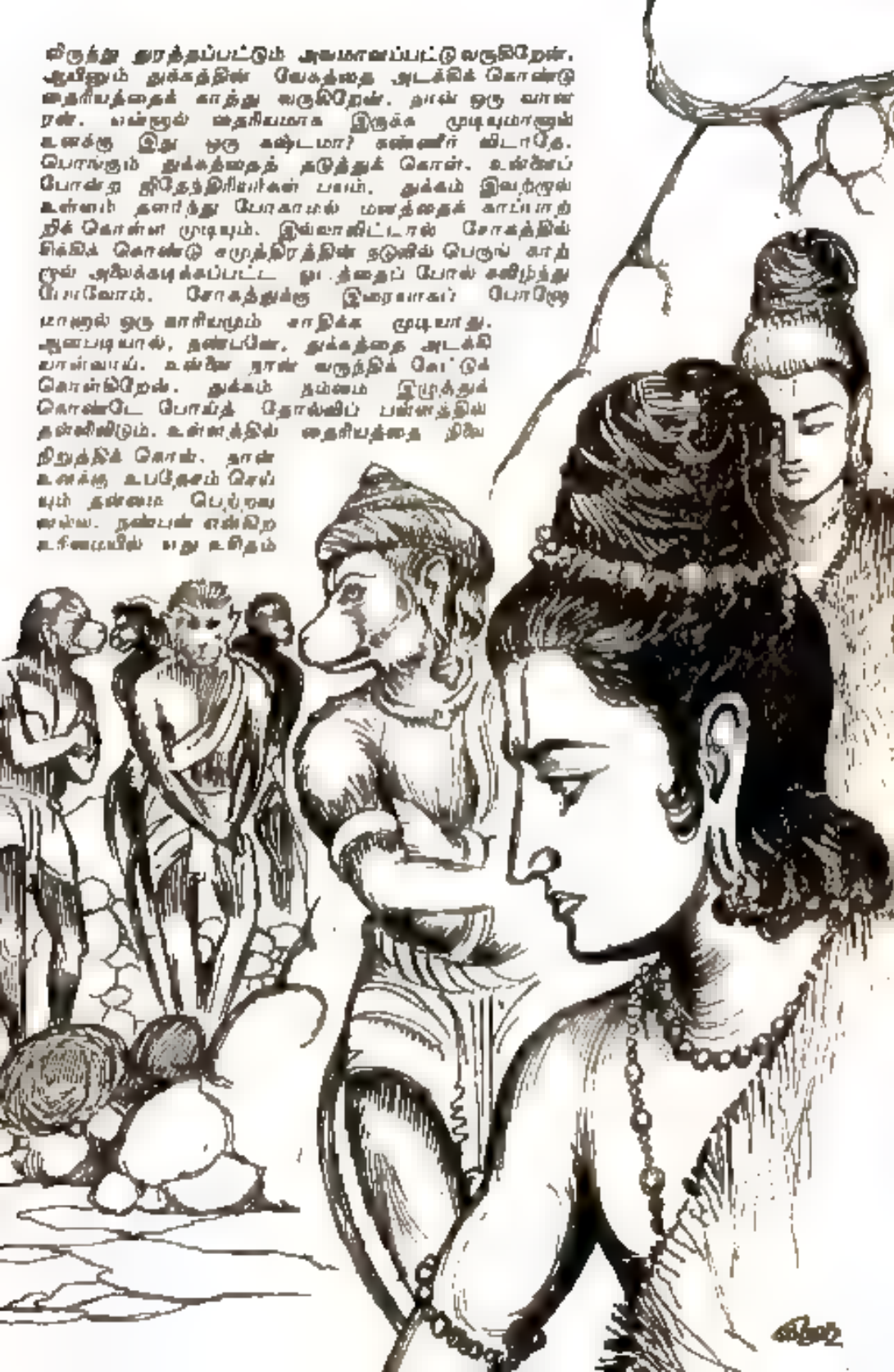
“இந்த மகாபாலி அரக்கனுடைய உபயோகம் கிரமம் இருப்பிடமும் தான் நன்றாக அறியேன்.

அவன் சிதைவை எங்கேகொண்டுபோய் வைத்திருக்கிறான் என்பது தெரியாது. ஆயினும் நான் உனக்குச் சந்தியைச்செய்து வாக்குறிதி கொடுக்கிறேன். சிதைவை வங்கே வைத்திருத்தாலும் கண்டு பிடித்து, அவன் இருக்குமிடமும் கண்டு, அரக்கன் வதம் செய்யும் மாரிக்கத்தையும் தேடி முடிக்கப் போகிறேன். உனக்குச் சந்தேகம் வேண்டாம். துக்கப் பட்டாதே. அதரியம் இன்றியமையாத மன நிலை. அரக்கனைக் கண்டுபிடித்து அவனைவும் அவன் குலத்தையும் வேரோடு அறுத்து அழிப்போம். உன் வீரம் என் போகாது. அரக்கன் ஹதம் செய்து, உன் மனஞ்சுத்ததை நாட்டியப் புகழடைவாய். மனச் சோர்வு வேண்டாம்.

“என்றைப் பார். நானும் உன்னைப் போல் மனைவியை இழந்தும் ராஜ்யத்தி

விருத்த துரத்தப்பட்டும் அவமானப்பட்டு வருகிறேன்.
 ஆயினும் துக்கத்தில் வேகத்தை அடக்கிக் கொண்டு
 தைரியத்தைக் காத்து வருகிறேன். நான் ஒரு வான
 ரன். என்ருல் தைரியமாக இருக்க முடியுமானால்
 உனக்கு இது ஒரு கஷ்டமா? கண்ணீர் விடாதே.
 பொங்கும் துக்கத்தைத் தடுத்திக் கொள். உன்னைப்
 போன்ற ஸ்திரீதென்றியரிகள் பாவம். துக்கம் இவற்றால்
 உள்ளம் தளர்ந்து பேரகாமம் மனத்தைக் காப்பாற்
 றிக் கொள்ள முடியும். இவ்வாஸிட்டால் சோகத்தில்
 சிக்கிக் கொண்டு எழுந்திரத்தில் தடுவிய் பெரும் காற்
 றால் அலைக்கடிக்கப்பட்ட ஓர் தைதப் போல் கவிழ்ந்து
 போவோம். சோகத்துக்கு இவ்வாசாய் போடுற
 யானால் ஒரு காரியமும் சாதிக்க முடியாது.
 ஆனபடியால், நண்பனே, துக்கத்தை அடக்கி
 வான்வாய். உன்னை நான் வருத்திக் கொ்
 கொள்விறேன். துக்கம் நம்மை இழுத்துக்
 கொண்டே போய்த் தோல்விப் பள்ளத்தில்
 தள்ளிவிடும். உள்ளத்தில் தைரியத்தை நினை
 நினைத்திக் கொள். நான்
 உனக்கு உபதேசம் செய்
 யும் தன்னை பெற்றவ
 னாய். நண்பன் என்கிற
 உரிமையில் எது உசிதம்

என்று எனக்குத் தோன்றுகிறதோ, அதைச் சொன்னுவிடுங்கள். உனக்குத் தெரிந்த விஷயத்தையே ஞாயமப்படுத்துகிறேன். அங்ஙனமே."

இப்படிச் சுக்ரீவன் மிகப் பிரியமாகச் சொன்னதென்கமாம் ராமன் உன் வத்தில் பதிந்தது. கண்ணீர் நிறைத்து பெருகிய கண்ணீர்த் துடைத்துக் கொண்டு சுக்ரீவனை ஆயிங்கனம் செய்து கொண்டான். சேதவியன் ஆரணங்கனையும் மேல் வந்திரத்தையும் கண்டதிலால் சங்கடான மனக் கலக் கத்தை நிறுத்திக் கொண்டு தனக்குரிய மனோநிடத்தைத் திரும்ப அடைத்தான்.

"உன்னுடைய நெத்த நட்டைய அடைத்தேன். சுக்ரீவனே! உன் பேராசனப்படி நடப்பேன். சேதவையத் தேடும் காரியத்தைப் பற்றி நன்றாக யோசிப்பாய். உன் காரியத்தை என் காரியமாகவே நான் எண்ணி என்மாம் செய்வேன். இது உறுதியென்று நம்பு வாய். இது வனரையில் நான் எப்போதும் பொய் சொன்னதிலும். இவையும் சொன் னப் போவதிலும். தம்முடைய நட்பு என்னைக்கும் பொய்யாகாது. சத்தி யம் செய்கிறேன். உன் கஷ்டத்தைத் தீர்க்கும் வழியைக் காணக் சொல். நான் செய்து முடிப்பேன்" என்று ராமன்.

ராமனுடைய சொற்களைக் கேட்ட சுக்ரீவனும் அவனுடைய மந்திரிகளும் எங்கில உட்கத் மயிற்சி அடைத்தார்கள். தங்களுடைய கஷ்டங்கள் முடிந்து, சுக்ரீவன் மீண்டும் வாசர ராஜ்யம் பெறுவது நிச்சயம் என்று தீர்மானித் துக் கொண்டார்கள்.

56. சுக்ரீவன் கதை

சுக்ரீவன் தன் சகோதரன் வாலிக் கும் தனக்கும் உண்டான விரோதத் தின் கதைகைய ராமனிடம் விவர மாகச் சொன்னான்.

"என் அண்ணன் வாலி வானர ராஜ் யப் பட்டாரிசேகரம் பெற்று கிஷ்கிந்தை யில் அரசு புரிந்து வந்தான். மகா பராக்கிரமசாலி. அவனிடம் அன்பும் பக்தியும் குறையின்றிச் செலுத்திக் கொண்டு நான் யுவராஜனாக இருந்து வந்தேன். வாலிக்கும் மாலாவி என்ற அரணுக்கும் பழைய விரோதம். ஒரு நாள் ராத்திரி அந்த அரசன் கிஷ்கிந் தைக்கு வந்து வாலியைப் போருக்கு அழைத்தான்.

"அவன் இரவில் போட்ட கர்ஜனை கையக் கேட்டுக் கோபம் கொண்டு தூங் கிக்கொண்டிருந்த வாலி எழுந்து அவனை உடனே பதிர்த்த வெளியேறினான். தானும் அவனுக்கு உதவியாகக் கூடுவே சென்றேன். திவா வெளிச்சத்தில் நான்க லிருவரும் வரலவதைப் பார்த்து மாலாவி யானவன் ஓடி ஒரு குகைக்குள் துறைந் தான். வாலியும் அவனைத் துரத்திக் கொண்டு குகைக்குள் புதுத்தான். தானும் உன்னை புல்ப் போனான். வாலி என்னை வேண்டாம் என்று தடுத்து விட்டான். நான் ஒருவருடையே அத்தத் துஷ்டனைக் கொல்ல வேண்டும் என்று சொல்லி, என்னை அத்தக் குகை யின் வாயிலில் வெளியே திங்கச் சொன் னான். சொல்லி விட்டு அவன் உன்னை புதுத்த சென்றான்.

"உன்னை சென்றவன் பல நாட்க ளாகியும் திரும்பி வரவில்லை. அண்ண னுக்கு என்வ தெரிந்ததோ என்று நான் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்த சமயத் தில் குகைக்குள் அரசர்களுடைய பெரும் கூக்குரல் கேட்டது. அதன் உட்க குகையிலிருந்து ரத்த வெள்ளம் பெருகி வந்தது. இதைக் கண்டதும் வாலியை மாலாவிடம் பல அரசர் களும் குறுத்து கொன்றுவிட்டார்கள் என்று தீர்மானித்துக் கொண்டனர். அரசர்கள் வந்து என்னையும் தாக்கு வாரிகள் என்று என்னை ஒரு பெரும் ாரஞ்ச் கங்கைக் குகை வாயிலில் எவத்து முடி. விட்டேன்.

"கிஷ்கிந்தைக்கு வந்தத்ததோடு திரும்பினேன். வாலி இறந்தான் என்று வானுக்கும் சொல்லாமலே ராஜ் காரி கங்கனைப் பார்த்து வந்தேன். பிறகு வானரப் பிரஜைகள் திரிப்பத்தித் தார்கள். 'அரசனின்மாம் போனாக் ராஜ்யம் பாழாகப் போகும். வேத தானாகியும் வாலி திரும்பவில்லை. நீயே பட்டாரிசேகரம் செய்து கொள்ளு அரசு புரிவாய்' என்று வம்புறுத்தி னார்கள். தானும் அதற்கு இணங்கினேன்.

"இவ் காலம் கழித்து மாலாவினையும் அவனுடைய துணையாட்களாக விடுத்த அரசர்களையும் கொண்டுமுறித்து விட்டு வாலி திரும்பினான். குகை அடைபட்ட டிருப்பதைப் பார்த்து. 'சுக்ரீவா! சுக்ரீவா!' என்று உன்னை பிடுங்கு கத்திப் பார்த்தான். நான் அங்கிடம் இங்கு வானபடியாக என்ரு இது ஒன்றும் தெரியாது. அவன் என்மேல் மகா கோபம் கொண்டு கற் பானையை உடைத்ததத் தன்னிவிட்டுக் கிஷ்கிந் தைக்குள் பிரவேசித்தான். (தொடரும்)

புதுமையான, புரட்சிகரமான ப்ரிண்டுகள்!

பிரிண்டுகள், பரதினுசான
பிரிண்டுகள். புரட்சிகரமான
பிரிண்டுகள். தேர்ந்தெடுத்த
வாட்டீன் ('டெரீன்' / டிரட்டன்),
வாயில்கள், பாப்ஸின்கள்,
இப்படி பல ரகங்கள். அழகான
'ப்ளேயின்' நிறங்களும்
உள்ளன. இன்றே பாம்பே
டையிங் பிரிண்டுகள்
அணிந்து கரதவரின
உள்ளத்தை கொள்ளை
கொள்ளுவர்கள்!

பாம்பே டையிங்

பிரிண்டுகள், பிரிண்டுகள், பிரிண்டுகள்!
(இவை உங்கள் உள்ளத்தைத் தவறும்!) - ம. ந.

ஜூனியம் டோராவுப் ஒத்ததாய் பிரதமம் முதல் கொண்டு தொழிலாக, எந்தக் காரணத்தாலும் விட்டுக் கொடுக்கப் பின்பு மாயப்பார்க்கும். டோரா இக்கொத்து நாட்டு பிரதமவுண்ட். அவரது ஒத்ததாயர்கள் கண்டம் மாநகரில் வசித்தவர்கள். பூர்வீகத்துக்கு ஏற்ப அவர்களுக்குப் பெயரும் அமைந்தது. ஆனால் ஜூனியம் மனசுமையில் அடர்ந்த காரணங்களைக் காரணம் காட்டிப் போன்றவன். டோரா மாயப் பட்டினி: ஜூன் எளிதமாயான சமை உணவையே ஏற்பாடு.

ஜூன் தோய்வாய்ப் பட்டான். டோரா இரவும் பகலும் சதா அவன் பக்கத்திலேயே இருந்தான். அதனால் அவனுக்கு உணவாகக் கூட அங்கியே - அவன் அருகிலேயே தருவது மாயிற்று.

டோரா ஒரு முறை காலை ஒத்தத்கொண்டான். அவரது சரீரம் திடப்படுத்தியமாதை எப்போது உணர்ந்திருந்த துணுக்கு நீண்ட காலம் அவன் இருந்த இடத்தை விட்டு தவிராமல் இருக்க நேர்ந்தது ஏன் என்று புரிகவில்லை.

ஜூன் தன் அமைப்பெய்வாய் டோராவிடம் சென்றதற்கு, ஜூனியம் பிரியமான பராமரிப்பிற்குத்தானே என்னவோ டோரா தன் பெற்று மேல்வ உடமட ஆரம்பித்தான். வந்ததும் அதை போட்டி மனச் சாக்வரும் தோன்றின. தன்மனம் இவருக்கு விசுவாசுறுக்கள்; தென்றல் எதிர்த்துத் தன்மனத்தில் ஒதுங்கின. இந்த இன்ப மேல்வம் எந்த மர்மமான உலகிலிருந்து பெருக்கெடுகிறது என்று அவன் பிடிக்க அவர்கள் ஒதுங்கு போனிருந்தது. டோரா ஒப்பு போது பூமிகை ஒட்டகுத்தியாக நீட்டப்பட்ட ஒரு அறி போல் தோற்றமளித்தான். அவரது கால்கள் உடலிலிருந்து தனித்துப் பிரித்து இரம் எங்குமேயான ஒதுவாதபடி இருந்தன. ஆனால் ஜூனியம் பந்தம் ஒட்டம் பார்க்க தனம்போக தோன்றியது. அவரது கால்கள் பூமி மட்டத்துக்கு மேல் மிதந்தன. அவன் ஒதுகானா? காத்திரே ஆகுகானா?

ஜூனியம் இது விசங்குமையிடமும் அமைப்பிய ஆணை வைத்திருந்தார். அங்குமே வேலை செய் தீர்த்த பிரதம காலியாயைத்துக்கு ஒதுகுகிருந்த புது தனாய்க் அவர் காலை தடக்கும்போது இவ்விட விசங்குமையும் தன்மன இனிய சலகாத்தாலும் விசுவாட்டுப் போகலுமாயும் அவரை மயிழித்தது. எதுமாயை தன்மன தடை போட, ஜூன் தன்மன நீண்ட கருத்தை அவரது கால்களில் உரு

ஜூனியம் டோராவுப் ஒத்ததாய் பிரதமம் முதல் கொண்டு தொழிலாக, எந்தக் காரணத்தாலும் விட்டுக் கொடுக்கப் பின்பு மாயப்பார்க்கும். டோரா இக்கொத்து நாட்டு பிரதமவுண்ட். அவரது ஒத்ததாயர்கள் கண்டம் மாநகரில் வசித்தவர்கள். பூர்வீகத்துக்கு ஏற்ப அவர்களுக்குப் பெயரும் அமைந்தது. ஆனால் ஜூனியம் மனசுமையில் அடர்ந்த காரணங்களைக் காரணம் காட்டிப் போன்றவன். டோரா மாயப் பட்டினி: ஜூன் எளிதமாயான சமை உணவையே ஏற்பாடு.

நாய் தானே!
காணிக்கேரன்
மாணிக் திராவிட

ஜூனியம்

வான். அவரது கால்கள் தஞ்ஞவான். ஒருவேளை டோரா பிந்தவியி தின்றிருந்தான் அவன் விருட்டென்று மூங்குக் குடுவான். எதுமாயைத்து எதிரே காண்டான் தமன்காரம் சென்று தன்மன அடக்கத்துடன் ஆட்டுவான். சிவமலம் களிக் அவரது கால்கள்கிடையின் இரம் வழி எங்குமிருந்தும் கொண்டு சென்று அவரது தடைவின் பிந்தவியைத் குறைப்பான்.

மாக, என்னை. போட்ட தாராளக் குழுவத்து நிற்பாண், உட்பொ அவனது இனத்தைச் சேர்ந்த பிரான்ஸியக் குடும்பக் கொண்டு பணிபுரண் பின்புறங்கிலிடுவார்களன். போரன் மகா பகாசாதி என்யது அவர்களுக்குத் தெரிவாததுன். மற்ற சாதாரணத் தெரு நபர்களைப் போலவந்தி போரா கொளவத்ததைக் காப்பவன். பார்த்து தப்பி ஓடுவார்களாத துரத்துன் ஈன்செயல்களின் அவன் இவர்க லாட்டான்.

தூனி, போரா ஆபிரேயரின் போழி ஜூயிந்தாரின் ஆன்செயல்கள், அவன் தன் நேரத்தின் பெரும் பகுதியை இவ்விரு விவர்களுக்கும் கழிப்பான். ஸி. ஆவரனின் மேதாரணையில் அவன் போட்டத்தின் மேன்மைமான புகழிதற்களைப் பறிப்பான். தூனி செயல் வந்து தன் வாயை சென்னை துணை அவன் முன்னால் நீட்டிக் கொண்டு நிற்பான். போராவுன் சீக்கிரமே தன் சிபேவிதி ஸ்பாப்லித்தொடர்ந்து வந்த தனது குட்டி எதிராளி ஈன்மாளைத் திருத்திப்படுத்த செய்வித்தவர்களைச் செய்வான்.

வராததானின் என்யது நாற்காலிகில் அமர்த்து மேன்மை ஆடிவாடி ஜூயிந்தாரின் செயல் நார்க்களின் மேலுக்கை விளைபாட்டுக்களைப் பார்ப்பான். அவர்களைப் தேர்ந்த அவரது உன்னத்தின் குதிரைகள் நிறையுன். இயித்தாரின் மிக நவீன காசுச் சித்திரத்தை ஈன்செயல்கள், நடத்ததை யின் இனிமையுன், சாத்தமும் உன்னவன். தமது நாட்டின் முன்னிலையில் தூய உதேசிகராக உபயோகமா, ஜூப்பா அணித்து-போர்த்துமகிப்பான். அவன் நாட்டின் எதிரே குழுக்க குழுக்க ஐரோப்பிய நாடகிகத்தை மேல் கொண்டு விட்ட இத்தொன் போய் காட்டி தருவான். ஐரோப்பிய ஈன்செயல்களின் கிருமுறை தின்களில் அவரது ஜூயின் காடுகளுக்கு மேட்டை நாட்ட வரவார்களன். அசைவங்களில் ஜூயிந்தாரின் கிருத்தோம்பும் பண்பு தாராளமாகச் செயல்படும். இதற்காகவே கலை வாதிகளுடன் கூடிய கிருத்தினர் கிருதி விசேஷமாக நிர்மாணிக்கப்பட்டிருத்தது. இதே அளவுக்குத் தமது குக்கைதாரர்கள் குர்த்தவக்காரர்கள் ஆபிரேயரின் கல்வி அறிவுள்ள சென்றவம் மிகக் குண்பர்களின் அவன் கிருத்தோம்பும் பண்பைக் காட்டினார். அவர்கள் அனைவரும் அவரவரது தகுதிகளும் கௌரவத்துக்கும் ஏற்றவாறு நடத்துப்பட்டனர். இவ்வாறெய்வான் இருந்ததான் போலும்களின் கருத்து ஜூயிந்தாருக்கு அஞ்சுகளை வாதமாக இங்கே, கவிநிலாணவர்களின் அவரை மதப் பற்று-கிறவர்கள் என்னும் மற்றவர்கள் அவரைத் தாமிதரின்

குண்களையும் சேர்ந்த பூரி நிபுண கிராமமென்றால் ஸி. கவிநிதி என் பானிசோபி 1901ல் கும்பு சேத்தான். கட்டை எவ்வளவு கிண்கிண்கி பட்ட தாவினார். அந்நிலையில் போரி காட்டி வதனால் பிரத்தமான் உதறிமேலாக வதையும் ஏதாவதும், புகளிப் பழுவை இவ்வே வழுத்துக் கிண்கிண்கி ஆரவம் மேல்க்கி கவிதை. கதை. கட்டுவதை வுதறிக் கிறப்பான் பானிசோபிசார். இவ்ருக்கும் பெரும் ஈழத் தேடித் தந்த 'மான் மேல்க்கை' என்ற துணை இத்தே மொழிபாணத்தினுக் கொள் கத்துவது.

காண காற்று 'சூப்'பெய்து விடல போது தான் அகன்றிருக்கும் மூலாழிக்குத் திரும்பத் தொடர்வினர். புலன் அலர்ச்சிப் பல்லாற மாசுத் தாக்கிற்று. கத்தியும் குயிலிருட்டு. கழல் காற்று காட்டில் கிண்பாற ஒத்ததை எழுப்பியது. மிகவும் கிரமப்பட்டும் சர்வதூக் கிரகதவாகவும் அவர்கள் வந்த வந்தியைக் கண்டபிறகுத் தேன்றனர். கண்ணெதுப்பு வரை நாம் கட்டுவதும் அளவுக்கு தந்தது மெய்மூக்க சிறு மூக்க காங்க ஒரு வயி காசுக் கூடாரத்துக்குள் நுழைத்தனர். அப் போது இரவு மணி எட்டு.

கண்ணெது: நீ கண்ண, வெண்
மெய்து இத்தனை 'கண்'த்து
இருக்க காட்டுக வெண்
மெய்து இத்தனை மெய்து
மெய்து கண்ணெது வெண்
மெய்து ?

பிழை: 'கண்' கண்ணெது
மெய்து !

-சுரு

இரவுச் சரப்பாட்டுக்கு ஓர் ஏதிராட்டு. செவ்விய கிண்கி. ஒரு பறவையுடன் கடல் புடவியை. மறு தான் காண அகிருத்து புழப் பட்டு விடுகதெனத் தீர்மானமாகி இருந்த துடன் துப்பாக்கிக்கு இரை அப்பிடாமல் போகும் என்று வாருக்கும் கண்ணெதுவும் சந்தேகமிருக்கவிடில்லை. ஸ்ரீமத்தாரின் விரு பதினாறு மைய தொண்டிய் இருந்தது. கப் பாடு போடும் இத்தப் புலகில் அகவனது தாரம் சென்று சரப்பாடு கொண்டு வந்து தென்பது சாத்தியமா ? மோட்டார் செவ் துள் காட்டு வயி இத்த மயலையில் ஒரு சனி வாயி விட்டிருக்கும். ஸ்ரீமத்தாருக்குப் ப. ஏ. ஸ்ரீ. சாபெய்க்குத் தருகிறான் கண்ணெதுக்கல் கடிசை இடம் சீபத்தின் ஏது மியின். மயலையில் பொதுத்தவனரின் இய்து இரவு அளர்ச்சிக்குக் கண்ணெதும்தான். இய்தவறு திவந்தான் எத்திரை ஆத்திக்கு விளையும் கட்டில்களையும் அவர்கள் அதுவ வித்து விட்டார்கள் ! என்ன செவ்வது என்று புரியாமல் எவயோருமே தவித்தார்கள் : மோதலைய இழந்தார்கள். மோட்டாரைக் கிணியுதற்கு மூன்று இரவு போதுவத் துக்கைய புழாய் குறித்து ஸ்ரீமத்தாரின் செ ஏதிராடுகள் செவ்வ கிணிய்தார். ஆதிக் சாபெய் அயமாத் தடுத்து விட்டார். மதா வது இரை கிடைக்காமல் போகது என்று கவறி உறினர். ஆனால் இப்போது என்ன செவ்வது ? ஒரு காரணமுகிட்டு செவ்வகாரர் கிண ஸ்ரீமத்தார தமது கொடுத்திருக் இடை காக்கினார்.

சாபெய் சித்த மூகத்துடன் உத்திர : "சரி, அப்படியானால் இரவுச் சரப்பாட்டுக்கு நான் ஓர் ஏதிராட்டைக் கொக்கிடுவேன்."

ஸ்ரீமத்தார புன்னையுடன் கேட்டார் : "என்ன ?"

"நீங்கள் அதன் போதுப்படுத்துவாட் டீர்கள் என்று நினைவேன்." - போலீஸ் மெதுவாக வந்தது. "அமர்க்கையான சிறு தாமிரமும். அதைப் போதலைய காட்டிக் கக்களுக்கு ஏராளமாகக் கிடைக்கும். போலீஸ் பிடிக்கிறதல்லவா ?"

ஸ்ரீமத்தாருக்கு என்ன போலீஸை அவர் குறிப்பிடுகிறார் என்று முதலில் புரியவில்லை. சாபெய் பேச்சை மூத்ததும் அவர் தனம் குறி. அவரால் அசைவமாய் பதிலும் சொன்னார் : "ஓ ! அது போலீஸ் போலீஸ் தான்." தமது மதியுக்குள் தம்பரின், சிறுத்திரைகள் திட்டத்தை மறந்துகாசுக் அவரால் மூடிவிட்டது. ஆனால் ஸ்ரீமத்தாரின் பெயரைக் குறிப்பிட்ட மாத்திரத்தின் அவர்

இத்தவா. பெரிதான் படைய. செவ்வது அடித் துக் கொண்டது.

ஸ்ரீமத்தாரின் சித்திரம் பரிதாபகரமானது. அத்துமேலே ஸ்ரீமத்தாருக்கு அதன்மேல் பற்றாதல் மிகவும் அதிகம். ஒரு சமைய் தானு இரோடுகே தங்கள் குறுவருக்குத் தமது துப்பாக்கி கரும் ஆத்திரை அவர் காண் பித்தக் கொண்டிருந்த போது அவன் அவருக்குக் கிண த்தான். அவன் அப்போது தன் தாண்டிடம் மய குடித்துக் கொண்டிருத் தான். ஸ்ரீமத்தாரின் தோட்டாவுக்குத் தாய் பிணையான். அதுவதான குட்டி. பிணையாத் துப் போலீஸ் சித்திரம். ஸ்ரீமத்தாரின் ஆன் அயன் அடிக்க செவ்வது. அவன் அகலா விட்டது என்னென்ன, அவன் தன் தாய் தன் அப்பிடையே இரப்பதான திசையால் நிமிர் கியும், கண்ணெது அவன் தோற்றம் ஸ்ரீம தாரின் தொலைக் தொட்டது. அந்த திரை விட பற்றாதக் கொண்டார். அப்போது தன் கண்ணெதுமே தோலய செவ்வது தான் வந்த பற்று அவர் கண்ணுக் கண்ணி திண்க. ஆனால் இவ்வளவு போலீஸ் கணவானுள் விருத்தியாடுக்கு இயின் என்று சொல்வனமா ?

ஸ்ரீமத்தாரின் அப்பிடையார் பெற்றதும் சாபெய் கண்ணி நிமிர்ந்தார். அந்த விடையதை தாமே கொடியப் போகிறதும் எவ்வ கண்ணெது அப்பிடையார் சந்தேகம் அடைந்தார். நான் தவறாமல் என்னவது கொல்லாவிட்டால் அவர் மயம் நிமிந்தி அடைவது. கண்ணெதுத்தின் போது ஏராளமான மனித கவிர்க்கிள அபித்தவர் என்று பெயர் பெற்றிருந்தார் அவர். செவ்வகயாடாத நாட்களில் தந்த மூலையைக் குறுவையாக வைத்துக் கொள்ளத் தமது விட்டில் வளரும் பட்டிலையில் எதை காணது தமது கண்ணெதுமே கொக்கியார். தமது கண்ணெது இத்தப் பறக்கத்தான வித்தது போற்றும் மூலமாகி காணிய அம்மையார் பெறுமித்ததுடன் கறுவான் : "அவர் ஒரு குழை செவ்வதற்கு மூன்று அகப்படாமல் போகவே தமது கார்த்தியை வெட்டிக் கொண்டு மூத்திட்டார்" என்று !

மோதலையும் ஸ்ரீமத்தாரும் ஒருவர் மூத்ததை ஒருவர் மாந்தவாறு தெருக்கி அடித்துப் படுத்துத் தூக்கினர். ஸ்ரீமத்தாரின் அருகில் இருக்கும்போது மூலையில் அறிமுகமில்லாத வட்டம் போராவை அதுவருவது எந்தியை. செவ்வகாரன் மதியா ஒருவரும்தான் அமத்த செவ்வ மூடியும்.

தன் ஏதிரான்கள் கட்டிலிப்படி மதியா, ஸ்ரீமத்தார அமத்தது கர செவ்வப்பயலுக்கும்.

தனது கையேடு எக்ஸ்-செட்டும் போரா விழித்துக் கொண்டு குறைந்தான். ஆனால் மதியானில் தனம் தனம் காணாமலிருக்கச் செய்தது. மதியோ ஞானியை எழுப்பி இருக்கத் கொண்டு போன போது போரா கயிஸ் இருக்கவில்லை. ஆகவேதான் தனம்தான் கொண்டான். ஞானியைப் பின்பொருட்கு போக விடும்படியும். கடைசியில் மதியோ அதற்கு இணங்க வேண்டியதாயிற்று. அன்றையையும் சந்தியையும் பிரித்து அனுப்பும் போக வேண்டிய நினைப்பில் தனம்தான் ஏற்பட்டது.

திருநெல்வேலி அகர் எழுத்தா எழுதா கா
 னாதுதான் கட்டாரத்திற்கும் கொது
 லிட்டார்.

ஆனால் ஜாதி மன்றாடிக் கேட்டுக் கொண்டதென்றால் போராஷாக்குப் புரீதத்து, எது மானதில் போகிக் பதிலிடுதல் ஏமாற்றம் மிகுத்து தம் 1977-ம் ஆண்டில் ஜாதி தம் அருமை தங்கப்பன் பக்கமாகத் திருப்பியதும் போராஷாக்குத் சூழ்ச்சென்று போயும் பொற்றுகி கொண்டிருந்தது. எரிகேயின் கோக்கம் என்ன வென்று, அது 40-ம் ஆண்டில் கத்தியுடைய ஏமாற்றமேயும், 1977-ம் ஆண்டு போராஷாக்குப் புரீதது விட்டது. இதே இடத்தில் பன் ஆண்டுகள் விடாமல் மன்றாட்டும் கொண்டிருக்கின்றன. அம்ம 1977-ம் ஆண்டிலிருன். அவரது கண்ணாடிக் கண்ணாடிகளிலும் கத்தி விட்ட

[illegible][illegible]

அதற்கு கார்ட்டிஸையப் பார்ப்பதைத் தவிர்த்து
புரீசுதாரி தமது மூத்தவரைத் தைத்துட்டான்.
யாங் மூவுட் சொன்னார், இதுமேல் விழியது
யோவாது. இதுபற்றி ஓசையிட்ட தானது அன்றது
காதுகின்ற தாக்கியது. இந்த அருமையு
தூர்ப் சொன்னதைய அப்ப தூர்ப் மூர்தித்
தூர்த்த யோக மயமான மூர்தித் அன்றது
இருபத்தினை அருமையது. அது மூர்தித்
மூர்தித் அப்ப தைத்துட்டான் தைத்துட்டான்.
யோவாது மூர்த்தித் தைத்துட்டான்.

இதன் கையாளுதல்களையுடைய துணியை
பாத்திரம் என்னும் பெயரால் அழைக்க
பெறுகிறது.

உங்களுக்கு கவையுள்ள,
கெட்டியான, ஸ்ட்ராங்கான
மற்றும் உடனே தயாராத
காபி வேண்டுமா...

இதோ
ப்ரு
இருக்கிறது

ப்ருக் பாண்ட்

ப்ரு
brookebond.com

காபி சிக்கரி ப்ருண்ட்

கெட்டியான, ஸ்ட்ராங்கான
காபி-சிக்கரி கவையுள்ள ப்ரு
உடனடியாக தயாராகிவிடுகிறது!
புத்துணர்ச்சியளிக்கும்
மிகச் சிறந்த பாண்ட்.

"முடியாது! முடியாது!" என்று கூப்படைத்
கூறினது. அந்த விருத்திக் கொண்டு
கொண்ட அவர் ஒரு ஜீவ மரணப் பேரொட்
டின் நடத்தி நோய்ச் சிறப்பிட்டு ஒரு
தூண்டு மாயித்ததை விழுங்கி வைத்தார்.
ஒரேநொடிக் கண்ணாடியில் ஸ்டீலியசுராய்ப்
படுக்கை அகற்றுகக் கொண்டு, தூக்கம்
வரவில்லை. படுக்கையில் படுத்தவாறு நோக்கி
வந்ததையும் நரகத்தையும் பற்றிக் கண்கள்
கண்டார்.

பொருது விடியும் சமயம் அங்கம்
நிரம்பி வந்தார்கள். ஸுயீதர்கள் தமது
விருத்தியை மந்தவர்களுக்கு முன்பாகவே
காரில் நிரம்பி விட்டார். மேல்மணி
கூடல் பெரிசெரிப்பதில் தங்கை குழைத்
துக் கொண்டு நின்றார். ஆனால் அந்த
நாயின் பரிதாபமரமான, நோயாளியான
தான் அவரது மனத்தையும் செல்கிறதும்
தோ குழிந்து கொண்டிருந்தது. வெளிக்கை
கனிக் மிகவும் மனம் பிழிந்தவர்களைக் கிரூத்
திகர் அன்றி விடைபெற்றுக் கொண்டனர்.

டோராஸை விடுதலையே செய்து விருத்திக்
கொண்டு மிதா இரைக்க இரைக்க வத்
தான். தன் எழுமாட்டியும், டோர் அந்த
இடத்தை விட்டிடு மெய்யும் பிடிவாதமாக
மறுத்து விட்டதால் அவர் சோதனையும்,
எழுமாடார் தனிகையில் சித்தையில் அடுத்த
நாள் அமர்த்திவிட்டார். மேற்கொண்டு ஒரு
கார்த்தகைப் பேராயம் மிதா சென்று
விட்டார். ஸுயீதர்கள் தாம் செய்த குற்றத்
தூக்கம் ஆற்றி வருத்தப்பட்டுப் பிராயச்
சித்தம் செய்து கொண்டிருந்தார். அகவிட
ஒடியாத சிப்பித் தங்கையையும் கைப்
பிடித்து அவர் இவ்வரை தங்கை மாயித்
துக் கொண்டு வந்தார். இவ்வாவிட்டால்
அவருக்குப் பைத்தியம் பிடித்து விட்டதால்
மந்தவர்கள் நீண்டநிரல்பார்கள். டோரா
இருக்க அவருக்கும்கி இருந்தபடி அவரை
இந்தச் சாதாரண குழுவில் காவுகனிக்
காவுடாக்கமாக கிழிந்து மண்ணிப்புப் போட்டு
போது வந்துவிட்டிக் கொண்டிருந்தார்.
டோராஸைவிட தாமி தாழ்த்தமை என்று
அவர் உணர்ந்தார். ஸுயீசர் என் இவரும்
இவ்வளவு வேகமரானது? கொடுமாதச்
சித்தம் உடையது? மாயிசெட்டிவினாள்
இந்த ஜித்யைவிட தான் படுவதமரான
வரு? அருளுப்பாணகரு? சீரீ? கேடு
கேட்டவன் தான்! கவிமை மிகுனர்கள்
என்றும் அவர்கள் பகலிமைமனவர்களை
அடிமைப்படுத்தி வைத்துத் தாங்கள் எழ
அவர்களை அழிக்க வேண்டும் என்று
அந்தமர் இதன் தொட்புமே, ஒருவர்
எழா மேலும் என்பதற்காக மந்திரைவர்
கா வேகமரபுது அவசியம்தான் என்று முடிவு
கட்டுவதா?

படங்கரமான பெயெறுப்பு ஸுயீதர்கள்
இருதயத்தைச் சிழித்தது. ஸுயீசின்
மாயிசெத்துக் கைத்துத் தாக்கு வனர்க்கி
பற்றித் தொந்தது. ஸுயீசின் இருதயத்தை
கண்டதொருக்கை உருவிக் சிறத்தது.
அவருக்குப் பிணங்கிடுத்து ஒரு குரல்
கரக்கக் கேட்டது: "ஜாவி என்மே!"
அவர் நிரம்பித் தமது தாது வயதும்
முயாசியைப் பார்த்தார். அவருக்குக் கரு

சரியான பதிக் அமைத்து அவப்பவிக்
புரையுடல் எழுந்த குழந்தையை மார்
மேடு அணைத்துக் கொண்டு சென்றார்!
"அவர் அங்கே இருக்கிறார் என்று! இருக்
கிறார்!" ஆனால் குழந்தை அவர் வார்த
மையை உடையது. எழுத்ததால் தீவட
குத்தடல் உதயினர்க் குவித்தபடி அவர்
கத்தினார்: "நீ மோப் மேலிருல்; மிதா
கொக்கிறார், என்மே அவர்கள் கொண்டு
விட்டார்கள். நான் காணெய்யக் கொண்டு
விடப் போகிறேன்!"

குழந்தையின் துயரமும் கொபத்தையும்
மார்த்த தடப்பறாக்க தமது உணர்ச்சி
கனிக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு முடியவில்லை.
முகமகனிக் கிழித்து மனக் கெட்டுப்
அழகாரா. ஆனால் "ஜாவி என்மே!" என்ற
கத்திக் கொள் அவர் மனத்திக் கணக்கித்
தடமை அடுத்தித்த எழுத்தது. அந்தக்
கெக்கைய அவர் தமக்கத் தாபே மேட்டுக்
கொண்டார். அவர் கிழியிப் பிழித்த ஜாவி
சின் எதைத் தணுக்கையும் ஒவ்வொன்றுப்
வித் தாக்கமாகக் குவிவிட்டது. அந்த கு
மரான அவரது தோலின் மயிரிக் காக்கக்
ஒவ்வொன்றுக் குழலும் பாய்ந்து வெளி
பெறினது. அவர் கடுமையான தோவ்வாய்ப்
பட்டுப் படுத்து விட்டார்.

இரண்டு வாரம் ஜாரம் அடித்தது. எப்ப்
பாடும்கி; ஒவ்விய்கி. அவரது தீவ
கனிக் கெட்டமராதாதித்த. ஆனாலும் அவர்
குடிமைபடுத்து விட்டார். மறுபிறித் அது!

ஜிரெப்பிவர்களுக்கு என்று கருவாக்கம்
பட்ட விருத்திகர் மகப்பயம் நோயுற்றவர்
களுக்குப் அநாதைகளுக்குப் அடைக்கமும்
தரும் கிரூதியாக மாறினது. ஸுயீதர்கள்
மான்மயிக் மனக் கணிக் தடை செய்து
பட்டது. ஸுயீசின் கனிக் குப்பட்டு வரும்
மாதவின நீண்டகாலமோ கொங்கமோ
கூடாது என்று தடை உத்தரவு பிறப்பிக்கப்
பட்டது.

டோரா கைதயிம குரி பாரிக்கவும் மறுத்
தான். அன்று முழுதும் பட்டினி கிடத்த.
ஸுயீதர்கள் தோவ்வாய்ப்பட்டதும் அங்கிருந்து
எப்படியோ ஒழிப் போய் விட்டார். மிதா
அவர்க் திடிச் கொண்டு. ஜாவி எந்த
குத்திக் கொண்ப்பட்டமோ அந்த
குத்திக் டோரா முகத்த பார்த்துக்
கொண்டிருப்பதை மிதா கண்டார்.
டோரா தமது இன்னுயிர்த் தோழிம
இழித்த இடம் அதுதானே! அவர் நிரம்பவும்
அழகுத்தவரப்பட்டுவர். எவ்வகையோ ஜாக்
சிரமத்தால் அவர்க் கனிக் துக்க் கொண்டுப்
பிரமோதுகப்படுகினை. மறுமையும் நலவி
ஒடிவிட்டார். பிறகு, எவ்வளவு தேடியும்
அவர்க் எங்குமே காண முடியவில்லை.

அவர் கூடாரம் அடிக்கப்பட்டிருத்த
இடத்துக்குத்தான் செல்லுக் என்று சொ்
கொக்கிறார்கள். வேறு சில மரம் கெட்டிகள்
காணத்திக் தாங்கள் மரம் கெட்டுப்பிபுது
ஒரு தாப் பரிதாபமரான கனிக் பிடுவது
மேய்ததாக் கொக்கிறார்கள். ஆனால் அது
பாருமைய குரல்! ஜாவிசின் குரலா? அகவது
மேலானிக் குரலா?

கூப்பெடுத்திருந்த சிந்தாக்கம்: "குரல்கள்"

காணிக்

அத்தியாயம்

பன்னிரண்டு

அருணகிரியும்
அந்தப் பெண்ணும்
ஒருவரை யொரு
வர் வியப்புடனும்
உள்ளார்த்த 17 திபுடனும்
பார்த்துக் கொண்டனர்.

மறுகணமே அவள் தன்
மீசை சமாளித்துக் கொண்டு
ஒரு செயற்கையான செருக்கோடு
தலையை மென்ம ஆட்டியவாறு,
“ஓ... முத்தம்மாவின் தம்பி
நீ...ங்கதானா?...” என்று முணு
முணுத்துக் கொண்டே பின்னும்
தகர்ந்தாள்.

வேர்த்து விதுவிருத்த நிலையில்
நின்று கொண்டிருந்த அருணகிரி
தன்னை மீறிய பயத்தால் பரபரக்கவனும்
என்ன செய்வது, ஏது சொல்வது என்று
தோன்றாத ஒரு சூழப்பத்துடன், இரண்டு
செங்கனையும் குவித்து, “வணக்கங்கள்!”
என்றுக் குமுறலாக.

அவளுக்குச் சிரிப்பு வந்துவிட்டது. ஆனால்
அவளைப் பார்த்துச் சிரிப்பதாகக் காட்டிக்
கொள்ளாமல் சட்டென்று வேறு பக்கம்
திரும்பினாள். சற்றுத் தொலைவில் ஒரு பூச்
செடிவளைச் சுற்றிச் சுற்றி ஓடி வந்து விளையாடிக் கொண்ட
யிருந்த தன் தாளை நோக்கிச் சிரிப்பது போல் சிரித்துக்
கொண்டே, “ஓ, ரம்மி! கம் ஆன்! கம் ஆன்!” என்ற
வாறு அங்கிருந்து கொஞ்ச தூரம் போய் விட்டுப் பிறகு,
“எங்கேயோச்சு, இந்த முத்தம்மா...! ஓ, முத்தம்மா!”
என்று கூப்பிட்டுப் பாடி வினாத்து சென்றாள். பங்களாவில்
பின்புற வாலினிலுள் புருந்து மறைந்தாள்.

என்னாக எட்டிக் காட்டிய விட்டாறிபோன்ற திகைப்புடன் அப்படியே நின்று
கொண்டிருந்தான் அருணகிரி. இன்னம் புரியாத ஒருவித பயம் அவனைப் பேயாயிப்
பிடித்து உதுக்கியது, பொறியில் அகப்பட்டுக் கொண்ட எலியோல் அங்குமிக்
மாகத் திருதிரு வெண்ப் பார்த்து விழித்தான்.

“என்னடா, தம்பி! யானைப் பார்த்துட்டு இப்படித் திகைச்சு நிற்கிறே?”
என்று மெல்லச் சிரித்துக் கேட்டுக் கொண்டே உள்ளே வந்தாள் முத்தம்மா.

“ஒண்ணுமில்லேக்கா! அதோ, அந்த நாய்க் குட்டி விளையாட நதைப் பார்த்தேன்” என்று சொல்லித் தன் திகைப்பு நிலையைச் சமாளித்துக் கொண்ட
அருணகிரி, தளரவில் கவர் ஓரமாக உட்காரித்தான்.

ஜெகசிற்பியன்

"உன்னைப் பற்றி எசையலியம்மா விசாரிக்காம்க தம்பி! எக்களம் சொல் லைன். நீ பழையபுயம் ஏதோ பரீட்சை கொடுக்கிறதுக்குப் படிக்கிறேய்க்கிறதை யும் சொல்லி வைச்சேன். ரொம்ப சந்தோஷப் பட்டாய்க்க" என்று பெருமைபொங்க விவரித்துக்கொண்டே விட்டைப் பெருக்குவதில் மூலத்தான் மூத்தம்மா.

சற்றே உற்சாகமடைந்த அருமைவி, "அப்படியாக்கா? அந்த அப்பாவிதான் இன்னும் பார்த்தே! நானிக்கு வேலைக்குப் போறதுக்கு மூக்குடி பார்த்து ஒரு சும்பிடு போடணும்" என்று சொல்லியிட்டு மெக்கச் சித்த தான். சற்றுமூன் அந்தப் பெண்ணுக்குத் தான் வணக்கம் சொன்னதை நினைத்தே இப்போது அவள் சித்தம் கொண்டாள்.

"ஆமா, தம்பி! நானும் சொல்ல ணும்னுதான் இருத்தேன். அம்மாவைப் பார்த்தா கை எடுத்துக்க. ரொம்ப தய்வலய்க்க. தமக்கு எய்வலயோ செய் திருக்கிறுக்க. இன்னமும் செய்வாய்க்க, தம்மைப் போல் இருக்கிற ஏழைக் களுக்கு உதவி செய்யக் கட்டவுன் இந்த மாநில மனுஷான் ரூபத்திலேதான் வராரனு நினைக்கிறேன். அடக்கம் ஆகிரம் பொன்னுக்குச் சமம். தம்மே பெரிய அன்பும் ஆதரவும் காட்டறவர்க லிட்டே நாம் வணிகராயும் பத்தியராயும் உண்மையராயும் நடந்துக்கணும்..." என்று தன் மனத்துள் துடிக்கும் மகிழ்ச்சி வை இயலிதம் பேசி வழிய விடுவதிலே

ஒரு கைக் காண்பவன்போல் சொன்னான் மூத்தம்மா. சட்டென்று திரும்பி, "இதைக் கேட்டியா, தம்பி? அந்த அம்மாவோட மூத்த பெண்ணு போர் தீர்மான. இயலிதம் பன்னிக்கட்டத்திலே என்னமோ மெய்ச்சிக்காமே, அதுக்குப் படிக்குது. அதுகூட உன்னைப் பற்றி விசாரிக்கிறது. உன் பேரையும்க் கேட் டது" என்றும் சித்தித்துக் கொண்டே.

திடுக்கித்துத் தலை திமிர்ந்த அருமை வி பரபரப்புடன் அவளை ஏறிட்டு நோக்கினான்.

"ஆமா, தம்பி! அத்தப் பெண் ணுக்கு இளைபது பேரு கமதி; எட்டாய் கினான் படிக்குது. அடுத்தது பேரு கன்ன; ஐஞ்சாய் கினான் படிக்கிறுன். எக்காமே படிப்பிஸ் செட்டி. பின்னே எப்படி இருக்கும்? அப்பா இருக்கீன் யரு! அம்மாயும் காலேஜு படிச்சவன் களாம்!" என்று பெருமைமயம் விவப்பு மாக அடுக்கினான் மூத்தம்மா. அடுப்பங் கரைவையே பார்த்தபடி ஒரு மூலையில் குட்டியாக உட்கார்ந்திருந்த தன் பின்னகை நோக்கி, "இதோ இருக்கிற துக்கனே நின்றுப் பவிக்க! பன்னிக் கட்டத்துக்குப் போய்க்கணு அதுப் பீச்சா கொல்லாக்காய் போறுக்கித் தின்றுப்பிட்டு வரதுகள்! இதுகளுக் குப் படிப்பு எங்கே ஏறும்? விவர ஒண்ணு போட்டாச் கரை ஒண்ணு காங்கிறும்?" என்று குரலில் உள்ளடக் கிச் சிடுசிடுத்துக் கொண்டே சமைவ கைகளுக்குப் போய் விட்டாள். அவளைப் பின்புறோடர்ந்து பின்கைகளுள் சிணுந் திவையாறு சென்றாள்.

குழப்பமும் நினைவாகத் திருநில வேன விழித்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தான் அருமைவி. அன்றொரு தான் மானி ஏழுமணியில் மகன் செய்வத் துரை, தன் கண்ணாடி கெக்கரர் ஒருவர், இது சி ன் ல ர் ராமச்சந்திரனிடம் கொடுத்து அனுப்பிய கடித உறையின் மேல், 'மிக் தீர்மலா தேவி' என எழுதப்பட்டிருந்ததையும், அதே ராமச் சந்திரனின் மூத்த மகளான இந்த இரட்டைப் பின்னல்காரியின் பெயரும் தீர்மான என்று தன் அக்கா இப் போது சொன்னதையும் கூட்டிச் சேர்த்து எண்ணிப் பார்த்ததானேயே அவனுக்கு அத்தகைய குழப்பத் திமின் உண்டாயிற்று.

சந்தைக்குப் பின், 'சே. என்ன இது மூட்டாத்தனம்! ஊர் உலகத்திள்

தீர்மலா என்ற பெயருள்ள வன் ஒரே ஒருத்திரானு இருப்பான்? அப்படி இருக்க அது ஒன்றும் அத்தனை

அபூர்வமான — அதிசயமான — பெயர் இவ்வியே ! அந்தக் கண்ணாடி விசிறையர யாளரின் உறவினன் பெயரும் தீர்மானம் என்று இருக்கலாம் அல்லவா? மேலும் அந்தக் கடித உறுதியின்போல் தீர்மானம் தெளி எங் எழுதப்பட்டிருந்தது; இந்த இரட்டைப் பின்னங்காளியின் பெயர் வெறும் தீர்மானத்தானே? என்வெனவாம் தனக்குத்தானே வாசித்துச் சமாதானம் தெரிக்க வேண்டு அமைதியடைந்தான் அவன்.

இரவு எட்டரை மணி வரையில், விவரவிரித்து தப்பி வந்த குற்ற வாளி போல் சங்க சிறி விழித்துக் கொண்டு விட்டிருந்து பிரவேசித்தார் ரத்தினவேலு.

முத்தம்மா அவரை எவ்வளவுமேல் காத குதாக்கலத்துடன் வரவேற்றான். அவரோடு கலகலப்பாடல் சிறித்துப் பசுர லுள். நெற்றுத்தான் சலிப்பானும் பன் னாகக் கொண்ட புது மாப்பிண்டியிடம் நான்கு வினாங்குலது போல் நடத்து கொண்டான்.

இவ்வயலுக்கும் ரத்தினவேலு வாரிய திறக்காமல் 'உம்'மென்று உட்காரத் திருந்தார். முன்பின் அறிமுகமில்லாத ஓர் அன்னியர் வீட்டில் நுழைந்துவிட்ட சின்னப் பையன் மாதிரி அங்குமிங்கும் திருதிருவென விழித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். தாளும் தம் மனை வி மக்களும் குடிசைக்கு இந்தநேரம் வரவி யான வீடு இல்லாமலாகக் கிடந்திருக் கிறதே என்று சந்தோஷம் அவர் முகத் தில் சொல்லுக்கூடத் தட்டுப்படவில்லை.

முத்தம்மாவும் இதைக் கவனித் தான். இன்று மட்டுமல்ல, இன்னும் சே வினங்குகூட அவர் இப்படித்தான் இருப்பார் என்று ஏற்கனவே எதிர் பார்த்தவன் மாதிரி வேறு அவட்சிய மாகவும் -- அதே சமயம், அவரை உற் சாகப்படுத்தும் வகையில் பேசிச் சீர்த் தும் -- வண்டி வந்து கொண்டிருக்கான் அவன்.

அன்றிரவு ரத்தினவேலுக்குச் சாப் பாபே இறக்கவில்லை. ஆனாலும், முத்தம்மா அவரை அதட்டி மிரட்டி நிறையச் சாப்பிட வைத்தான். அவருக் குப் பதார்த்தம் பரிமாறும் சாக்ஷி பக்கத்தினே உட்கார்ந்து -- தன் தம்பி அருண்மணி கவனிக்காத சமயத்தில் -- அவரது வாயை மோந்து பரிசோதனை நடத்தினான். அவனுடைய சந்தேகம் பொய்த்தது. ரத்தினவேலு அன்று 'சத்தமானியை' வந்திருந்தார் !

முத்தம்மாவுக்குச் சந்தோஷம் பிடி பாடாமல் போயிற்று. அவன் வாய் விட்டுக் கலகல வெனச் சிரித்தான். தங்கள் தாயார் சிரிப்பதற்கான காரணம்

புரியாமலே பிண்டிக்கும்படி சேர்ந்து வித்ததன். ஆனால் அருண்மணி அந்தக் 'காரண'த்தைப் புரித்து கொண்டு தன் குனிந்தபடியே தமட்டுச் சிரிப்புச் சிரித் தான்.

சாப்பிட்டானதும் தன் படுக்கையை எடுத்துக் கொண்டு வராத்தாவுக்கு வத் தான். அவ்விடமே அவன் படுப்ப தற்கு அதுதான் ஏற்ற இடம். பழுப்ப தற்கும் வசதியானது. இரவு எவ்வளவு நேரமானாலும் படித்துக் கொண்டிருக்க லாம். அவனுடைய அக்கா, அத்தான், பிண்டிக்குள் ஆடுபோரின் தூக்கத்துக்கு மட்டுமின்றி, பக்களாளில் இருப்போ ருக்கும் எவ்வித இடைஞ்சலும் ஏற்பட வறியவில்லை. எனினும், இன்று அவன் படிக்க விரும்பவில்லை. நானே முதல் தொடர்ந்து படிக்கலாம் என்று தீர்மானித்தவனாயும் படுக்கையை விசித்துப் போட்டுப் படுத்து விட்டான் !

ஆகா, என்ன அருமைவா ன இடம் ! எவ்வளவு அமைதியான சூழ்நிலை ! வராத்தாவுக்கு எதிரே மயிங்கவரை போட்டி கார் ஷேட் இருந்தது. அதன் முன்குதும் பக்கவாட்டிலும் பல விதமான மரங்கள், செடி கொடிகள். இரவியே மலரும் பூக்களின் சைத்த வாகம சிவவென்று விசிய வாற்றோடு வந்து இனிமை கமழத் தவழ்ந்து வந்தது.

இந்த அதுபவப் புதுமையை நுகர்ந்து உணர்ந்து மனம் குதாக்கித்தான் அருண்மணி. இதனால் விவரவிரியே ஆனந்த சித்திரை தன்னை ஆட்கொண்டு விடும் என்று எதிர்பார்த்தான். படுத்து வெகு நேரமாகியும் அவனுக்கு ஏதே னுக்காமே வரவில்லை. உள்பேர கூடத்து அறைபில் முத்தம்மாவும் பிண்டிக்கும் தகவ சந்தக்கத்தில் ஆழ்த்த விட்டனர். ரத்தினவேலுக்கூடக் குறட்டை விடும் சத்தம் கேட்டது. பக்களாளிலும் வினங்குகள் அனைத்துவிட்டன. இரவு மணி பதினென்றாக்கு மேல் இருக்கும்.

எதிரே, கார் ஷேட்டுக்குப் பக்கவாட் டில் காண்க்கும் பூமிக்குமாய் விவரரூப மெடுத்த நின்ற அனுமார் போல் ஒப்பி வளர்ந்திருந்த ஓர் ஊசி இங் மரத்தனையே வெறித்துப் பார்த்தபடி மனவாத்து படுத்துக் கிடந்தான் அருண்மணி.

சற்றுப்பிறகு சூழல் கைமால் இருந்து விட்டால் மட்டும் போதுமா? அத னோடு ஒன்றி கவிக்க மனமும் தீர்விசார மாய் இருக்க வேண்டுமே !

அவனுடைய மனம் இப்போது அப்படி இல்லை. அதன் ஏதேதோ அதுவிதமான எண்ணங்கள் பலவும் புனை டுட்டமாகக் கிளம்பி, அவனது கண்

ஆறு னாககள் இருந்தாலும் போறது டயாஸிருக்கீக!

பிரீ Prestige பிரஸ்டிஜ் பிரஷர்க்கர் வாங்குகிறீயுங்கள்!

**பிரஸ்டிஜ் பிரஷர்க்கர் உங்கள்
பொன்னுன சமையல் நேரத்தில்
ஒருமணி மிச்சமாக்குகிறது**

சமையல் பிரச்சனையை எளிதாக்கவே நல்ல
செய்தது பிரஸ்டிஜ் பிரஷர்க்கர். பிரஸ்டிஜ்
சமையல் வற்றக்கூடா சமையலுக்காகும் நேரத்
தில் காலப்பகு நேரத்திலே தயார். அது எளி
தானது. அத்துடன் பதநேரமானதும்கூட. 12
வயது சிறுமிகூட கையாளலாம். எரிபொருள்
செலவில் எத்தனையோ மிச்சம். பிரஸ்டிஜ்
இருளூட்டிலால் சமைக்கும்போது குழப்பமோ,
தெளிவற்றமோ இறுக்கமோ. ஏனெனில் அதில்
ஒரே சமயத்தில் ஓரளவுகூட சமைக்கலாம்.
பிரஸ்டிஜில் கவரான உணவில் சத்து, சூசி,
யணம் முதலியவை துறாவதில்லை. பிரஸ்டிஜ்
ஆயுட்கால உத்தரவுகூடம் கொண்டது. 75 சென்

தும் வீற்பனைக்குப் பின்பும் பராமரிப்புகளு
வசதி புள்ள பிரஷர்க்கர் பிரஸ்டிஜ் ஒன்றே.

பிரஸ்டிஜ் இரண்டு அளவுகளில் உள்ளன.
உங்கள் குடும்பத்திற்கு தேவையான அளவை
தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளுங்கள்
பெயர்கள் வேறுறாலும் பிரீ. பிரஸ்டிஜ் இரண்
டும் ஒன்றே. இதில்தான் பிரஸ்டிஜ், ஏற்ற
மதிக்கு பிரீத.

புகழ்பெற்ற பிரீத எய்ட் டூட், ஸ்கிம்மெட்,
ஸாஸ்பான்-சமையல் விசைவரையும் எளி
தாகவும் முடிவு இவைகள் உதவுகின்றன.

டி.டி. (பிரைவேட்) லிமிடெட், பெங்களூர்-18.

117-1746

கனில் கரிப்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டு இருந்தன.

ஏழுமலை செய்து வரும் அடாவடித் தன்மான் கெடுபிடிகள்; அவனுடைய மகன் செல்வத்துறையின் விசித்திரமான போக்கு; இந்த வீட்டு எஜமானியின் மகன் எதிர்பாராதவிதமாகச் சந்தித்த தான் முதல் இன்று வரை நடந்து வரும் விசித்திரமான நடப்புகள்!... இவை போன்று இன்னும் பலவும் அவன் மனத்தை இப்போது கொத்திக் கிளறிக்கொண்டிருக்கின்றன என்று தாம், இவனுடைய முழுக்க முழுக்க அவனைத் தூக்க விடாமல் கம்மா விடத்தினைவந்திருக்கின்றன என்று பசுபிக் கொள்ள அவனே தயாராகவில்லை. இவற்றுக்கெல்லாம் மேலே ஓர் ஆழமான கவலை உட்கார்த்து அழுத்தி இறுக்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பது அவனுக்கே தன்ருகத் தெரியும்.

ஆமாம்; இன்று மதியம் அந்தச் சோற்றுக் கூடைக்காரப் பெண் கன்னி அவனிடம் கோபித்துக் கொண்டு போனது பற்றிய எண்ணமே அவனது தூக்கத்துக்கு எதிரியாய் இருந்தது!

'அவளுக்குத்தான் என்ன கோபம்! என்ன விருப்பு! என் மேல் அந்த அளவுக்கு விடைப்பும் கிடுப்பும் காட்ட அவளுக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது? அப்படி ஓர் உரிமைவாய் அவன், எங்கிருந்து, எதற்காக எடுத்துக் கொண்டான்?'

ஒவ்வொன்றின் சித்திர அருமைகளைப் படுக்கையில் அப்படியும் இப்படியுமாகப் புரண்டான். உடம்பை அல்லாற புரட்டி எடுத்ததானோ என்னவோ தன்ருகக் கெடவாய் அவன் தன்ருகத் தூக்கிப் போனான்!

அருண்மலியின் குருவிராய் ஏழுமலை தன் 'முதலாளித்துவக் கெடுபிடி'வை இன்னமும் தளர்த்தவில்லை; சேடப் பிள்ளையின் வயிற்றைக் காயப் போட்டு அவனுடைய 'கொழுப்பை'க் கரைப்ப தற்கான நடவடிக்கையைத் தொடர்ந்து நடத்தியே வந்தான்.

ஆனால் அருண்மலி கடத்த துத்தாறு திசைகளாக மத்தியான வேளையில் ஒன்றும் சாப்பிடாமல் வயிற்றைக் காயப் போட்டுப் போட்டு அதை ஒரு பக்குவத்துக்குக் கொண்டு வந்துவிட்ட தால் இப்போதெல்லாம் அவனுக்குப் பசுல் உணவு தேவை என்ற எண்ணமே தோன்றுவதில்லை. பசியும் எடுப்ப தில்லை. ஒரு மணிவாழ்வும் மூகம், னை, காக்களைக் கழுவிக்கொண்டு

போய் அந்தப் பச்சிக்கூட காய்ப்படிவாட் கவர் மேல் ஏறிப் படுத்துக் கொஞ்ச தேரம் கண்ணபரிந்து விட்டு எழுந்து வந்தால், களைப்பு சோர்வு எல்லாம் நீக்கி உற்சாகமடைந்து வேலையிலும் ஏறக்கூடும்படி இதற்கெவ்விருவான்.

இப்படி அவன் மதியச் சாப்பாட் டைப் பொருட்படுத்தாமல் இருந்த தற்கு இது மட்டுமே காரணம் என்று சொல்ல முடியாது. இப்போதெல்லாம் காக்களில் அவனுக்கு வயிறு நிறைய உணவிட்டு அனுப்புகிறான் முதலம்மா. சாயத்திரம் விட்டுக்குப் போனதும் ஏதாவது பட்சணம் பலகாரம் வைத் திருத்து கொடுக்கிறான். எல்லாம் எழு மானியம்மான் விட்டிருந்து அவளுக்குக் கிடைப்பவை. இரவுச் சாப்பாடும் தட்டுமுட்டுப் படுவதில்லை. எனவே தான் பசுல் உணவை அவன் சட்டை செய்யாமல் விட்டு விட்டான்.

ஆனால் தினமும் பசுல் ஒரு மணிவி கிருந்து இரண்டு மணி கவரவிடான தேரத்தைக் கழிப்பதில் வேறொரு வகை யிலே கவியும் சோர்வும் அடைத்து வந்தான்.

ஆமாம்; அந்தச் சோற்றுக் கூடைக் காரப் பெண் இப்பக்கமே தலை காட்டுவ தில்லை. தனது மீதச் சோற்று விவா பாரத்துக்கு அவன் வேறோர் இடத் தைத் தேடிக்கொண்டு போய்விட்டான் போலாம்!

அவனை எங்காவது, எப்படியாவது, ஓரே ஒரு தடவையாவது பார்த்துவிட வேண்டும் என்ற ஆவல் அவனுள் ஒங் கொரு நாளும் வளர்ந்து கொண்டே இருந்தது. அந்த ஆவல் தலைதாக்கும் போதெல்லாம் அவன் தன்னைத் தானே இப்படிக்கேட்டுக் கொண்டான்:

'நான் ஏன் அவனைப் பார்க்க வேண் டும்? அதற்கு அவனியம் என்ன? அவ னுக்கும் எனக்கும் என்ன உறவு? ஒன்று மில்லையே! ஏதோ ஒரு நாள் அந்தநரிப் ப மாசு அவனைப் பார்க்கத்தேன். அந்த அந்தநரிப்பமான சத்திப்பே ஓர் அசம்பா விதத்தால் ஏற்பட்டது. அப்போதும் ஒரு நான் உதவி என்ற பெயரில் அவ னுடைய சோற்றுக் கூடைகைத் தூக்கி விட்டேன். இந்த அற்ப உதவியை நான் என்ன, வேறு எவரும் கூடச் செய் திருக்க முடியும். அதன்பின் ஒரு நாள் பசியால் காது அடைத்துக் கிடந்த எனக்கு அவன் சோறு போட்டான். அதுவும் மீதப்பட்ட சோறு. அன்றைய தினம் அத்தச் சோறு விசியலாகியிருக் காதது. அதனால் எனக்குத் தாராள மாகத் தானம் பண்ணி விட்டான். அந் தேரத்தின் நான் அங்கு போகாநிருத் தான் அத்தச் சோற்றை நாய்க்கொ,—

காக்கைக்கோ அல்லது பிச்சைக்கார ணுக்கோகூடப் போட்டு விட்டிருக்க வாம். விஷயம் இங்ஙனவுதானே ? இவற்றினால் என்ன இருக்கிறது? என்ன இருப்பதாக நினைத்துக் கொண்டு நான் அவனைப் பார்க்கத் துடிக்கிறேன் ?

இங்ஙனாதெய்வாம் சமீபக்காரமாகக் கெள்வினக் கெட்டுப் பதிலும் தெயுக் கொண்டு தனது அந்த ஆவலை அடக்கிக் கொள்ள அவன் முயன்றுதான், அவனை மீதி - அவனுக்கே புரியாத ஒரு வேதந் துடன் - அது அவனுள் கிளர்ந்து வளர்ந்து கொண்டேதான் இருந்தது. ஆனால் இங்ஙனவரையில் அந்த ஆவலி னால் உதற்பட்டு அவனைத் தெயுப் பார்த்தும் முயற்சியில் மட்டும் துணிந்து இறங்கி விடவில்லை. இதற்காக அவன் தன்னைவே சில சமயம் மெய்க்கிக் கொண்டான்.

இது நவீன ஏழுமலையில் மகன் செல்வத்துரை பற்றியும் அவனுக்கு உள் ளுற ஒருவிதக் குழப்பம் இருந்து வந்தது. அங்னொரு தான் மாலை அவன் இவனை வலிய வந்து சந்தித்து அந்தனை அந்தி யோன்வமாகப் போலி அளவளாவி விட்டுப் போனவன். அப்போதும் ஒன்றும் கண்டு கொள்வதில்லை. எங்கேயாவது வழியில் பார்த்தாலும் பாராதவன் போல் போலி விடுகிறான். இவனை ஏதாவது பேச்சுக் கொடுத்தாலும் மூகம் கொடுத்துப் பேசுவதில்லை. இப்பே இத்தக் கைக்கின் ரிப்போர்க் கடைக்கு வந் தாலோ இவன் இருக்கும் பக்கம் திரும் பிட்டு உட்பு பார்ப்பதில்லை.

ஏன் இப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறான்? இம்மாதிரி நடந்து கொண்டுவதுதான் அவனுடைய இயற்கையான காரணம் என்றால், அங்ன்றை நினம் அவ்வளவு தெசம் வாய்! தெருங்கி உறவாடிருக்க மாட்டேனோ! ஒருகால் தன் கய்துரி விசிலுரைவாளரின் கடித்ததை இவ்வி னியர் ராமச்சந்திரனின் விட்டியுமேந்தி விட வேண்டுமென்ற ஓர் அவசர அவ சியமான காரிய சாத்தனக்காக அன்று அப்படி வலிய வந்து வேறும் போட்டு தடித்தானா? அங்ந்து கைக்கின் ரிப்போர்க் கடை முதலாளிகளான தன்விட்டம் உவிக்கு வேலை செய்பவனோடு தனது அருமை மகன் சிறேனம் பாராட்டுவதை அறித்து ஏழுமலை உடனே, அது கூடாது; கெளரவக் குறைவு ஏன்வெல் லால் கண்டித்து அவனை அடக்கிவிட் டிருப்பானோ? அங்வுது செல்வத் துரையே இங்விதமாக எண்ணித் தன் னைத் திருத்திக் கொண்டு ஒதுங்கிவிட் டிருப்பானோ?" -

அப்படி இருந்தாலும் இது மிகவும் அற்புதமானதான, அயோக்கியத்தன

இருள் பின்பு விதிவெனக் கையாடலால் சிவ் றோர் பக்கம் காண்பதற்கு முன்புமே முன்புற இருக்கிறான். குவந்திருக்கிறான்.....!

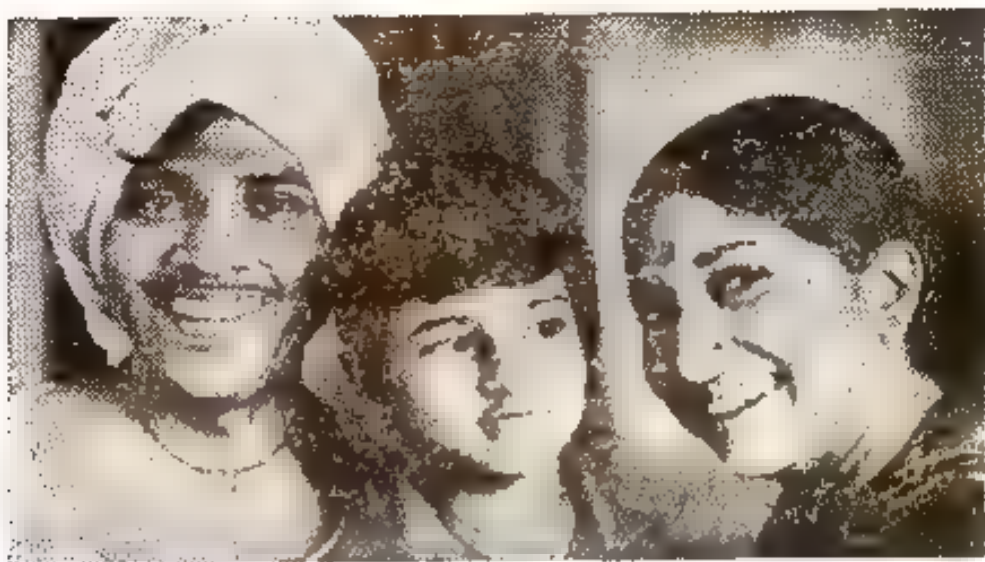
(45-ம் பக்கம் பார்க்க)

மான, பண்பாடற்ற நடத்தை என்று அருணவிரிக்குத் தோன்றவே, அவன் அவமானத்தாலும், கோபத்தாலும் பொங்கிக் குமுறினான். இவ்விாதெய் வாம் செல்வத்துரை கைக்கின் கடைக்கு வந்தால் அவனைத் திரும்பிக்கூடப் பாரிக்காமல் அடவியமாக இருக்கத் தலைப்பட்டான். எங்காவது வழியில் சந்தித்தாலும் இங்ஙனாதே முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு போவானான்.

ஆனால் ஒரு விஷயம்தான் அவ னுக்கு ரொம்பப் புதிதாக இருந்தது. அதாவது, செல்வத் துரை காரிய, மாலை வேளைகளில் அந்தப் பெண்கள் உயர் தலைப் பன்னிக்கு எதிரே, காலையோரம் கைக்கிளுடன் வந்து நின்று கொண் டிருப்பதைப் பன முறை பார்த்து விட்டான். அப்படி அங்கு அவன் தீர்ப் தற்குக் காரணம் எதுவாயிருக்கும்? யாரை எதிர்பார்த்து, அங்வுது என்ன காரியத்துக்காகக் காத்துக் கிடக்கிறான்? இங்று வரை இது புரியாத ஒரு புதி ராகவே இருந்து வருகிறது!... ஒருகால் "ரோட்டைச் சோடியோக்கன்" என் னொருவனோ, அத்தக் கோஷ்டிதவச் சேர்ந்தவனுவி விட்டானோ செல்வத் துரை? -

ஏன் இருக்காது? சிங்கியாண்டான் காவெஞ் படிக்கிறான். தான் பெற்ற சிங்கிக்கே சலாம் போட்டு எழுந்து கைகட்டி நிற்கும் அப்பன், தெனையி பழம்போதெய்வாம் கணக்கு வழக்கு பாரிக்காமல் வாக கொடுக்கிறான். கைக் கின் இருக்கிறது. தினத்துக்கோர் உடை உடுத்த வசதி இருக்கிறது. வயசும் காரியம் வருவதற்கு வந்து விட்டது. அப்படி ஏன்? "ரோட்டைச்

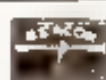
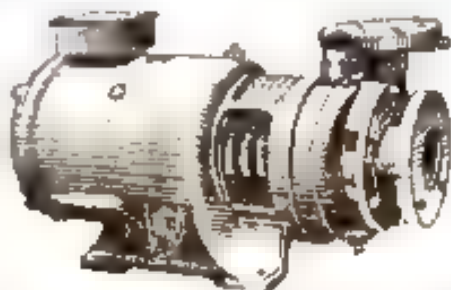
**இன்ப வாழ்வு, இனிய குடும்பம், இத்தலைமேலாம்
விவசாயி முருகனுக்கு வாய்த்தது எப்படி?**

**ஏராள விளைச்சல் தாராளமாக அளித்திடும்
ஒர்த்திங்டன்-சிம்ப்ஸன் பம்புசெட் அளித்த வளமையிது.**

முருகன் வாழ்வில் கடல்மீது
இன்பநாள், ஒர்த்திங்டன்-சிம்ப்ஸன்
பம்புசெட் பொருத்திய அத்தனை.
ஐதரத்த சிவனில் நிறைந்த
பயன் தரும் முதலீடு,
ஒர்த்திங்டன்-சிம்ப்ஸன் பம்புசெட்.
பெஸ்ட் அண்ட் கம்பெனியின்
ஒர் ஒப்பந்த தயாரிப்பு அது.

சுடு துணைவற்றது என்று புது பெற்ற
'மாஜேயினாக்' பம்பு செட்டுகள் உட்பட
பலவகை சென்டிரிப்புகள்
பம்புகளையும் பெஸ்ட் அளிக்கிறது.
ஒர்த்திங்டன்-சிம்ப்ஸன் பம்பு செட்டுகள்
வண்டிப்பான தரக்கட்டுப்பாட்டுடன்
தயாரிக்கப்படுகின்றன. விற்பனைக்குப்
பிறகும் சேவை செய்ய, நாடெங்கும்
ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.
மேலும், தக்க பரிசுதர தோர்ந்தெடுப்
பதற்கு ஆயோசனைகளையும்
அளிக்கிறது பெஸ்ட்.

**பெஸ்ட் & கம்பெனி
பிரைவேட் லிட்.**

(சுரூபமம்: 1679)

13/15 கலாநிதிசாலை, சென்னை-1.

தலைநகரம்: சென்னை

61434, திருச்சி-3500, கோயமுத்தூர்.

49-D, மதுரை-600013, திரைச்சி-1.

Form-BE-192 (May 62)

எய்யுறியுறிகளாகத் தாழ்வாய்ந்தீர்!

உறுதிப்படுத்தப்பட்ட தகவல்கள்
மேலே (அல்லது) கீழே உள்ளது

பள்ளிச்
சீருடைகளுக்கு
பின்னி
துணிகள்
கம்பொழுது
ஏறாளமரக்க
கிடைக்கின்றன

first added:

WWT (Gwt/Sec) 0.141

HIT C800 (read) 1.30

WHEAT (Gluten Free) 4.10

1000 (1000)	1000
-------------	------

காரைக்காலம் & தென்மேற்கு
கரீந்தர் :

WTSX (Carroll) 1.14

BM (100%) (44+8)	51.00
------------------	-------

W 5023C (Cover Bkg) 3.10

12月 6.700% (前4.4%)

[illegible]

HSBC BANK (USA) INC. 1.00

D.116 (Cont'd.)

D216 (Condenser, 33.4 g)

உள்ளுமுகை) ௫. 2.5b

D3.18 (அருத்தமணி, 10-ஆம் அட்டை)

உரை:

[illegible]

From the Department of Psychology, University of Illinois at Chicago, Chicago, Illinois 60607-7141.

電話: 03-320-1111
傳真: 03-320-1112

* இந்த விவரம் தலித்நாடு, ஆந்திர, மகாராட்டிர, கேரள மாநிலங்களில் காட்டுகிறது.

சிறுவர்களின் விஜ்ஜார்களுக்கு
பின்னியின் டிரில்லன்,
சிறுமிகளின் சீருடைகளுக்கு
பின்னியின் D316, சிறுவர்,
சிறுமிகளின் சட்டைகளுக்கு
பின்னியின் 'கரோலின்' பாப்ளின்
இவற்றிலிருந்து தேர்ந்தெடுங்கள்.

புதிதில் சித்தாட்டவாழ்க்கை பங்கிடுகூட. சிவாசிரன்
திருநாடு சிவாசிரன் பெருநிலை விருத்தியாழகம் பங்கிடு
வாழ்க்கை.

[illegible]

தேவன் எழுந்தான், DDE, 'அல்லாஹ்' என்பதன் அர்த்தம் எழுந்தவனாக அந்த வரலாறு பற்றி தேவன் அவ்வாறு சொல்லும் தன்மை உடையவன்.

பள்ளி தீர்வாகியதற்கு ஒர்
வேண்டுகோள்:

உலகம் நெகிழ்ச்சியைப் பெறுவதில் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க இந்நாட்டில் தனது செல்வச் சொத்து அனைத்து அளிக்கும்.

[illegible]

பிள்ளை

ANALYTICAL METHODS SUBCOMMITTEE

மகாத்மா காந்தி

தமிழாக்கம்: ராஜாஜி

ஒரே ஊருக்குப் போனும் பல பாதைகளில் போவானும் சமயங்கள். போக வேண்டிய இடத்துக்குப் போய்ச் சேரும் பாதைகளில், எந்தப் பாதையில் போனாலும் என்ன, குற்றமில்லை. ஆராய்ந்து பார்த்தோமானால் உண்மையில் எத்தனை மக்கள் இருக்கிறோமோ அத்தனை வேறுபாடுகள் உண்டு சமயத்தில். ஒவ்வொரு உள்ளத்திலும் சமயம் என்பது தனித் தனி வடிவம் எடுத்துக் கொள்ளும். ஒரே சமயத்தாராயினும் தத்தம் அறிவுக்கும் குணத்துக்கும் தக்க படி சமய உணர்ச்சி மாறுபடும். ஆன படியால் உன்னுடைய சமயம், என்னுடைய சமயம் என்று சொல்லிக் கொண்டு பேத உணர்ச்சியை வளர்ப்பது தவறாகும். எல்லா சமயங்களும் சமம்.

(விதிக் கலாநிதி - பக்கம் 24)

என்னுடைய கொள்கையின்படி எல்லா மதங்களிலும் உண்மையானும், ஏற்றக் குறைவு ஏதேனாகிவிட்டால் அதை நாம் பொருட்படுத்த வேண்டிய தில்லை. மனிதன் தொடர்பு என்னும் பூர்ணத்துக்குக் குறைந்ததானக் இருக்கும். எவ்விதக் குறையுமற்ற சம்பூரணம் மக்கள் உலகத்தில் எப்படிச் காணப் பெறுவோம்? கடவுள் ஒன்றே பரிபூரணப் பொருள். அந்தப் பரிபூரணப் பொருள் தம்முடைய கருத்தின்படி மொழியில் வரவது அடங்காது. ஒவ்வொருவனும் பூரண நிலை அடைய முடியும். அடைவதற்கு முயற்சி செய்வ வேண்டும். ஆனால் அந்த நிலையை அடைந்து விட்டால், அது சோத்துக்கு அடங்காத நிலையாகும். ஆனபடியால் அடக்கத்துடன் சொல்லுகிறேன். வேதமும் குரானும், பைபிளும் ஆண்டவன் நமக்குச் சம்பூரணமாக விளக்காது. குற்றமும் குறையும் நிறைந்த நாம், விசுவாசிகளிலும் வெறுப்புக்களிலும் தோய்ந்திருக்கும் நாம் கடவுள் என்ற சொல்லின் பொருளைக் கூட முற்றிலும் உணர்வது முடியாத காரியம்.

(மக விதிக் 22-9-27)

நீசன் ஒருவன் இருக்கிறான் என்பது எல்லாச் சமயங்களிலும் அடிப்படை.

ஆயினும் உலகத்தில் உள்ள மக்கள் எல்லாம் ஒரே ஒரு சமயத்தை ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. அந்நியருக்கும் நான் ஒருவனே ஆயினும் அவன் அந்நியரும் ஒரே வடிவத்தில் காணமாட்டார்கள். தேசத்துக்கும் குற்றங்களுக்கும் குணங்களுக்கும் ஒத்தவாறு பரிசுஷ்ட சமயங்கள் இருக்கே தீரும்.

(விதிக் 22-24)

நீர் மனோ வேண்டியது அனைவரும் ஒரே மதத்தினர் ஆவது அல்ல. ஒவ்வொரு மதத்தினரும் பிரமத்தினரை வேறுக்காமல் பொறுத்துக் கொண்டும், கௌரவித்தும் வர வேண்டும். அய்யவனானதான், எல்லாரும் ஒரே மதத்தை ஒப்புக் கொண்டு வேறுபாடுகள் ஒழித்துவிட்டு இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. வேற்றுமைக்குக் கிடையில் ஒற்றுமை வேண்டும். சம்பிரதாய பேதங்களை எல்லாம் வேரோடு பறித்து எறித்துவிட்டு, பரம்பரைவாகவும் சூழ்ச்சியின் காரணமாகவும் காணாதே வேறுபாடுகளினாலும் உண்டாகி வளர்ந்து வழக்கத்தில் இருக்கும் சமய பேதங்களை அடியோடு ஒழித்துவிடும் முயற்சி பலன் பெறுது. முடியாத காரியம். முடிந்தாலும் அது தெய்வ பக்தியைக் கெடுக்கும். சீர வடிவ பேதற் களைப் போன்றது சமயபேதங்கள். பேதமற்ற ஆன்ம வட்சணத்தைப் போன்றது வெய்வேறு சமயங்களில் கிடக்கும் பேதமற்ற உண்மை. சீரம் வெய்வேறுமையும் ஆன்மா ஒன்று. வடிவ வேற்றுமைகள் எப்போதும் இருக்கே தீரும். கொட்டைக்குள் பருப்பு இருக்கிறது! வெளி ஒரு எவ்வளவு பேதப்பட்டாலும் உள்ளே பிடுக்குப் பருப்பு ஒன்றே. ஃ

(மக விதிக் 25-9-29)

* அவரவர் தமது அறிவு அறிவுகள் எல்லாம் அவரவர் குறைவும் எனவடி. அமைதிக்கான அவரவர் குறைவின் குறைவின்; இரகசியம் அவரவர் விதிக் அவ்வ தந்திரம்.

என்ற விதிக் இருவரின்மேலும் பாட்டை ஒப்பு கொள்ளும். (ராஜாஜி)

ராமாயணத்தைப் புதிதாக எழுதுவோம் தோந்தாராம் வரை

உபாத்தியாயர் எங்கோர் எராளரின் கண்ணால் அரங்கம் உயர்ந்திருக்கின்றதில் உதவிபாரிசார். அவர் போதிப்பதில் மிகத் திறமை காப்பதனாலும்; வேறொருவர் கண்ணால், கூட வேகம் செல்லுபவரின் கண்ணாலும் மரணவரிகளாகும் பிழைப்பவரின் கண்ணாலும் தோன்றாமல் போகின்றவரின் கண்ணால், அங்கு உயர்ந்திருக்கின்றதில் உதவிபாரிசார். அவர் தம் திறமையால் அங்கு உயர்ந்திருக்கின்றதில் உதவிபாரிசார். அவர் தம் திறமையால் அங்கு உயர்ந்திருக்கின்றதில் உதவிபாரிசார்.

1945ம் வருஷம் 'சென்னை' என்ற பெயர் புரட்சி தாண்டிவரும் பரவி விட்டது. காலியாடில் உருவானதும் அரங்கம் தோன்றியது. பார்த்த இடமெல்லாம் கூட்டங்களும் அணிவகுப்புகளும். தாத்தாக்களும் தந்தைகளும் போயிருந்தனர். ஆங்கிலம் ஆட்சியின் காலத்தில் கூடக் கவிதைத் தோன்றிவிட்டிருந்தும், தமிழ் மொழியிலும், தமிழ் மொழியிலும் உயர்ந்திருக்கின்றதும், தமிழ் மொழியிலும் உயர்ந்திருக்கின்றதும், தமிழ் மொழியிலும் உயர்ந்திருக்கின்றதும்.

எழுபட்டாண்டுகளுக்கு முன்புமேல் உருவானதும் உயர்ந்திருக்கின்றதும், தமிழ் மொழியிலும் உயர்ந்திருக்கின்றதும், தமிழ் மொழியிலும் உயர்ந்திருக்கின்றதும்.

உபாத்தியாயர் எங்கோர் எராளரின் கண்ணால் அரங்கம் உயர்ந்திருக்கின்றதில் உதவிபாரிசார். அவர் போதிப்பதில் மிகத் திறமை காப்பதனாலும்; வேறொருவர் கண்ணால், கூட வேகம் செல்லுபவரின் கண்ணாலும் மரணவரிகளாகும் பிழைப்பவரின் கண்ணால், அங்கு உயர்ந்திருக்கின்றதில் உதவிபாரிசார். அவர் தம் திறமையால் அங்கு உயர்ந்திருக்கின்றதில் உதவிபாரிசார். அவர் தம் திறமையால் அங்கு உயர்ந்திருக்கின்றதில் உதவிபாரிசார்.

அங்கு உயர்ந்திருக்கின்றதில் உதவிபாரிசார். அவர் போதிப்பதில் மிகத் திறமை காப்பதனாலும்; வேறொருவர் கண்ணால், கூட வேகம் செல்லுபவரின் கண்ணாலும் மரணவரிகளாகும் பிழைப்பவரின் கண்ணால், அங்கு உயர்ந்திருக்கின்றதில் உதவிபாரிசார். அவர் தம் திறமையால் அங்கு உயர்ந்திருக்கின்றதில் உதவிபாரிசார். அவர் தம் திறமையால் அங்கு உயர்ந்திருக்கின்றதில் உதவிபாரிசார்.

அங்கு உயர்ந்திருக்கின்றதில் உதவிபாரிசார். அவர் போதிப்பதில் மிகத் திறமை காப்பதனாலும்; வேறொருவர் கண்ணால், கூட வேகம் செல்லுபவரின் கண்ணாலும் மரணவரிகளாகும் பிழைப்பவரின் கண்ணால், அங்கு உயர்ந்திருக்கின்றதில் உதவிபாரிசார். அவர் தம் திறமையால் அங்கு உயர்ந்திருக்கின்றதில் உதவிபாரிசார்.

[illegible]

கலைப் பிடுங்கி எடுத்தனர், தடிவாய் அடித்தனர். மானவர்களிடையே ஆரோகனம் அதிகரித்தது. அவர்களின் கோஷங்கள் அடையாததைத் தடுக்கத் தோல்வியுற்றது. அக்கம் பக்கத்திலிருந்து கூடிய மக்களின் கூட்டம் பெருகியது. கோவிதார் உடையது உடனடியாக மாணவர்களின் பிடித்து வண்டியில் ஏற்றினர். மனோகர் அவர்களுள் முதலாளிகளிலிருந்தான்.

இந்தச் செய்தி எங்கள்
கோவிலுக்குள்ளே வந்தது.
எங்கள் பதவிப்போராளர், சிறை
பாதுகாப்பாளர் ஆகிய உடல்
தளமதது வீட்டிலேயே
இருந்தார். இச் செய்தி
எங்கள் கோட்டிலிருந்து
ஆகிய உடல்தான் மிகவும்
மேலாகியதில் சொன்னதும்
ஆகிய படுத்த படுக்கையால்
விட்டார்.

எனக்குவாகப் பொதுவாக
தாபுடன் விடுதலை வா
விருமயி வந்தார். காந்திஜி
யிடம் மிகக் மரியாதை
செலுத்தி வந்தார். விடு
தலைப் போராட்டத்தின்

வேண்டாம்!

உங்கள் பேனாவை உடைப்பதில்
பயனில்லை. பேனா என்னுடைய
எழுத, எழுத இங்கே தேவை.
தயவு செய்து தடைபட்டிருக்கிற
பேனாவை உடைக்கவும் கேமல்
உலக்கை இங்கே கிழிப்புகை.

கேமல்

உலக்கை இங்கே வாங்குங்கள்

மூல நோயை

(முற்றவிடாமல்)

சமஸ்தானம்

ஹெட்ஸ்ஸா

உபயோகித்து

நிவாரணம்

அடையுங்கள்

ராணா

சுகந்தசாயம்

துருங்கு

மூல நோயை

சமஸ்தானம்

அருணா

உதாரணம்

செய்யாக்கியத்திற்கு

உலக்கை இங்கே வாங்குங்கள்

பிரச்சினைகளை...

ஆயுர்வேதமும்

மேலும்

(100% உயர்வு)

அத்யாயம் 24

குடை

"எது நடந்தாலும் நான் ஏற்கத் தயாராகத்தான் வந்திருக்கிறேன். நீங்கள் கோபம் கொண்டு என்மீது பாய்ந்துவிடுவீர்கள் என்று எதிர்பார்த்துத்தான் வந்திருக்கிறேன். என் உயிரே போகலானாலும், நான் அந்த தீவழி செய்வ இன்முகத்துடன் ஏற்பிள். என் மரணமாவது என் சகோதரிக் குடும்பவாழ்வுக்குக் காட்டட்டும்" என்றுள் ரமா.

"உன் மிரட்டலுக்குப் பவந்துவிடுவான் நான் இல்லை. நான் ஏமாற்றப்பட்டு விட்டேன். இனிமும் நான் ஏமாற மாட்டேன்" என்றுள் வாகதறுதியாக.

"ஏமாற்றப்பட்டு விட்டதாக நீங்கள் கூறும் தீவழிசெய்யக் கூறுங்கள். நான் உங்களை விட்டு விட்டு ருபரூபமாக மறைந்துவிட்டதை நீங்கள் குறிக்கணாம்.

ஆனால் அதற்காகக் காத்தியின் வாழ்வை ஏன் பாழாக்கிறீர்கள்? அவன் வாழ்வை ஏன் பணயம் வைத்து விடுவாரு (திரீர்கள்) உங்கள் செத்தை என்மீது காட்டுங்கள். நான் ஏற்கிறேன். ஓர் அபாயப் பெண்டை ஏன் நாசமாகி நகக்குதிரீர்கள்? நம்மிடையே காதல் இருந்தபோதே அவன் மறைத்திலும் உங்கள் மீது காதல் இருந்திருக்கிறது. அப்பொழுதும் அவன், நாம் இப்பழிக வாழ வேண்டும் என்பதற்காகவோ தன் காதலைப் பற்றி வெளியிடாமல் இருந்தான். அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல பெண்டை, அவன் காதல் ஈடுதீயிட்டு நேரத்தில் ஏன் இப்படிக் கொடுமைக்கு ஆளாக்குகிறீர்கள்? காத்தியை உன் அருக்குப் பிடிக்கவில்லை என்றுக் கிவா

கமே செய்து கொண்டிருக்கக்கூடாது. தாய்ப்பதிலைப் பிணைப்பில் அவளை ஒட்ட வைத்துக் கொண்டு விட்ட பிறகு அவளை இன்பமாக வாழ வைக்க வேண்டியது உங்கள் கடமை."

"இன்பமாம்! கடமைவாம்! இப்பதையும் கடமைவையும் பற்றிப் பேச உனக்கு என்ன உரிமை? என் எதிரில் வந்து இப்படிப் பேச உனக்கு வேட்கமாக இல்லை?" நாய்மைவைத் தாய்விருந்ததானும் ரமாவிடம் மனச்சி இல்லை என்பதை அவன் அறிவான். அப்படியிருந்தும் ரமாவின் கேள்வி அம்புகள் அவளை நிலைகுலைச் செய்து விட்டன. அவன் தன் ஆத்திரம் முழுவதையும் சொட்ட ஆரம்பித்து விட்டான்.

ரமா என் வந்தாள் என்று முதலில் நினைத்த தேவனுக்கு அவரின் பேச்சைக் கவனித்தபோது வாகஸை அதட்டிக் கேட்க ரமா வந்தது நல்லதென்றே தோன்றியது. வாகஸும்தான் தின்ற பதில் சொல்கிறாள்! ரமா கூறுவது போல் இரண்டில் ஒன்று தீரட்டுமே... ஆனால் வாகஸின் குரல் மூக்க ஆரம்பித்ததும் அவன் நடுக்க ஆரம்பித்து விட்டான்.

"வா! என்னை யீறிப் போனோ?" என்று தேவன் கூறினான்.

"அவரைக் கட்டுப்படுத்தாதீர்கள் அம்மா! அவர் தம் மனத்திக்கு இரும்பைத் கொல்லாம் கொட்டிப் போட்டும் அப்போதுதான் காத்தியின் வாழ்வு

விட்டு இவ்வேழுவயோடு கொஞ்சம் வகையைச் சேர்த்தவனில்லை நான்."

"அப்படியானால் காத்தியோடு விவாகத்துக்குச் சம்மதித்திருக்கக் கூடாது."

"அம்மா சொன்னதால் ஒப்புக் கொண்டேன். அம்மானைச் சந்தோஷப்படுத்திவிட்டேன்." அவன் வாரித் தைக்கத் தொலித்துவிட்டான்.

"பொய்! பொய்! நான் சொன்னதற்கு இரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு நீளாகத்தான் என்விடம் வந்து திருமணத்துக்குச் சம்மதம் தந்தாய்." அம்மானைச் சந்தோஷப்படுத்த' என்விரும்பே, இப்போது அதே அம்மானைச் சந்தோஷப் படுத்தக் காத்தியோடு இணைந்து வாழ்வதற்கு என்ன?" இப்போது தேவனிடையே குறுக்கிட்டுக் கேட்டான்.

"முடியாதம்மா, முடியாது. இந்த ரமாவைப்போல் நினைத்தபடி மனத்தை மாற்றிக்கொள்ள என்னுள் முடியாது."

"முடியாததால் வேண்டும். இனி காத்தியின் வாழ்வுக்கு நீங்கள் தான்

ராட்முனம்

எஸ்.ராங்கநாயகி

எத்தச் சிக்கலில் தீர்ந்தது என்று புரியும். இனி என் வாழ்வில் ஒரே ஒரு விருப்பம்தான். காத்தி இன்பமாக வாழவேண்டும். என்னுடைய மற்ற விருப்பங்கள் முறித்துவிட்டது போல் இதையும் முறித்துவிடாதபடி நான் கடைசி மூச்சு வகையில் பாடுபடப் போகிறேன்." ரமாவின் குரலில் உறுதி இருந்தது.

"உன் விருப்பங்களுக்கு நான் இக்கு மதிப்புக் கொடுக்கப் போவதில்லை. உன் விருப்பமெல்லாம் பச்சோத்தி வகையைச் சேர்ந்தது. நினைத்தால் மாறியிடும். அதுபோல் நான் இருக்க முடியாது. ஒருவரோடு காத்தல் செய்து

ஆதாரம். இந்த ஆதாரத்தை நீங்கள் முறித்துவிடக் கூடாது. முறித்துவிட முடியாது.... நான் என் கடைசி மூச்சு வரை உங்களை விடமாட்டேன். கட்டாயப்படுத்திக் கொண்டுதான் இருப்பேன்" என்று ரமா கூறினாள்.

"ஷட் அப் ரமா! வாகஸைத் திறக் காமம் இங்கிருந்து சென்றுவிடு. இங்கு வந்து வாருக்கு எதிரில் நீ வாதாடுவியும் என்று கொஞ்சமாவது நினைத்துப் பார்த்தாயா? எந்த மனிதனிடம் கொஞ்சிக் குலாசிக் காத்தல் மொழிகளைப்பெல்லாம் பேசினாலோ, அந்த மனிதனிடம் நீ பேச விரும்ப. எனக்கு ஆகக் கூட்டிலும், உங்களுடும் என்னையும் பிழைக்க முடியாது

என்கூட. இப்படி பெய்களும் அன்புத் தத்துவங்களையும் பேசி விட்டுப் பணப் பெரிசாகவும் விழுந்து சூபகமாணர மணத்தாலே, திரோடும்! உன் சரீரத்தில் இருப்பது இதயமில்லை. பாசுங்கம்... பாசுங்கம்!" வாக ரமாவின் தோளில் பிடித்து வெகமாக உறுக்கினான்.

"தேயிடு பயத்து விட்டான். வாகனின் கைகள் ரமாவின் தோள்களுக்கு நீக்கி. "ஏ, வாக! எடு. கையை. ரமாவைத் தொடலோ, சாயுப் பேசலோ உங்களுக்கு விஷமம் விடைவாது" என்று பெய்க் புலியாக உறுமினான்.

"நீ உம்மா இரும்மா... இவன் பணப் பிராக, தயவஞ்சகி, திரோடும்...."

"ஐயோ வாகன! வாகனப் பார்த்து இப்படிப் பேசுகிறாய்? உன் விவாகம் ஆகும் வரை உன்விடம் சொல்வக் கூடாது என்று இருந்தேன். இப்போது கட்டிட்டுக் கொள். ஒரு தாய்க்கு ஸ்ரீ மகளுக்கு நீ இப்போது என் எதிரில் உயிரோடு பேசுகிறாயே, அதற்கு முக்கிய காரணம் ரமாவின் காதல் நியாகம் தான். விபத்துக்குப் பிறகு உன் உயிர் ஊசலாடிச் கொண்டிருந்தது. உன் உடலில் ஏதா ஆஸ்பத்திரியில் இருந்தமில்லை. ரத்தம் கொடுக்க சூபகமாள் வந்து நின்றுள். அவன் போட்ட நிபந்தனைக்கு உட்பட்டு, உன் உயிருக்காகத் தன் காதலியே பணயமாக வைத்து இவன் உங்களைக் காப்பாற்றினான். நீ பிழைத்த பிறகு இவன் சூபகமாணர ஏமாற்றி விடுக்கலாம். ஆனால் நோய்க் வேதியில் உன் உயிருக்கே உண்மைத்து வஞ்சகம் நீர்ந்து விடப் போகிறதே என்ற அச்சத்தில் உன் உயிர் ஊசலையே முக்கியமாகக் குறி அவன் சூபகமாணர மணத்து விட்டான். இது கட்டாயக் கவனமாய் என்பதை மறக்காதே. காத்தி ஒரு பெண்ணுதான் உன்னை அவன் தாய்மைக்குக் கட்டாயப்படுத்த முடியவில்லை. ஆனால் சூபகமாள் ஆன், அதனால் ரமா பணத்தையாகத் தாய்மையை ஏதும்படி ஆவி விட்டது. சூபகமாள் இப்போது உன்வத்தின் நுட்பங்களைப் புரிந்து கொண்டு பச்சாத்தாயம் என்று நீயின் எரிந்து வருகிறான். ரமாவோ அவளை மணந்தது மிகுவி என்ற நிலையில் அவளைச் சமாதானம் செய்வதில் ஈடுபட்டிருக்கிறான். இந்த ரமாவை, இந்தப் பகம் பொன்றை, தங்கரத்தினத்தை, எனக்கு கைத்திரை யீட்டுக் கொடுத்த இந்த அற்புதப் பெண்ணை நீ எப்படியடா ஏசலாம்?" என்று கூறி கொண்டே போனான்.

வாக வேட்டுக் கொண்டே போனான். அப்போது.... அவன் மனத்தில் எத்தனை நிரூபிக்க... ரமாவின் காதல் என்

னும் பதி வேதியில் அவன் உயிர் பிழைக்கிறது. "ரமா தன் காதலித் தியாகத்துக்கவலையோ உபயோகித்திருக்கிறான்...! அந்த இரத்த தாயம் இரு வரையும் பிச்சிலும் எதன்மாவதோ அமைந்திருக்கிறது? இத்தனை நாட்களும் ரமாவின் மென்மையான இந்த உன்னப் பாங்கை ஒருவரும் காட்டாமல் விட்டுவிட்டாரா... ரமா...தேவி!"

"ஐயோ, அம்மா!" வாக தன் தலையைப் பிடித்துக் கொண்டான்.

இந்த நேரத்தில் ரமாவின் கைகள் தாமதம் முடிக்கக் கொண்டன. முடிய உண்டான உடந்த காய நிபந்தனைத் திரைப்படமே ஒடலாயின.

வாக விபத்தில் எக்லி ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிறான். பொருத்தமான இரத்தம் விடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அந்த நேரத்திலே சூபகமாள் அந்த இடத்துக்கு வருகிறான். ரமாவிடமிருந்து எத்தனை கெஞ்சல்கள்.... எத்தனை பேச்சுக்கள்! அவன் அசையவில்லை. அதற்கு அவன் பணயமாகக் கொடுப்பது பொருள் அவன் வாழ்வையே பொருக்கக் கூடியது. மனத்தோடு அவன் உதறிச் கொண்டு வாகனின் உயிர் ஊசலையே குறியாகக் கொண்டு அப் பணயத்துக்குத் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொள்ளுகிறான். அடுத்த கணம் அவன் மூர்ச்சையாகிறான்.

உன் விழித்த போது ஆனந்தம்...அப் போது... அப்போது... ஆனந்தம் தன் குகை தெளிவாக எல்லாநிறமையும் உதிரிக்குக்க் கூடாது? விதி செய்த சதி அவனை எப்படி ஓட வைத்து விட்டது?

சூபகமாள் பரவலத்தை எதிர்பார்த்துத் தான் சொற்களைக் கூறியான். "ரமா! கூடவுன் எனக்கு மன்னிப்புத் தரமாட்டார், உன்னை அடைய வேண்டும் என்ற குறியில்...நான்...ரமா...மனத்தைத் திடப்படுத்திக் கொள்...நான் உன்விடம் அப்போது உண்மையைக் கூறவில்லை. உத்தரப்பலுன் எனக்கு உதவியது. ரமா, வாகனக்கு நான் இரத்த தானம் செய்யவில்லை, நான் தயாராகப் போனபோது என் இரத்தம் பொருத்தமில்லை. அதே நேரத்தில் ஆனந்தம் வந்து விட்டார். அவர் இரத்தத்தான் உபயோகம் பட்டது. தற்பெருமை அவரிடம் இல்லை காதலானும், அவசரத்தில் காரணமாகவும் ஆனந்தம் தம் இரத்த தானத்தைக் குறியாகக் கூறாமல் சென்று விட்டார். ஆனால் நான் உன்விடம் உண்மையைக் கூறுகிறேனும் அதன் பிறகு விவாகத்துக்கு உங்கு உன்னை நான் கட்டாயப்படுத்தவில்லை என்பது உங்களுக்கு நினைவு இருக்கும். பிறகு நீ விவாகத்துக்கு முற்பட்டதும், நான் ஆனந்தம் நிரூபித்ததற்கும் நம்

இதோ! CCM-ன் மிர்ராபோ 2x2 :- புல் வாமில்கள், புடவைகள்

மிர்ராபோ 2 x 2 புல்வாமில்கள் இப்போது புடவைகளிலும் திட்டக்கின்றுள். இவை எத்தனை அழகு? எத்தனை சேர்த்தி?

இவை தனித்தனிமை வாய்ந்த 'ஆன்டிகிரிஸ்' செய்யப்பட்டவை. உயர்ந்த எதிர்விம பருத்தியிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்டவை. அழகுக்கு அழகு ஊட்டுபவை, ஆணவதற்கு ஏற்றவை. இவை அழகிய பிரிண்டுகளிலும், வெண்கலம், தளிர் வண்ணங்களிலும் உள்ளன.

தி கோயம்பத்தூர் காட்டன்
மில்ஸ் லிமிடெட்
கோயம்பத்தூர்-15

சுற்றுக் கிணறுவள்ள
கோட்டா புடவைகள்
உண்கவர் வண்ணங்களிலும்
கிரிண்டுகளிலும் உள்ளன.

CCM ரெடும் கிளாஸ்கள்
17/28, சூப்பன்கோட்டை, சென்னை-1
887, சென்னை-1
கோயம்பத்தூர்

மிர்ராபோ புல்வாமில்கள்
வெங்கடேஷ்
வஸ்திராஸன்
கோயம்பத்தூர்-2 &
சென்னை-1

விவாகத்தை முடித்துவிட்டுத் துடித்தேன். ரமா... இதைப்பெய்ந்தால் கேட்கும் போது உன் மனம் எப்படிப் புரண்டு புரண்டு தவிக்கும் என்று எனக்குத் தெரியும்.... ஆனால்... ரமா! நான் தன்னை உன்னை ஏற்கச் செய்ததாக இருக்கிறேன்."

அவன் உறிய சொந்தான் மிழப்பி எக்காளத்தில் மிதந்து வந்தவை அல்ல; தவிதவிக்கும் தெருசோடு உருகிச் சொன்ன சொற்கள். ரமா தன் இதயத்தைக் கெட்டியாக்கப் பிடித்துக் கொண்டாள். அதை விட்டு விட்டால் அவளை மீறிய சக்தியை அது பெற்றுவிடும் என்று பயம். அவன் தன்னைக் கேட்டுக் கொய்கிறான். "அவனுக்குத் தண்டனை அளிக்கும் முறையில் அவனை ஒதுக்கிவிட முடியுமா! விவாக பத்தம் மட்டுமல்ல; தாய்க்கைவைத் தாக்கி நிற்கும் அவன் பிரக்கப் போகும் மதனக்குத் தந்தை என்னும் பதவியிலிருந்து அவனை எப்படித் தள்ளிவிட முடியும்?"

கடைசியில் அவன் பல மனப் போராட்டங்களுக்குப் பிறகு அவனை மன்னித்து விடுகிறான். ஆகத்திடம் உட்த் தனக்குத் தெரிந்ததை அவன் கூறிவிடாது அவனும் விவப்பில் ஆழ்ந்து விடுகிறான்.

சீக்கிரமே ரமாவின் உன் மூன் உற்றுவிடலாம். அவன் இரத்த தானத்தில் திரை மனதில் நடந்த உண்மை நினைப்பை ஒருவரிடமும் கூறவில்லை; இனிமும் கூறப் போவதில்லை. அவன் வாழ்வைப் பாழடித்த ருபுருமார்க்கோரமாத் தடந்து கொண்டிருப்பினும், பிறகு பச்சாத்தாயம் என்றும் அக்கியில் தன் கொடுமைவைச் சார்பு காக்கி விட்டு நல்லவனாக மாறியிருக்கிறான். உட்த் சரப்பான நினைப்புகளை வெளி உலகுக்குக் காட்டி அத்த நல்லவன் ரீண்டும் அவன் கெட்ட பாதைக்குத் திரும்ப மாட்டான். அவனுக்கு அவன் கொடுமை இழைத்த கைவழியை இழக்கட்டும். ஆனால் பிறக்கப் போகும் அவன் குழந்தைக்கு அவன் ஒரு தன் அம்மாவாக இருக்கட்டும்....

....அவன் குழந்தைகளிடம் சொன்ன மாதிரி... சொல்ல மாட்டான்... தமா... வந்திதில் ஏதோ உத்தித் உத்தி உருகிவிடுத... இருப்பில் வ... மனத்தில் ஏதோ வேறுமீட்டி கழறி. தனியில் உன். காக்கையில் தன்னாட்டம்... உண்மையில் இருட்டு... 'அம்மா! அம்மா!'

ரமா உச்சலிட்டு விட்டுச் சரப்பப் போகும் தருணம்; வாக ஒடிச் சென்று அவனைத் தாங்கிக் கொண்டாள். "ரமா! ரமா! என்ன உன்னை?"

அதே நேரத்தில் ருபுருமாகும் கோசல் ராமும் பதைப்பதைத்து உன்னை ஒடி வந்தனர். காத்தி மட்டும் கோபக் கணதுடன் குதித்தான்: "பார்த்திர் களா, அப்பா! ரமா வார் மீது எய்த் திருக்கிறான் என்று? பாருங்கள், ருமா! நீங்களும் பாருங்கள். ரமா உங்கன் மனைவி, வாக என் கணவர். உங்கன் மனைவி என் கணவர் மீது...."

"ஓ! ஓடு வாயை!" இப்படிக் கிணுக்குவிட்டு ஒடிச் சென்று ருபுருமார்க்கோசல் தன் கையில் தாங்கிக்கொண்டான். பிறகு மென்மையிலிட்டுப் பருக்க வைத்துக் கொண்டான். "ருயோ, ரமா! நீ ஏன் இங்கு தனித்து வந்தாய்? ரமா, உன் உடம்புக்கென்ன?..." ருபுருமார்க்கு உயம்பத் தொடங்கி விட்டான்.

ரமா தன் கண்களிலிருந்து கிடுபட்டும் வாக கணை ஒக்கிக் கொண்டு காத்தியின் பக்கம் பாய்த்தான். ரமாவின் நினைவு முழுவதும் தப்பிவிட்டிருந்தது. "நின்றுங்கள், வாக! காத்தி உங்கன் மனைவி!" ரமா கீறிட்டாள். அதுவே வாகனின் செய்கையைக் கண்டித்து நிறுத்தியது.

அடுத்த நினைத்தது துடித்திடுக்கிட்டு டாக்டர் அதுபவம் மிக்கவன். தாயையும் சேவையும் தனித் தனியாகப் பிரித்து விட்டான். ரமாவின் வார்ப்புடமாக, அருகப் பிம்பமாக அக்குழந்தை இவ்வுலகில் ஜனித்தது. தாயும் பிழைத்து விடுவான் என்றுதான் முதலில் டாக்டர் நினைத்தான்.

ஆகையும் அப்புவாகக் குழந்தையை அணைத்து ரமா பாதுகாப்பினான். அதைக் கண்ட பொழுது அவன் தம்பிக்கை இன்னும் வந்துவந்தது. ஆனால் தான்காரம் தான்தான் நினைவென்று ஜூரும் வந்துவிட்டது. அது இரண்டு நாட்களில் அவனை மறவ வாயிதுக்கு இழுத்துச் சென்று விட்டது.

ரமா மெல்ல உணர்ந்தான். இந்த உலகில் அவன் இன்னும் சில மணி நேரத்துக்குத்தான் விருத்தானி. அவன் கைகள் கிணை அணைத்தபடி இருந்தான்.

கோசல்ராம அவன் அருகில் பிரமை பிடித்தவராக அமர்ந்திருந்தார். ரமா உறியை, "அப்பா! என்னை இப்போது அம்மாவின் மூகம் தன்னால் நினைவுக்கு வருகிறது. அம்மாவை என்னைப் புரிவித்து. அதற்குக் காரணம் இதோ பார்த்திர்க்களா, இச் செல்லுநிற குழந்தை.... தான் அம்மாவாக இருப்பது போல்தானே என் அம்மாவும் இருத்திருப்பான்? அப்பா, என்னை ஒரு திருப்பி. என் செங்கல் நிறமிக்குப் பாதுகாப்பு, அம்மாவாக அதனிடம் அன்பு செலுத்தி தான்கு நாட்கள்

மனமகிழும் காலைப் புத்துணர்வு மணிக்கணக்கில் நிலைத்திருக்க...

துளித்த திரை பாண்டல்
டீம்:பிளவர் டால்க்!
பாண்டல் டீம்:பிளவர்
டால்க்விள் வீங்குத
கறுமனம்... கரத்தை திழுக்கும்
தன்மை... காள் முழுவதும்
காலைப் புத்துணர்வின் கனம்.
திலை பரவலையும் உங்கலிடம்
கரக்கும்.

சொகடவானுதும் திறக்க
கானுதும் கறுமனத்துடன்
புதுமைப் பொலியில், குருமை
உணர்வில் உங்களை நிகழ
கவக்கும் எக்கரவத்துக்கும்
ஏற்ற பாண்டல்
டீம்:பிளவர் டால்க்
இந்தியாவிலேயே அதிக
விற்பனாவாகும் டால்க்.

மூன்று அளவுகளில்
விலைக்கிற்றது.
யூயிசி, பெரியது,
சத்தியம்.

பாண்டல்

டீம்:பிளவர் டால்க்

சொகுசான கனமளிக்கும் யிருதுலான டால்க்
சில்பிரோ பாண்டல் இன்கார்பொரேட்டட்
(வண்பதக்கப்பட்ட பொதுப்புடன் யுசல்-கலி
திலைக்கப்பட்டது)

வாழ்த்து விட்டேன்..." ரமாவின் வகைகள் மெல்ல அந்தோ உருவத்தின் இருக்கும் பெருஞ் செல்வத்தை அணைத்துக் கொண்டன.

அதே நேரத்தில் அக்குழந்தையின் மீதிருந்த ரூபரூபாயின் கைகள் பட்டன. அவள் ரூபரூபாயை நோக்கினாள். அவள் தேம்பித் தேம்பி அழுதாள்.

ரமாமேனவ ருபுருமாநீன் கண்
களைத் துடைத்து. “சுமார! நீங்கள்
அழைக்கிறீர்கள். நான் உங்களை விட்டுப்
போய் விடாதபடி கடவுள் செய்துவிட்
டது உங்களுக்குப் புரியவில்லையா?....
இதோ பாரும். நம் குழந்தைகள்.
நான் உருவாக்கிய நீங்கள் கண்டு கொள்ளு
பிடுக்கலாம். சுமாரி, கடந்த காலத்தை
நினைத்து வருகிறீர்கள். நம் செல்வத்
திற்குத் தகுந்த தந்தையாக இருந்து
அதை உருவாக்குங்கள்....” என்று.

“அடுத்த நித்திரைக்கு உணர்? வள உணர்?”

ரமாம வாகனவை நோக்கி நுழை
வித்தாள். "வாக! உங்களைப் பாரிக்
காமலே போய் கிரெடுவெனூ என்று பங்கி
தேன். இப்போது உங்களைக் கண்டதில்
குதூகலம்... வாக! உங்களுக்குத்
தெரியுமா, நான் உங்களை கிரெடு அகஸ்ப்
போய்தியிலே. நீங்கள் காத்தியை
விவாகம் செய்து கொள்ளும்படி
ஆண்டவன் வகுத்த வழி எனக்குப் புரி
கிறது. இதோ! காத்தியைப் பாரும்கள்.
அவளிடம் உங்கள் ரமாவை நீங்கள்
காணவில்லையா, வாக? இவள் உங்கள்
ரமாவா, புரிந்ததா? இவளுக்கு - உங்கள்
ரமாவுக்கு - வாழ்வு அளிப்பது உங்கள்
உயர்ந்த பண்பாக இருக்க வேண்டும்!"
என்றவள் காத்தியின் கைகளை வாகனின்
கைகளோடு பிணைத்தாள். அவள்
குருக்கிரமமே. காத்தியின் கையைக்
கொட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டாள்.

ரமண கங்கரின் மென்மன மூடி மூடித்
நிறந்து கொண்டான். அவன் இதயம்
இன்னொருவரின் எதிர்போக்கியது.

[illegible]

உடனே ருபநுமாரும் வாகடும்
ஆனந்தை அழைத்து வர ஒடினர்.
அவன் டாட்டரைச் சந்திக்கச் செல்
றிருப்பதாக எண்ணி, அங்கம் வளப்
புறக் கதவு வழியாக உள்ளே வந்தான்.
அவன் கண்களில் நீர் இழை. ஆனால்
அவன் மூத்ததை உணர்வது போலம்
தரவில்லை கொண்டிருந்தது.

ராமர் அவனைப் பார்த்து விட்டான்.

“சூரத்தி” என்று அழைத்தான்.

அவன் அவன் அருகில் சென்று
மெய்ய் அமர்த்து கொண்டான்.
முதன் முறையாக ரமா அவன் கைகளை
எடுத்துத் தன் கண்ணகியிற் ஒற்றிக்கொண்
டாள். "ஆனந்தி! நான் இத்தக் கண்பி

அருங்குறி: பின்

தேவதாஸனம் கொண்டு கொண்டிருக்கும் இந்த மீன் வகைப் கர்ப்பிணி. கொஞ்சம் உட்கூட உதிரத் துவளாமல் அருகிலே தங்கியே கொண்டிருக்கின்ற இந்த அந்தியு முன்பு அடி நீரில் காலும். இந்த வகைக்கு மீன் கலங்கலம்,

இந்த மீதான தகவலைப் பெறுபதற்குத் தீவிரப்
தயக்கம் ஏற்பட்டது. இதற்குப் பதிலாகப் போலீஸ்
தொண்டியின் தகவல்களை அடுத்துள்ள இடங்களிலும்
இதழ்மாள அலுவலர்களும், சான்றோர்களும், மற்ற
மக்களின் குழுவிலுள்ள ஒரு துறியிலே இம்
மாதிரி சிறுவரைத் தேடிவந்தார்கள். இந்தச் சிறு
யினை அடைவதான இப்போது காலப் போக்கு வேண்டு
மாயிருக்க, அப்படிப்பட்ட சித்திரங்கள் அளிப்பதில்
உடனடியாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ள, இந்த அலுவல் ரீதியாக

[illegible][illegible]

நேரத்தில் ஒரே ஒரு குதாளலத்தோடு, ஒரே ஒரு உள்ள நிறைவோடு போய் நென்...நான் ஒரு போக்கிய புருஷனாக எதிரிக்கப்பட்டேன்... ஆனந்தி! இந்த ஒரு வார்த்தை எனக்கு எவ்வளவு அமைதியையும், ஆனந்தத்தையும் தருகிறது, தெரியுமா?"

ஆஸ்திரேலியப் பதின் கூற ஸ்தலங்களிலும், அவன் மனமோ அழுதது. ரமா என்னை மூடிக்கொண்டாள். மூடிய என்னை அவன் அவந்ததைக் கொண்டான்.

ரமாம என்னும் பெண்ணைக் காதலித்
திருள். ஆனால் ரமாவும் காதலரும்
காதலிப்பதை அறிந்து அவர்களுக்கிடே
யழி விடுகிறான். தன் ஒருபட்சக் காதலை
விட்டும் அமரமாக நிறுத்திக் கொள்
கிறான். தன் காதல் தொடர்வியில்
கண்ணம் தொத்தபோதும் அதை வெளிக்
காட்டாமல், இடையே ஏற்படும் பல
தடங்கல்களுடனும் போரிட்டு ரமாவை
வாசகவிடம் சேர்க்க முற்படுகிறான்.
எல்லா நிகழ்ச்சிகளையும் நீக்கப்பட்டது
எழுவாகி விட்டு ஏக்கர்களும் பெச்சுக்களும்
கோபம் கொள்ளாறும் எழுவானால்

அடக்கமாக அவனிடம் தன் காதலை வெளிப்படுத்துகிறான்...

ரமா மெள்ளக் கண் திறந்து ஆனந்தை நோக்கினாள். ஆனந்த் திவ்ய புருஷனாக, 'காதல் என்பது நேசிக்கப் படும் பொருள். எப்போதும் கசக் கோட்டிய் இருப்பவையே விரும்பும் செய்கை' என்பதை விளக்கிக் காட்டும் ஆதரிச புருஷனாக, அன்புக்கு உரை கூறும் உத்தம புருஷனாக, ஆணின் அழகைக் காட்டும் ஆதரிச புருஷனாகக் காட்சியளித்தான். அத்தகைய தேவதா புருஷனால் அவள் காதலிக்கப்பட்டிருக்கிறாள்! அவளுக்கு இந்நிச் சொந்தரோடான, வாக்விவங்கன் எவ்வளவு ஆனந்தாநுபவத்தைத் தருகின்றன!

"ஆனந்த், ருபகாமா! என்னை விரும்பினாய். அவருக்கு என் பிம்பமாக, என் நினைவாக ஒரு குழந்தை; வாக என்னை நேசித்தாய். அவருக்குச் சொந்தமாக என் தங்கை! என் நினைவுச் சுருங்களைத் தருவாய். ஆனாம்... உங்களுக்கு.... ஒன்றுமில்லை... ஆனந்த்... ஆனந்த்... ஆ...னந்த்... ஆ... தண்ணீர்...." ரமா நீருக்குச் சைகை காட்டினாள்.

ஆனந்த் அவன் வாயில் சட்டென்று நீர் விற்றிருள். அந்த உத்தம புருஷனின் கையின் நீர், ஒரு விழுங்கு உள்புள சென்ற திருப்பதியுடன் ஒரு கை கன் குழந்தையை அணைத்திருக்க, இன்னொரு கை ஆனந்தின் கையைப் பிடித்திருக்க ரமாவின் ஆக்மா அந்தச் சரீரக் கூட்டை விட்டுப் பிரிந்தது.

"ரமா!" ஆனந்த் நீறிட்டுக் கதறி விட்டான். அதே நேரத்தில் ஆனந்தைத் தேடிச் சென்ற ருபகாமாரும் வாகவும் பதற்றத்துடன் உள்புள நுழைந்தனர். உலகமே மறைத்து விட்ட துயருடன் அணங்குமே கதறி அழுதனர்.

சினை எரிவிறது. ருபகாமா! நினை கொள் ளாமல் தவிக்கிறது. அவன் தன் மார்ப்பாடு குழந்தையை இறக அணைத்துக் கொள்கிறான். இவ்வி அனாதப் பிரியமாட்டான். சின்ன குழந்தை பெண் அவனுக்கு இனி என்மென்றும் ரமா.

சினையில் துவாங்கி வாக குழந்தைக்கு. அவன் கை காத்தி வைப் வந்தியமடி இருக்கிறது. ரமா

தன் உருவாகக் காட்டிவிட்ட காந்தி இனி அவனுக்கு மிக தெருக்கியவன். காந்தி அவன் மனத்தோடு ஐக்கிய மாகிவிட்ட 'ரமா'.

சீதாபதியும் தேவதியும் வாய் பெர்த திக் கதறுகின்றனர்.

கோசல்ராமை ஆறுதலாகத் தாங்கிக் கொண்டு மென்னமாக நித்திரை, அவன்தான் ஆனந்த். கண்ணீரைப் பொறியவொட்டாமல் அவன் மனம் தடுக்கிறது. ஏனெனில், கண்ணீர்த் தடுப்பில்லாமல் அத்தக் காட்சியை அவன் காண விரும்புகிறான்.

அக்காட்சியில் கண்கள் பதினின்றன. ஆனந்த் உண்ணிப்பாக நோக்குகிறான்.

சினையா அது... இல்லை... அவரு ருசியப் பிரகாசம்! ரமாவின் பொன் மெய்யிலிருந்து ஒரு மலர் அந்தச் ருசியப் பிரகாசத்தில் மெள்ள மலரு கிறது.... மலர்ந்த மலர் மெள்ள மெள்ள.... நம... எவ்வளவு பேரிதாக எவ்வளவு அழகாக, எவ்வளவு வாசனை மூடும்... விரிந்தது.... பிறகு அவ் இருந்து விளம்பி ஐடி, ஆடி... இரோ... வருகிறது.... ஆனந்தின் இதய சிம்மாச னத்தில் கம்பீரமாக அமருகிறது.

ஆதா! எவ்வளவு ஆனந்தாநுப வம்! அந்த மலர் அமரத்துவம் பெறு கிறது. உலகில் காணப்படும் மலரிலும் அது! அதன் வாசனை அமரமாக இருக் கும்; அதன் அழகு அழியாது. அது வாடாத மலர்; சிரசுசீவித் தன்மை பெற்ற மலர்; ஆனந்த ரம்யமான மலர்.

ஆனந்த் கண்களை மூடி இதயத்தை நோக்கினான். இனிவ மலர் ஒன்று குடை ராட்டினமென இதயத்தைச் சுற்றிச் சுற்றி வருகிறது. வேகம் குறைந்து நிற் சும்பொழுது, சொல்லி வைத்தாற் றோக அவன் இதயத்தின் நடு மையத் தில் வந்து நித்திறது.

அவனுக்குப் புரிந் தது. 'அவன் ரமானை இழக்கவில்லை. அவன் அவன் இதயத்தில் ஓர் அமர மலராக நிர்ந்தர இடம் பெற்று விட்டான்!' என்று.

அவனை விட்டுச் செல்வம் பிரியலாம், சுற்றம் பிரியலாம். ஆனால் அவன் விட்டுப் பிரியாது எப்போதும் அவனோடு கூட இருக் கக்கடிய பொருள் ஒன்று உண்டு.

அதுவே அவனது இதயமலர்!

நினைவில் இருக்க வேண்டிய பெயர்

பாண்டியன் இன்சூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

நெருப்பு - கப்பல் - விபத்து

ஆஸ்திகள் : ரூ. 1 கோடிக்கு மேல்

தலைமகக் காரியாலயம் : பாண்டியன் பிளாஸ், மதுரை-1

8 கிளைகள் : பல்பாடி, கக்கத்தா, டெகதி, ரெங்கி, தாவுதி, கோலாபுரம்
கோலாபுரம், கோலாபுரம், கோலாபுரம், கோலாபுரம்

THE NEW INDIA INDUSTRIES LTD.

Registered Office: Jetalpur Road, BARODA

Makers of

Photo Paper

BROVIRA

LUPEX

COPYLINE R 90

COPYLINE C 90

- for enlargements

- for contact prints

- for document copying (camera)

- for document copying (contact)

In collaboration with:

M/L AGFA-GEVAERT AKTIENGESellschaft, LEVERKUSEN, West Germany

Factory:

Bombay-Agra Road

Mulund, Bombay-40

Bombay Office:

Industrial Assurance Buildings

Opp. Churchgate Rly. Station, Bombay-20

நாரந்திர கோவிலி

"எனக்கு விவாதி ஏதுமில்லை. என்மாம் வயதானதன் கொள்ளுதாய்" என்று கூறினார்கள். "வயதானால் உடம்பு பவனின் மானி விடுகிறது. நரபுரன் தனாந்து விடுகின்றன. சித்திரப்பதாய், கவனப்படுகிறாய், உடம்பு கவனத்துப் போகதான் இப்படி சொல்லாம் வருகிறது" என்றனர். விவாதிக்களுக்கு டாக்டர் கவிடம் எந்த மருத்தும் கிடைப்பாது. அதனால் என் நோய்க்கும் மருத்து இல்லை. "அதிகமாகச் சித்திக்க வேண்டாம். கவனம் பட வேண்டாம். உடனுக்கு ஆலாசம் தர வேண்டாம்" என்று கூறினார்கள்.

தவிழ்ப்பில் நான் தினதாய் சித்தித்தேன். போசித்துப் பார்த்தேன். ஆமாம்! அப்படி நான் என்ன கவனப்படுகிறேன், சித்திக்கிறேன், அங்கு உடனுக்குச் சிரமம் தருகிறேன்? போசித்து போசித்து எனக்குத் தலைவலியே வந்து விட்டது. ஆளுதாய் நான் வேண்டுமென்றே சித்தித்ததாகவோ, கவனப்படுத்தாகவோ, உடம்பு கவனத்துப் போகும்படி செய்கிறார்களோ ஒரு சம்பவம்மே தவிர வரவில்லை. எப்பொழுதும் நான் ஒய்வாகத்தான் இருக்கிறேன். உடனுக்கு நல்ல ஒய்வு தருகிறேன். கடைசியில்... சித்தியை தானாகவாகிறது. கவனம் உந்து விடுகிறது. உடம்பும் தானாகவே கவனத்துப் போய் விடுகிறது. நான் இந்த விஷயத்தை என்னிடம் மருத்து ஏது மில்கை என்ற மருத்து நான் கற்றுவிட்டேன்.

அ. ம. ... விட்டுக்குக் கிழே சாலைச் சாலை மறுபுற மிருத்த கடைத்துக்குத்துதான் போகிறேன். என்னிடமிருந்த கிழேக்குள் சித்தியிடமே வாக்வி வரப் போகிறேன். கிழேக்கு வேண்டுமென்று நான் என் பிள்ளையிடமோ, மருமகனிடமோ சொல்ல முடியுமா? படிக்கில் இறங்கிக் கிழே

ஒருவரால், பக்காட்டில் கவன அழைத்துக் கொண்டு வந்து விட்டான். டாக்டர்கள் என்னைத் தட்புத் கொட்டிக் கொடுத்தும் பார்த்தார்கள். முடிவில்,

மென்மையான சித்ரா அகஸ்தியா மகாலக்ஷ்மி
நாடி அழகம் கிட்டுவதற்கும்.

C.சிந்தியா ஸ்டூடியோ
பாதி (மென்மையான)...

வெட்டுக்கு வீடு

வெட்டுக்கு வீடு

C.V.நாஜேந்திரன்

கலைஞர் கலைஞர்
கேள்வி

ELEGANT

**ஐந்தே
காச
போதும்
உங்களை
குடும்பம்
பெருகாமல்
தடுக்க!**

**மேன்மேலென்றபோது
மட்டுமே போது...**

மேன்மேலென்றபோது மட்டுமே
இன்று மக்களே நுகர
ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம்.
இதற்கு நிரோத் உதவும்.

தாய் மேல் இருமல் சிகிச்சை...

நுகர்ந்தவர்கள் அங்கு வளர்ச்சி
பெற, நுகர் ஏற்று நுகர்
கொடுங்கள் அங்குக்கு
விசேஷமான டிராமின்ட்
சிகிச்சை என்று கவனத்திடுங்கள்
உறுதியுடன், பெற்றில்
இழந்த சிகிச்சைகளையும்
பெற தயக்கப்படாது காணம்
பெறலாம். நிரோத் உபயோகிப்ப
தரும், அடுத்த பேற்றை

உயர்ந்த ருசிகுறான கருத்தடை
காணம்

**குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிற்கு
15 மலக்கு 3**

அளவும் துணிகளும்
கொடுக்க கிடை

கவனத்தை திரைப் போடலாம்.

நிரோத் (காண்டோம்) உயர்ந்த
ரூபரீதியான கருத்தடை
காணம் ஆகக் காணும்.
அளவையான, துணைவற்ற
நிரோத் உபயோகியும்
உபயோகிக்கப்படுகிறது.
இதை உபயோகியவர்கள்
பெருநலம் அடிக் கிட்டுவ
தில்லை. நிரோத் எவ்வும
கிடைக்கும்

நிரோத், வீட்டுக் காணங்கள்
விற்றும் கடை, மருத்துக் கடை,
பெற்றிடுப் போக்குக் கடை,
ஆகியவற்றில் கிடைக்கும்.

டாக்டர் மீறத்த விடப் புடம் என்னை நோக்கினார். இன்று காலர அலரிடம் இந்தக் குரலில் தான் பேசியது இல்லை.

"உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்?" என்று வினாவினார் அவர்.

கேட்குமுக்குப் போகும் பாக்கை முன்பின் குவியலாகத் துணிவைப் பரப்பிக் கொண்டு உட்காரத்திலுக்கும் ஒரு கிழவன் தான் பற முறை பார்த்திருக்கிறேன். அவ்வளவு ஸ்திரீகளை உட்பு நினைவாயிட்டு ஒரு ஓரத்திலிருந்து உயிர்தான் வந்திருந்த கொண்டிருக்கும்.

தகராசியை படுமபடியாகக் குவித்து குவித்து 'தயா படு கபலா! ஒரு கபலா!...' என்று இறைஞ்சிய வண்ணம் இருப்பான்.

அந்த கிழவன் தன் உத்தமனாக உருட்டிக் கொண்டு எய்யுள்ளன வந்தமர்ந்து விட்டது போல் காணுக்குத் தோன்றியது.

அந்த கிழவன்தான் இப்பொழுது டாக்டரிடம், "என்னைப் பட்டினி போட்டுக் கொள்ளுகிறீர்கள்! எனக்குச் சாப்பிட ஏதாவது கொடுங்கள்! இதைப்போல என்னும் சாப்பிட முடியாவிட்டால்!" என்று இறைஞ்சிக் கொண்டிருந்தான்.

"மீன் சாப்பிடுகிறீர்களா?" என்று வினாவினார் டாக்டர்.

"மீன்!" - என் நானில் நீர் வந்தீயு.

"மீன்!... சரி, டாக்டர்!... மீன்!"

டாக்டர் கவனத்தினை எழுதிவிட்டுப் போய் விட்டார்.

கட்டிலில் படுத்திக் கொண்டே தான் மீனின் குவியை நினைவுபடுத்திக் கொள்ள முயன்று கொண்டிருந்தேன். மீன் சாப்பிட்டுத் தோ நாடகம் ஆகிவிட்டன. அதன் குவியை நினைவு வரவில்லை.

என் மனத்தின் மீன் மிதக்க ஆரம்பித்தது. எய்யுள்ளன அந்தத் தேரு முன்பின் கிழவன் வந்து உட்கார்த்து விட்டிருந்தான். மீன் சில அமையம் மேலேறினதும், சில அமையம் அடியிலே போய்விடும். சிலமையம் அதன் உடல் முழுவதும் தெரவும், சிலமையம் அவர் மட்டும்தான் தெரவும்.

சாப்பாடு கொடுக்க வரும் தான் புரானியை என்னகுமே நிறுத்தி என் தட்டில் மீன் வைத்ததும் தான் என்னியமக்காயம் அந்தபேய் பார்த்துக் கொண்டுநின்றேன். வேகவந்த மீன். வெள்ளை வெளேர் என்று உருப் போடாமல்... பச்சைபாள் இருப்பது போன்று மீன்.

அந்தபேய் முழுவதும் தண்ணீரில் நீங்கும் மீன்களைப் பற்றிய வண்தான்.

மறுநாள் சாப்பாட்டு புரானியை வந்த வன் புதிய தான். வாரியல் அவன் துணைத்தனம் அவன் புதியவன் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டேன். இதற்கு முன் பூத்த வாரியல் அவன் தான் பார்த்ததேயில்லை. உட்கார் என்னைத் தயார் செய்து கொள்வதே தோடல் வினாவு. அவளுக்குக் கொஞ்சம் சந்தேகம்

"அவன், அவனை நகர்த்தி எழுதின உட்கார் தான் உட்கார் கொண்டு..."

"தயை, என்னிடம் புறக்கணிக்கப்படும் இல்லையா!"

- சந்திரசேகரன்

வந்தவிட்டாலும் அவ்வளவு தான். வாரியல் கேட்டு விடும். சந்தேகம் ஏன் வரப் போகிறது?

அதும் முற்றும் பார்த்தேன். வாரியல் என்னைக் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை, என் கட்டிலில் காம்பாட்டுப் பக்கமிருந்த தட்டைக் கவனிச் எடுத்துக் கொண்டு மேல்நா நகர்த்து பக்கத்துக் கட்டிலில் போய் உட்கார்த்து கொண்டேன். அந்தக் கட்டிலில் தோடா விடுவதுதான் முக்கோர்த்து அறிந்திருந்தது. அப்பொழுதி லிருந்தே என் மனத்திலிருந்தே என்னம்... இதை யோசனை.

சாப்பாட்டு புரானியைத் தண்ணீர்கொண்டு அவன் என் கட்டிலுக்கு வந்தான். என் கட்டிலுடன் சொட்டி... உப்புப் போட்ட உருகிக் கிழங்குச் கட்டிலி, மரால் போட்ட மாயிசத் துண்டுகள்... என்னாம் போட்டு விட்டுப் போய்விட்டான்.

அவன் மேலே நகர்த்ததும் தான் மேல்நாப் பறையடி என் கட்டிலுக்கு நகர்த்தவிட்டேன். ரோட்டினை தான் தோடிக் கட்டினேன். ஒரு கட்டில் மாயிசத்தை எடுத்து வாயில் போட்டுக் கொண்டேன். நானில் நீர் சொட்டியது. இரண்டு மாதங்களுக்குப் பின் வாய்க்கு உப்புப் போட்ட ஒரு பண்டம் கிடைத்திருக்கிறது. உப்பு என்றும் உப்புத் தான்... அதனும் இனி மராலா வேறு!

திடீரென்று என் முதுகுத்தண்டில் பவம், பவம் மாதிரி விழுகிறவென்று வந்தியது. வராவது என் தட்டில் ரோட்டியையும், உருகிக் கிழங்குச் கட்டிலியையும், மாயிசத் தையும் பார்த்து விட்டாய் அவ்வளவுதான். என் தட்டு பறிமூலகாகி விடும்.

அந்தப் புதிய திரை வாரியல் கொடி வரை தான் சென்றிருப்பான். அந்திருக் அவளுக்குத் தன் தவறு புறப்பட்டு விட்டது போலும், அவரைய அவரமாய் மாயிசத் துண்டுகளை கிழங்கியவாரே ஒருக்கண்களாகப் பார்த்தேன். அவன் தன் கவனம் காண 'கடவட் லீட்' கட்டப் புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். மறுநிமிடம் அவன் மேகமாகத் திரும்பி வந்து என் கட்டிலுக்கு நின்று. பவம் என்னைக் கவனிக் கொண்டது. தட்டை என் வரவன் கெட்டியாகப் பந்திக் கொண்டன.

தான் என்னை தெருவகலிக்க, என் தட்டைப் பிடுங்குகின்றான் என்பதைக் கவனித்தேன். கவனிச் 'கடவட் லீட்' கட்டப் பிடித்தவண்ணம் திகிலேறாம பிடித்தவன் போல் நின்றுகொண்டிருந்தான். அவரைய அவரமாய் மாயிசத் துண்டுகளை கிழங்கியவாரே பார்த்ததான தன் கவனிக்குத் காசித்தகற்பு புரட்டிக்கொண்டிருந்தான். அவரது பார்ப்பை என் கட்டிலில் தோடிக் கட்டிப்படுத்த அட்டைமீன் பீறு பறித்திருந்தது. அதன் 'மேகவந்த பண்டம்' பந்து எழுதப்பட்டிருந்தது.

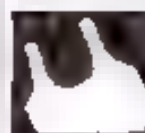
"கிட்டரி! பயன்பாடாகிடுங்கள்! தான் வாரி உருவக் கொள்ள மாட்டீர்கள்!" என்றான்.

வேலை நேரங்களிலும், விதியாட்டு
வேலைகளிலும் அணிவது வழியான
சிறந்த உள்வாடைகள்

டான்டெக்ஸ்

பண்பன்கள்,
பெருட்டிகள்,
அண்டர்பேய்க்டிகள்

அதனால் சேதத்தில் சேராமல்
கொண்டு, விளையாடும்
காலத்து உடம்புகளுக்கு
டான்டெக்ஸ் உள்வாடைகள்
அணிவதே.

பண்பன்கள் பெருட்டிகள்,
அண்டர்பேய்க்டிகள் முதல்
காலகாலிக் டிரீசு செவ்வாய்
பட்டுவரை டிரீசு செவ்வாய்
பட்டுவரை வரை வந்தன.

உடம்பை வளர்ப்பது பற்றாமை
தான். அதில் பெண்கள்
பாலகை காலகாலிக்
பொருத்தங்கள், தொத்து
கொடுக்கும் காலகாலிக், பாலகை,
பாலகைப் பிழம்புகள்.

ஒரு டான்டெக்ஸ்
அணிந்தால் எப்பொழுதும்
டான்டெக்ஸ் அணிவது
விருப்பமாகும்.

தெரியுமா டான்டெக்ஸ்
உள்வாடைகள் காலகாலிக்.

காலகாலிக் பிழம்புகள்
தெரியுமா டான்டெக்ஸ்
காலகாலிக்.

புதுவா விநியோகஸ்தர்கள்:
T. T. சிதம்பரம்மாச்சாரி &
கம்பெனி, மதுரை-5

வேல்டிங் ஒரு மூன்றேழுத்து வார்த்தை

அதற்குச் சிறிது விளக்கம் தேவை

அந்த மூன்று எழுத்துக்கள் ஐஒஎல் என்பது தெளிவு. ஏனெனில் ஐஒஎல் (இந்தியன் ஆக்ஸிஜன் லிமிடெட்) வெல்டிங் தொழில் நுட்பத்தில் முன்னேற்றத்துக்கு எப்போதும் முன்னோடியாக இருந்து, இந்த நாட்டில் புதிய வெல்டிங் உத்திகளை புகுத்தியுள்ளது. அதே சமயத்தில் ஐஒஎல் நம் நாட்டிலேயே பலவகை வெல்டிங் சாதனங்களையும் அதற்குச் சம்பந்தமுள்ள வேறு பொருள்களையும் செய்துக்கொண்டு வேறு எங்கும் உள்ள சிறந்த தொழில் நுட்ப வாதிகளுக்குச் சமமான வெல்டிங் தொழில் நுட்பவாதிகள் பலரையும் பதிற்றுவித்துள்ளது.

இன்று நாட்டின் ஒவ்வொரு பெரிய தொழில் பிரதேசத்திலும் 60-க்கும் அதிகமான தொழிற் கூடங்கள், அலுவலகங்கள், டிப்போக்கள், சம்பிரதாய நிறுவனங்களை நிறுவி செயல்பட்டு வருகிறது. ஒரு விரிவான விரியோதிப்புப் பணியையும் அது செய்து வருகிறது. வெல்டிங் சம்பந்தமாக எழக்கூடிய எந்த ஒரு பிரச்சினையையும் தீர்த்துவைக்க இந்தியா முழுதும் ஐஒஎல் தொழில் நுட்ப அபிவிருத்தி, சர்வீஸ் இன்ஜினியர்களும் பணியாற்றுகின்றனர்.

வெல்டிங் துறையில் முதல்வர்கள் :

IOL

IOC-1988 T491

பிரமித்த நின்று அத்தியை
விருத்த சிறிதே மீட்ட அமை
"பீனிய! யாரிடமும் சொல்லா
தீர்கள்" என்று சொல்லுவது.

நான் சரிசெய்தது தவிரைவாகத்
தரும் அவன் போய்விட்டான்.

இனி எந்த அவசரமும்
இல்லை. நான் என் மையிலிருந்து
தட்டைப் பார்த்தேன். மாயி
ந்த துண்டுகளைக் காணச் சொ
தாவிவிட்டது. உருவிக் கிழங்க
ஒர் எட்டியினை எடுத்துக் காப்
பிட்டுக் கொண்டிருந்தேன்.

எத்தனையோ தட்டைகளுக்குப்
பின் தான் சிறித்தேன். உருக்க,
மலாபாகச் சிறிக்க வேண்டும்
போய்விடுகிறது. வார்டு
முறையும் ஓடிவாடி "டாக்
டாக்ஸே! நீங்கள் கப்பலிலே
காரர்கள்!" என்று உருக்கக்
கூவ வேண்டும் போய்விருந்தது.

அன்று மாலை பழைய நான் கட்டி
வந்துவிட்டேன். பழைய என்னருமே வந்து
நின்றதும், வேண்டாத பீன்மாடம் வே
ண்டாத பீன் துண்டுகள் சிலவும் என் தட்
டில் விழுந்தன.

"பீன்டர் பீனிய" என்றேன். என்னுள்ளே
இருந்த தானே அறிவாத அந்தப் புதியவரை
நீர்வியாளுது என்னுடன் இரண்டரை கைத்து
விட்டது போல் எனக்குப் பட்டது. இப்
போழுது அந்த என்னை இருந்து சிறித்த
வேறுபடுத்திப் பார்க்க என்னால் இயலவில்லை.

"என்மேலும்?" என்று நான்.

"பீன்டர்! ஏதாவது உப்புப் போட்ட
பண்டம்..." என்று குறுந்தேன். "கொஞ்
சம் குவிக்காக... ஒரு மாறுதலுக்காக..."

"ஓ... நோ..." பழைய மேலே நகர்த்தது.

"நாட் கிபார் ஜு..."

தட்டைப் பார்த்து அதை ஆகாரத்தையே அவன் தன்
பீன் கொட்டி விட்டிருப்பாரா கிருக்க நான்
மிருத்த சிம்மத்தாடல் என்னைக் கட்டுப்படுத்தி
நீக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது.

எனது இடப்படுகிறதே "கட்டித்துக்குப்
புதிய நோயாளி வந்து விட்டான். சவது
புறக் கட்டிவிட்டுத்த நோயாளியுடனும் உருவு
கொண்டாடினேன். பழையனேன். ஏன் என்னும்
அன்று பொழுது கிழங்குகளிருந்து என்னுள்
ஒரு திட்டம் உருவாகிக் கொண்டிருந்தது.

நான் ஆகாரத்தை கழக்கிவிட்டுப் போய்
விட்டேன்.

"அப்பா... எத்தனை அநிதம்..." என்
தேன் மெல்ல.

இதுபற்றிக் கட்டிலில் இருந்த நோயாளி
பீன் காதினே இது விழுந்ததையும் கவனித்துக்
கொண்டேன். அவன் தட்டையே பார்த்துக்
கொண்டிருந்தான்.

"நீங்கள் மீன் காப்பிடுகிறீர்களா?" - புன்
சிரிப்புடன் கனியு போலக் கிணங்கினேன்.

அவன் ஒன்றும் பதில் கறவியில்லை. மென்மக்
கட்டிலை விட்டதற்கு அவன் தட்டில் ஒன்று
நான்கு மீன் துண்டுகளைப் போட்டான்.

"நீங்கள் செய்தது சரியல்ல" என்று
அவன். "அப்பா! நீங்கள் எதைச் காப்பிடு
கிறீர்கள்?"

"அப்பா நீங்கள் தந்த
'பாக்மெட் பீனி' என்னைப்
போதுவதில்லை. அதனுடைய
இனிமை 'சாக்மெட் பீனி'
உட்க தாக்கவே"

"என்னைப் திறைப இருக்
கிறது" என்றேன். அவன்
கேட்டதில்லை. வறுக்கட்டான்.
மாசுத் தல் தட்டில் இருந்த
தட்டையெல்லாம் கதினை என்
தட்டில் கொட்டுவிட்டான்.

மறுகன் கொடி. கொட்டு
வேக வைத்து, உப்பும்காரனார்
கொட்டி கொக்கி புதி என்
தட்டுக்கு வந்து விட்டது.
மென்ம தாக்கக் தட்டி. உவந்த
உருக்கினை எதிராகிக் கொண்டு
காசியக் காதி. உயிர்நிலை
விழங்கிக் கொண்டேன். கட்
டிலை விட்டு இரட்டில் போய்
கட்டிலில் கட்டிய நோயாளி
பீன். "இதுமீனும் இரண்டும்
பீனக்குக் கொஞ்சம் கனிகதி
நின்று கொண்டு இரட்டை"
என்று வேண்டிக் கொண்டேன்
வேண்டும்போல் தோன்றிவது.

அன்று மாலைப் பீன் என்னை என்னை விட்
டுக்கு அழைத்து வந்து விட்டான். விட்டுக்கு
வந்த பீன்தான் அவன் என்னைப் கொண்
டான். சில தாட்களுக்கு முன்னரே டாக்டர்
என்னை "டின்காரர்" செத்துவிட்டான் என்று
நான் யோசித்துக் கொண்டிருந்தேன். நான்
அவரைப்படிப் கொடுதேன் என்று அவன்நான்
என்னைப் இது. நிறிக் கறவியில்லாம்.

விட்டுக்கு வந்ததும் எனக்கு ஏதோ பிழிபிழி.
டின்காரர்கொரு முறை ஆம்பத்திரி நச்சுப்பீன
குத்து விடுதலை... அப்பாடா என்நிருந்தது.

விட்டதும் உப்புப் போடாமல் வேக
வைத்த காய்கறியைக் கண்டதும் எனக்குப்
பற்றிக் கொண்டு வந்தது. தட்டைத் துக்கி
விதி எறித்தேன். "டாக் டாக்" என்ற ஒலை
வடிக் அந்தப் பீன்கள் தட்டு துண்டு துண்
டாகி விட்டது. அன்றுமுறையே காய்கறிகளை
கிதறிவிட்டான். மருமகன் இடது பாதத்தை
அடிக்கடி அழுத்திக் கொண்டுவது என் கண்
னைப் பட்டது. உடைந்த துண்டு ஏதோ
பாதத்தில் குத்திவிட்டது போலிருக்கிறது.
ஆனால் என் மனம் சற்றுக்கூட இரங்கவில்லை.
எனக்கு அத்தனை ஆத்திரம், கோபம். அவன்
மட்டும் என் மருமகனாய் இல்லாமலிருத்
தான், வேறு யாராவதாக இருந்திருந்தால்
அந்த உடைந்த துண்டுமேயைப் பொறுக்கிப்
பொறுக்கி, எடுத்து அடித்து இருப்பேன்.

"இதைவேதான் கொண்டுப்பது என்நிருத்
தான் என்னை என் விட்டுக்கு அழைத்து வந்
தீர்கள்?" என்று கத்தியவாறே பொருமிய
வண்ணம் படுத்துக் கொண்டு விட்டேன்.

மருமகன் காயே நிறக்கவில்லை. போய்ந்தான்
கணவன் அழைத்துவந்தான். அவனாக் கண்ட
தும் நான் எழுந்து உட்காந்து கொண்டேன்.
அவன் என்னைப் பார்த்தவாறு நின்றுந்
தான், போய்விட்டான், ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

"பட்டிலை கிடுத்து உயிர் காழ்வதை விட்
தற்குக் காப்பிட்டுவிட்டுக் காவது மென்"
என்றேன் நான்.

"அப்பா! நீங்கள் என்னைக் கண்டமான
நினைவையப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்"
என்னுள் அவன் நிதானமாக. அவன் கண்
வில்லை நீர் பனித்தது. "என்னைக் காவதா"

உங்களுக்கு அந்தந்தக் கொடுக்க எங்களைப்
இயலாது!"

இதைக் கூறியதும் இருவரும் அதறைய
விட்டு வெளியே போய்விட்டார்கள். நான்
ஏதாவது சொல்லவே அவர்கள் சத்திரப்பம்
அளிக்கவில்லை. பொருளிய வண்ணம் நான்
மீண்டும் படுத்தேன்.

வேலிக்காரி வந்து அதறையைச் சுத்தம்
செய்தான். மருமகன் மீண்டும் எங்கே
ஆவான் என்று வந்தான். இங்கே நடவடி
வும் அதே உப்புப் போடாத வேலையாகத்
தாய்விடை. ஆனால் நடடுத்ததான் என்
செய்தான்... நான் உடைக்க முடியாத பொருள்!
சரி, இவர்கள் இருவரும் உறுதியாக இரு
கிறார்கள் என்பது எனக்குப் புத்திரமிட்டது.
மற்றதன் பின்னர் காரியாவயத்துக்குப்
போய்விட்டேன். மருமகன் தன் அதறையில்
ஏதோ படித்துக் கொண்டிருந்தான். சில
வாட்டுக்கு வரும் எங்கில் மென்மை நேரில்
என்னவோ கூப்பிட்டுக் கொண்டேன். நான்
ஆல்பத்திரியில் இருந்தவர்களுக்கும் நேரம்
என்னவோ வரவேயில்லை. என் உடம்புப்
பற்றிய வலியில் இருந்த அவர்கள் இரு
வருக்கும் அவர்கள் பற்றிய நிலையே இல்லை
போதும். நான் கூப்பிட்டதும் அவன் ஆசை
போட்டுடி வந்தான்.

அவன் மடியில் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு
"சாக்கெட் டார் சாப்பிட்டுப் போகிறார்
உனாம்?" என்று கேளுவான்.

"பய்யா..." என்று குத்தினேன்.

"அப்படியானால் ... பய்யா ... குத்தினேன்
உனாம் அதறையிலிருந்து கொஞ்சம் உப்புக்
கொண்டு தரலாம்!" என்று கேளுவான்
கூறியவாறே மீது இருக்கி விட்டேன்.

நான் வயதுக் குழந்தையான பய்யா உப்பு
எப்படி கொண்டு வருவான் என்பது எனக்கு
சத்திரப்பத்தான். ஆனால் குழந்தை வெளியில்
என்ன தப்பு? நான் பய்யாவின் கரு
வையை எதிர்த்தோக்கி வாழ்ந்திருப்பேன்.

பய்யா வந்தான். அவன் அப்பிடி திறைய
உப்பு, ரொம்பப் பத்திரமாக அவன் வலி
விரித்த உப்பை வெள்ளை எடுத்துக்கொண்ட
நான் அந்தச் சிலவரு நேர வையை நானிலும்
தக்கி கொண்டு. பிறகு உப்பை அரவால்
தொட்டுத் தொட்டுச் சுவைத்தேன்: மீது
வயல் வாழ்ந்ததில் பொட்டலமாக மடித்தத்
தலைமையின் மீது பத்திரமாக வைத்துக்
கொண்டேன்.

"பய்யா குட்டி! உப்பு எங்கே வீர்த்து
கொண்டு வந்ததாய்?" என்று வெள்ளை வின
விலேன்.

"மீது கொடுத்தேன்!"

மீது எங்கள் வீட்டு வேலிக்காரி.
இந்த உபாயம் நன்றாக வேலை செய்க
கும், நான் யோசனையில் ஆழ்ந்தேன்.
மீதுவக்கே ஒரு குழாய் இரண்டு குழாய்
கொடுத்ததன் அவன் எனக்கு உப்புமாதத்
பண்டக்கலை வாங்கித் தரலாம் அல்லவா?
எனக்குச் செருட்டும் வாங்கித் தரலாம்.

"சாக்கெட்..." பய்யா தன் பிடிவை விட
வில்லை.

"அப்பா எய்வளவும் கொடுத்திருந்து
வாங்கிண்டு வருவா?" என்று சொல்லிக் குத்தினேன்.

அதறைய வெள்ளை அதறையிலிருந்து வெளியேற்றி
விட்டேன். என் மனத்தில் செருட்டும் அதன்
மனதும் புலவரும் விளாபித்து நின்றன.

பய்யா குத்தவதற்கு அங்கி வைத்துக்
கொண்டு போனது. நான் இப்படி எவாற்ற
வேன் என்று குழந்தை எதிர்பார்க்கவில்லை.
செருட்ட... நான் யோசனையில் ஆழ்ந்தேன்.
என்னை ஆல்பத்திரியில் அதறத்துச் சென்ற
நிலை நான் செருட்ட பத்துப் பாக்கெட்டுகள்
எனக்கு வந்திருக்கிறதே? அவை என் அம்
வாசிய்தான் இருக்க வேண்டும்.

அதைச் சுவைத்து நாழிட்டுடன். செரு
டாக அவையிலேயே திறந்தேன். உன் எதிரே
பத்துப் பாக்கெட்டும் இருந்தன. தப்பெட்டி
வும் இருந்தது. ஒரு பாக்கெட்டை எடுத்துக்
கொண்டேன். எப்போதும் திறந்தே விடக்
கும் அவையிலேயே பூட்டிச் சாலை என்
தேரையில் வைத்துக் கொண்டேன். இனி
என் செருட்ட பாக்கெட்டுகளால் பின்னர் என்
விடமிருந்து பிறக்கிக் கொள்ள முடியாது.

அன்று மாலை நான் செருட்ட புதைத்துக்
கொண்டிருந்தேன். என் பித்திரியின் எய்யடி
ஒன் செட்டை. செட்டைக்கு செருட்டைத்
தெய்து அதறத்தேன். பனிக்கென்று ஒரு
யோசனை மின்னல் போல் உதவியாவது.
செருட்டை மீண்டும் பற்ற வைத்துக்
கொண்டு வலிச் சாத்தினாது நிம்மதியாகப்
புனைவை வந்தவனேன்.

பின்னர் என் அதற்கு சுவையாக வந்து
நின்றன. திறையை ஒதுக்கியவாறே "எப்படி
இருக்கிறீர்கள் அப்பா?" என்று விசாரித்தவன்
நான் செருட்ட பிடிப்பதைக் கண்டதும் பர
பரக்க முடிவது என் வலியிருந்த செருட்டை
கூப்பி இருக்கிறேன்.

"உங்களுக்குச் செருட்ட எங்கே வீர்த்து
விட்டதாய்?"

நான் அவிமனாகச் சிரமப்படுத்திக்கொள்ள
வில்லை. சாதாரணமாக "உன் மனைவியை
வாங்கித் தந்தாய்?" என்றேன்.

உப்புக்கடிமையான எனக்குப் பொய் பேச
வது கடிமையாகவே இருக்கவில்லை.

அவன் ஒரு வாய் கூட அதறையில் தாம
நிக்கவில்லை. போய்விட்டான். என் அதறையில்
இருந்தபடியே என் பித்திரியும் மருமகனும்
சத்திரமிட்டுக் கொண்டுவதைக் கேட்டுக்கொள்
கிறாற்போல். பின்னர் பணமாகக் கத்திக்கொள்
கிறாற்போல். மருமகன் குதையில் தாழ்ந்த
குதையினதான் பதிக் கூறிக்கொண்டிருந்தான்.
வர வர அவன் குதையும் உறுத்து விட்டது.
அவன் எவையோ அடிக்கடி மறுத்துக் கொள்
கிறாற்போல்.

என் பித்திரி அவனைக் கண்ணத்தில் அதறத்து
விட்டான் என்று தோன்றியது. உச்சம்
அடங்கி விட்டது. என்னை ஓய்ந்து விட்டது.

படுக்கையில் படுத்தவாறே நான் எனக்குள்
நித்திரக் கொண்டேன். என் மருமகனும்
பற்றி எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். தானிக்கு
எனக்கு கூப்பிட்டு வரவந்தான் விடக்கும்.
ஆனால், செருட்டும்கூடத்தான்.

என் பித்திரி வெளியே ஓட்டான்; அடி
ஓட்டான்... மனத்துக் கூறிக்கொண்டேன்
நான். துழிதாக்கம்: எதாவது ஏதாவது

“அவள் படிப்பிலும் விளையாட்டுக்களிலும்
ஒரே போல்
கேட்டிக்காரி!”

ஆனால், சில நாட்களுக்கு முன்
அவளுக்கு ஒரே மனம். நான்
டாக்டரை விரைந்தேன்.

டாக்டர் சொன்னார்: “அவ-
ளுக்கு நினமும் ஹார்லிக்ஸ்
கொடுங்கள்.”

ஹார்லிக்ஸ் சாப்பிட்ட பின்
அவள் படிப்பிலும் விளையாட்-
டுக்களிலும் ஒரே போல் கேட்-
டிக்காரியாக மாறிவிட்டாள்!

ஹார்லிக்ஸ் அவளைக்
கேட்டிக்காரியாக மாற்றித் து-
வளரும் குழந்தைகளுக்கு
தெம்புடன் திகழத் தேவை
யான அதிக சக்தியை அளிக்க
ஹார்லிக்ஸ் உதவுகிறது. டாக்-
டர்கள் குழந்தைகளுக்கு
ஹார்லிக்ஸ் சிபார்சு செய்-
கிறார்கள். உங்கள் மகளுக்கும்
ஹார்லிக்ஸ் தேவை!

ஆடைச் சத்து சிறந்த
பானுடன் கொதுமை மரவு
மற்றும் மாக்மெட்ஸ் பரவி
யின் போஷாக்ஸ்
சத்துடன் சேர்த்து

ஹார்லிக்ஸ் அதிக சக்தியை அளிக்கிறது!

பாரீர்! வளமுட்டப்பட்ட புதிய அஸ்ட்ரா
நீங்கள் கோரியவற்றை எல்லாம்
கொண்டு வருகிறது - ஏன், அதற்கும் மேலாக!

இதோ நீங்கள் கோரியவை
கொடுத்துவான மார்ட். கனவ வளம்
--அட, அதன் இனிப்பே இனிப்பு!

இதோ, அதற்கும் மேலாக:

வற்றகு சக்தியை வறுங்குவதற்கென

ஸிஸின், தயயின் சத்துக்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது!

எத்தோரும் வற்றகு தென்புடன் இன்பம் கவையதிட இவ்வே
பருகுவிர் வளமுட்டப்பட்ட புதிய அஸ்ட்ரா!
இன்று அஸ்ட்ராவியே இருப்பதென்ன? மற்றெந்த ஆரோக்கிய
பானத்திலும் இவ்வாத உயிர்மேல் சத்துக்கள்: புரத வலியைக்கொள்
வதின்; தென்பு இன்னவெதற்கான தயயின். எனவே நீங்கள்
பெறுவது மேலிட்டமான சக்தி அல்ல, வேறொரு வலியை,
வற்றகுக்கும் ஆற்றல், உயர்வுமே சக்தி!
இவ்வியை செறித்தது அஸ்ட்ரா--இவ்விடம் இவ்விடம் பருகுவிர்
வற்றகு, புதிய மார்ட் தயய். ஏற்கனவே மார்ட் அடங்கியுள்ளதாய்,
நீரில் வலத்தாலே போலும், ஆரோக்கியம் தரும்பு மானம் ஆவத்தம்!
எனினும் இவ்விடம் தக்கது ஆதலால் உடம்பில் சத்துக்கொள்ளப்
படும். புதிய அஸ்ட்ரா--மும்மூலமான உயர்வியல் ஆரம்பிப்பில்
பயனாக, உயர்வுக்கொன்றே இத்துவந்தான் விவ் பருகுத்திடும் மானம்.

இத்துவந்தான் விவின் தாமத தயயிப்பு.